

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΑ'

Τρίτη 19 Ιανουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 19 Ιανουαρίου 1999, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Ελένη Ανουσάκη, Βουλευτή Α' Αθηνών, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Εύβοιας ζητεί τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία της ΔΟΥ Χαλκίδας Εύβοιας.

2) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Εύβοιας ζητεί τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία της ΔΟΥ Χαλκίδας Εύβοιας.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ. Καρχιμάκης πρώην Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί την τροποποίηση του Οργανισμού Διοίκησης και λειτουργίας του Θεραπευτηρίου Χρόνιων Παθήσεων Λασιθίου.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ. Καρχιμάκης πρώην Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί να καταβληθούν δεδουλευμένες αποδοχές στους εργαζόμενους στη δακοκτονία.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ. Καρχιμάκης πρώην Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί να παραχωρηθούν εκτάσεις του Υπ. Γεωργίας στο Δήμο Σητείας.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ. Καρχιμάκης πρώην Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί να απαγορευθεί η αλιεία στον κόλπο της Ελούντας Κρήτης.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ. Καρχιμάκης πρώην Βουλευτής Λασιθίου ζητεί τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το πετρέλαιο θέρμανσης που χρησιμοποιείται για τη θέρμανση των θερμοκηπίων.

8) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία ο κ. Μ. Καρχιμάκης πρώην Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί την καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών τους στους εποχιακούς δασοπυροσβέστες του Νομού Λασιθίου.

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ. Καρχιμάκης, πρώην Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί την ένταξη και χρηματοδότηση των κλειστών Γυμναστηρίων Αγ.Νικολάου και Σητείας Λασιθίου στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 1999.

10) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ, ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιτωλικού Αιτωλ/νίας ζητεί την άμεση λήψη μέτρων για τη σωτηρία της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου - Αιτωλικού.

11) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιτωλικού Αιτωλ/νίας ζητεί την άμεση λήψη μέτρων για τη σωτηρία της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου - Αιτωλικού.

12) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Χριστιανική Ένωση Αγρινίου "ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ" ζητεί να καταργηθεί ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας για τα ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

13) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Χριστιανική Ένωση Αγρινίου "ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ" ζητεί να καταργηθεί ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας για τα ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δήμοι Μακρακώμης Φθιώτιδας και Ρεντίνας Καρδίτσας ζητούν να ενταχθεί ο αγροτικός δρόμος Ρεντίνας - Μακρακώμης σε εθνικό ή διανομαρχιακό πρόγραμμα οδοποιίας.

15) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συνταξιουχικών Τραπεζικών Οργανώσεων Ελλάδος ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού προβλήματος των μελών της.

16) Ο Βουλευτής Αχαιάς κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Σωματεία Εργαζομένων στα Εργοστάσια Παραγωγής Ινών Αμιάντου και Αμιαντοσιμέντου ζητούν τη λήψη μέτρων για την επιβίωση των επιχειρήσεων του κλάδου τους.

17) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Συνταξιοδοτηθέντες ΣΕΙΔ Υπάλληλοι και οι Σύνδεσμοι Ιδιωτικού Προσωπικού και Ηλεκτρονικών του Πεδίου Βολής Κρήτης ζητούν να καταβληθούν στα μέλη τους οι αποζημιώσεις που δικαιούνται.

18) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Ομάδα παραγωγών εσπεριδοειδών Νομού Χανίων ζητούν την άμεση έναρξη των διαδικασιών απόσυρσης πορτοκαλιών, κάνοντας χρήση των χωματερών τους.

19) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εμπόρων Κινητών Καταστημάτων Αιτωλ/νίας καταγγέλλει παρανομίες στον τρόπο ασκήσεως του επαγγέλματος του πλανόδιου εμπόρου.

20) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος 2ης Εδαφικής Περιφέρειας Νομού Αρκαδίας ζητεί τον επανακαθορισμό έκτασης στην περιοχή του.

21) Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Ξάνθης ζητεί να καταβληθούν άμεσα οι υπολειπόμενες επιχορηγήσεις στα ποδοσφαιρικά σωματεία.

22) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ωρομισθίων Εκπαιδευτικών Σχολών Μαθητείας ΚΕΤΕΚ ζητεί να καταβληθούν στα μέλη του τα ποσά των εκπαιδευτικών τριμήνων.

23) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ζητεί την ένταξη του Νομού Κέρκυρας στα προγράμματα απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας σε ειδικότητες για αρχαιολογικά και αναστηλωτικά έργα.

24) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί να λειτουργήσει πυροσβεστικό κλιμάκιο στο Δήμο Λευκιμνίων Κέρκυρας.

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορές με τις οποίες η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής και ο Δήμαρχος Κερατέας Αττικής ζητούν την άμεση εφαρμογή του νέου συστήματος προσδιορισμού αξιών γης και για την Αττική.

26) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Συνταξιούχοι αγρότες, κάτοικοι Δοκιμίου Τριχωνίδας ζητούν να τους καταβληθεί σύνταξη, ως αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης.

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Χίου ζητεί την πρόσληψη προσωπικού για την κάλυψη αναγκών της ΔΕΗ Χίου.

28) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορές με τις οποίες η Πανελλήνιος Ομοσπονδία Σωματείων Συνταξιούχων Αξιωματικών Ε.Ν. ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού προβλήματος των πλοιάρχων και μηχανικών Α' Ε.Ν.

29) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Βόλου Μαγνησίας ζητεί την επίσπευση των διαδικασιών πληστηριασμού του οικοπέδου της Βαμβακουργίας Βόλου.

30) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ν. Μακφαίηλ ζητεί την τηλεφωνοδότηση της κοινότητας Λυγερέα Λακωνίας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1116/13-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ.

60/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1116/13.8.98 ερώτησης, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σταύρος Δήμας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής:

1. Από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την πρόσληψη Χρηματοοικονομικού Συμβουλίου με αντικείμενο την κατασκευή του αυτοκινητοδρόμου στο Τμήμα Κορίνθου-Πατρών με παραχώρηση.

2. Στα πλαίσια της σύμβασης αυτής θα διερευνηθούν και εναλλακτικές λύσεις για τη χάραξη του αυτοκινητόδρομου στο τμήμα αυτό. Είναι προφανές ότι στις λύσεις αυτές θα ληφθούν υπόψη και οι μελέτες διέλευσης της Σιδηροδρομικής Γραμμής Υψηλής Ταχύτητας, όπως αντίστοιχα έγινε και στο τμήμα "Αθήνα-Κόρινθος".

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

2. Στην με αριθμό 1398/20.8.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1398/20.8.98 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κατσαρός παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή, σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

Ο διαγωνισμός του έργου "Ταμειευτήρας Κάρλας" έχει ακυρωθεί και επαναδημοπρατήθηκε με ημερομηνία διεξαγωγής την 17.11.98.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

3. Στην με αριθμό 914/7.8.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 56/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 914/7.8.98 ερώτησης, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κατσαρός παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της Περιφέρειας Θεσσαλίας και της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

1. Όσον αφορά στον εσωτερικό δακτύλιο Λάρισας, οι μελέτες έχουν ολοκληρωθεί και γίνεται προσπάθεια από το Δήμο και το ΥΠΕΧΩΔΕ για τη χρηματοδότηση των απαλλοτριώσεων. Το έργο θα προταθεί για ένταξη στο πακέτο SANTER.

2. α. Η προμελέτη του Υδραυλικού Έργου ποταμού Πηνειού έχει τελειώσει και εγκριθεί με τη Δ7β/1596/20.7.98 απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ.

β. Έχει δοθεί Προέγκριση Χωροθέτησης των έργων με την αρ.πρωτ. 15679/2912/4.6.98 Απόφαση Προέγκρισης Χωροθέτησης.

γ. Έχει υποβληθεί μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων στις 31.7.98 και τελεί υπό έλεγχο στη Λάρισα. Πρόκειται σύντομα να σταλεί για έκδοση Περιβαλλοντικών Όρων από τη Διευθύνουσα Υπηρεσία.

δ. Αναμένεται τέλος Οκτωβρίου να υποβληθεί η Οριστική Μελέτη του Έργου, σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Γενικά η όλη πορεία της μελέτης προχωρεί, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες προθεσμίες και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Σε ό,τι αφορά στην χρηματοδότηση του έργου, η αρμόδια Δ/ση έχει δρομολογήσει την εκπόνηση μελετών κόστους-όφελους, που αναμένεται να ολοκληρωθεί σύντομα. Με την υποβολή της οριστικής μελέτης θα προχωρήσει η εκπόνηση Τευχών Δημοπρατήσης για την εκτέλεση των έργων, ενώ ήδη η υπηρεσία επεξεργάζεται σχέδιο αίτησης συνδρομής προς

το Ταμείο Συνοχής της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

4. Στην με αριθμό 1952/2.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 52/16.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 1952/2.9.98 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευτύχη Κοντομάρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σχετικά με την αποκατάσταση του Μνημείου Μαίτλαντ στην πλατεία Σπανιά της Κέρκυρας, έχει εγκριθεί η μελέτη που εκπόνησε το Γραφείο Προγραμματικής Σύμβασης ΥΠΠΟ-ΤΑΠΑ του Δήμου Κερκυραίων για τις οχυρώσεις της Κέρκυρας με τη συνεργασία της 8ης ΕΒΑ.

Η υλοποίηση του έργου θα μπορούσε να ενταχθεί στο πρόγραμμα δράσης της 8ης ΕΒΑ για το 1999 ή της Προγραμματικής Σύμβασης ΥΠΠΟ-ΤΑΠΑ του Δήμου Κερκυραίων.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

5. Στην με αριθμό 1954/2.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 53/16.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 1954/2.9.98 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Κατσιλιέρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Μουσείο Αρχαίας Μεσσήνης χτίστηκε το 1970 και φιλοξενεί μία μικρή αρχαιολογική συλλογή, η οποία ποτέ μέχρι σήμερα δεν λειτούργησε συστηματικά. Το Αρχαιολογικό Μουσείο Αρχαίας Μεσσήνης δεν έχει αρχίσει ακόμα να λειτουργεί. Τη μουσειολογική μελέτη για την επανέκθεση εκπονή ο επιστημονικός διευθυντής της ανασκαφής Αρχαίας Μεσσήνης, καθηγητής κ. Π. Θέμελης σε συνεργασία με τη Ζ' ΕΠΚΑ. Η μελέτη θα υποβληθεί για έγκριση στο ΚΑΣ.

Το ζήτημα της κάλυψης θέσεων φυλακτικού προσωπικού αντιμετωπίζεται από το ΥΠ.ΠΟ., συνδέεται όμως με το ζήτημα των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και θα τεθεί σε συνολικότερη βάση, σε επίπεδο συλλογικών κυβερνητικών οργάνων.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

6. Στην με αριθμό 1978/3.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 54/20.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 1978/3.9.98 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευάγγελου Μειμαράκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Οι επεμβάσεις στον περιβάλλοντα χώρο της κατασκευής των έργων προσδιορίζονται με την προώθηση των μελετών οριστικής χωροθέτησης των έργων.

2. Στην πορεία των εργασιών της Εθνικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων έχω αναφερθεί κατά την ενημέρωση των μελών της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής για Πολιτιστική Ολυμπιάδα και στην πορεία προετοιμασίας του "Αθήνα 2004". Παραπέμπω λοιπόν στα σχετικά Πρακτικά.

Από τη 2η συνεδρίαση της ολομέλειας της Εθνικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων, που θα γίνει στις 29 Οκτωβρίου, θα προκύψουν περαιτέρω στοιχεία, σχετικά με την προετοιμασία της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

3. Ειδικά για τα ολυμπιακά έργα, που περιλαμβάνονται στην αρμοδιότητα της Γ.Γ.Α. δεν τίθενται θέματα Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, καθώς τα περισσότερα αφορούν σε υφιστάμενες αθλητικές εγκαταστάσεις.

Τα δύο νέα ολυμπιακά έργα, δηλαδή τα κλειστά γυμναστήρια στο Γαλάτσι και στη Νίκαια, θα δημιουργηθούν σε χώρους όπου προβλέπεται η χρήση "αθλητικές εγκαταστάσεις" και επομένως δεν απαιτείται η προέγκριση χωροθέτησης, ώστε να προηγηθεί Μ.Π.Ε.

Η ΚΥΑ 69269/5387/90, ΦΕΚ 678/25.10.1990 προβλέπει για τις Αθλητικές Εγκαταστάσεις τη σύνταξη Περιβαλλοντικού Ερωτηματολογίου, το οποίο συντάσσεται από τη Γ.Γ.Α. σε κάθε περίπτωση νέου έργου και εγκρίνεται από την αρμόδια Νομαρχία.

Χωρίς δε να απαιτείται, η σύνταξη Μ.Π.Ε. έχει προβλεφθεί στο αντικείμενο της σύνταξης της μελέτης του Κλειστού Γυμναστηρίου Νίκαιας (η οποία ανατίθεται στην Ομάδα Μελέτης που επελέγη μετά από Διεθνή Πρόσκληση Εκδηλώσεως Ενδιαφέροντος).

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

7. Στην με αριθμό 1850/28.8.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 46/16.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 1850/28.8.98 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευάγγελου Βλασσόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από τον περασμένο χρόνο έχει ξεκινήσει μια συστηματική προσπάθεια να σχεδιαστεί και να πραγματοποιηθεί σταδιακά μία συγκροτημένη πολιτική βελτίωσης των συνθηκών ζωής και κοινωνικής ένταξης των Ελλήνων τσιγγάνων. Πρόκειται για μια προσπάθεια εξαιρετικά δύσκολη, που αντιμετωπίζει σύνθετα - πρωτίστως πολιτισμικά- προβλήματα, που έχουν διαμορφωθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Η Διεύθυνση Λαϊκού Πολιτισμού μετέχει εκ μέρους του ΥΠ.ΠΟ. σε ομάδα εργασίας μαζί με άλλους φορείς, όπως το Υπουργείο Παιδείας και οι Γενικές Γραμματείες Λαϊκής Επιμόρφωσης και Νέας Γενιάς, με στόχο την ανάληψη συγκεκριμένων πρωτοβουλιών στους τομείς της εθνολογικής έρευνας, της οργάνωσης εκπαιδευτικών προγραμμάτων, εργαστηρίων δημιουργικής απασχόλησης, με αντικείμενο την πολιτισμική κληρονομιά κ.α. Για το σκοπό αυτό, στον οικονομικό προγραμματισμό της Διεύθυνσης για το 1998 (Σχέδιο Δράσης 1998) συμπεριλήφθηκαν και εγκρίθηκαν οι παρακάτω δραστηριότητες (τομείς έρευνας και εκπαίδευσης).

- Ερευνητικό πρόγραμμα προϋπολογισμού 4.000.000 δρχ., που θα πραγματοποιηθεί σε συνεργασία με το Σύμβουλο Φωτογραφίας του ΥΠ.ΠΟ. σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, με αντικείμενο τη φωτογραφική καταγραφή (συγκέντρωση και τεκμηρίωση) της ζωής των τσιγγάνων από το 1840 έως σήμερα.

- Εκπαιδευτικό πρόγραμμα για παιδιά και εφήβους τσιγγάνους, σε συνεργασία με το Κέντρο Παιδικού και Εφηβικού Βιβλίου και τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς. Το πρόγραμμα θα έχει προϋπολογισμό 5.000.000 δρχ. και στοχεύει στη δημιουργία ενός ιδιαίτερου χώρου, με βάση τις επιλογές, τις προτιμήσεις και τις ιδιαιτερότητες των τσιγγάνων, στον οποίο σε πρώτη φάση θα λειτουργήσει μία μουσική βιβλιοθήκη.

- Εκπαιδευτικό πρόγραμμα προϋπολογισμού 5.000.000 δρχ., το οποίο θα υλοποιηθεί από τη Διεύθυνση του Λαϊκού Πολιτισμού, με στόχο την προσέγγιση παιδιών και νέων Ελλήνων τσιγγάνων, μέσα από τη διαδικασία της δημιουργίας και της μάθησης με ελεύθερο τρόπο, που θα αποτελέσει προθάλαμο της ένταξής τους σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα.

- Τέλος, εγκρίθηκε η πραγματοποίηση προκαταρκτικής έρευνας για την Τσιγγάνικη Τέχνη, με σκοπό την οργάνωση εκθέσεων και εκδηλώσεων, που θα δώσουν πιθανή διέξοδο και σε θέματα απασχόλησης.

Το ΥΠ.ΠΟ. σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Λαϊκής Επιμόρφωσης, σχεδιάζει τη δημιουργία εργαστηρίων δημιουργικής απασχόλησης, (π.χ. φωτογραφίας, μουσικής, μεταλλοτεχνίας, επιγραφοποιίας). Τα εργαστήρια αυτά προτείνεται να εφαρμόσουν πειραματικά σε πρώτη φάση στους Δήμους Ν. Λιοσίων, Αγ. Βαρβάρας στην Αττική, Μενεμένης στη Θεσσαλονίκη και Αγιάς στην Αχαΐα.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

8. Στην με αριθμό 1898/1.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 48/16.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 1898/1.9.98 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Κουράκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Ι.Μονή Αγ. Ιωάννου Κουδουμά της Κοινότητας Σταβίων, Επαρχίας Μονοφατισίου, Ν. Ηρακλείου, ανάγεται στο 14ο αιώνα. Οι τοιχογραφίες του σπηλαιώδους καθολικού της φέρνουν τη χρονολογία 1364. Από την αρχική περίοδο διατηρούνται σήμερα λίγα στοιχεία, ενώ έχουν γίνει πολλές σύγχρονες επεμβάσεις με την επαναλειτουργία της μονής.

Το μνημείο προστατεύεται κατά τις διατάξεις του αρχαιολογικού νόμου, πρόκειται όμως να γίνει ιδιαίτερη κήρυξη του ως διατηρητέου μνημείου για την αποτελεσματικότερη προστασία του.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

9. Στην με αριθμό 1914/1.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49/16.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 1914/1.9.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σταύρο Δήμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το Λιμάνι Κεχρεών είναι κηρυγμένος Αρχαιολογικός Χώρος (ΥΑ 23243/672/19.6.1950 ΦΕΚ Β' 105/6.7.1950). Οι μέθοδοι προστασίας των εναλίων αρχαιοτήτων, εκτός της αστυνόμευσης των θαλασσίων εκτάσεων, που έχει ανατεθεί από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας στις αρμόδιες Λιμενικές Αρχές, είναι η διενέργεια ανασκαφών, συστηματικών ή σωστικών, με τα παρεπόμενα (δηλαδή τοπογράφηση, σχεδιαστική αποτύπωση, φωτογράφηση, δημοσίευση), καθώς και η περίφραξη, η αναστήλωση, η κατασκευή προστατευτικών στεγάστρων κλπ.

Στο Λιμένα των Κεχρεών διεξήχθησαν ανασκαφές παλαιότερα (1962-1975) από την Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή, τα εντυπωσιακά ευρήματα που ήρθαν στο φως, φυλάσσονται όλα στο Μουσείο 'Ισθμίας, ενώ μέρος αυτών εκτίθεται στο ίδιο Μουσείο. Τα αποτελέσματα των ανασκαφών δημοσιεύονταν σχεδόν κατ' έτος, καθώς και επιμέρους μελέτες, ενώ το 1976 εκδόθηκε από τους ανασκαφείς ένα τρίτομο έργο για τις Κεχρεές.

Το κύριο πρόβλημα για τη συνέχιση των ανασκαφών παραμένει η ρύπανση και η εκμετάλλευση του χώρου από τους αρχαιοκάπηλους.

2. Ο καθαρισμός του χώρου γίνεται σε συνεργασία με το Τοπικό Πολιτιστικό Σύλλογο, εν όψει των Ευρωπαϊκών Ημερών Πολιτιστικής Κληρονομιάς με θέμα "Τα Αρχαία Λιμάνια", στα οποία συμπεριελήφθησαν το Λιμάνι του Λεχαιού και των Κεχρεών.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Τετάρτης 20 Ιανουαρίου 1999.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου ('Αρθρα 129 παρ. 2 & 3 και 130 παρ. 2 & 3 Κανονισμού Βουλής)

1. Η με αριθμό 454/28/18.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Φωτιάδη προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με τις ενέργειες της Κυβέρνησης για υλοποίηση των μέτρων πρόληψης και καταστολής των πυρκαϊών κλπ.

2. Η με αριθμό 446/27/18.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον κ. Πρωθυπουργό, σχετικά με την εγκατάσταση των πυραύλων S-300 στην Κρήτη, την ανατροπή του δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου κλπ.

3. Η με αριθμό 448/18.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικολάου Γκατζή προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τη λήψη μέτρων στήριξης της λειτουργίας και ανάπτυξης της ΛΑΡΚΟ Α.Ε. κλπ.

4. Η με αριθμό 441/18.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Φώτη Κουβέλη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την ένταξη των Κλινικών Χημικών, Βιοχημικών και Βιολόγων στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) με τη δημιουργία αντίστοιχων επιστημονικών κλάδων.

5. Η με αριθμό 439/18.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Τσαφούλια προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την ένταξη του Νομού Αιτωλοακαρνανίας στην Α' Περιφέρεια κοινοτικών ενισχύσεων για το ρύζι κλπ.

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου ('Αρθρο 130 παρ. 2 & 3 Κανονισμού Βουλής)

1. Η με αριθμό 432/13.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Καψή προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με δημοσιεύματα του Τύπου αναφερόμενα στις ελλείψεις των αεροδρομίων σε ραντάρ κλπ.

2. Η με αριθμό 433/14.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόδωρου Πασσαλίδη προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, σχετικά με την επίλυση του συνταξιοδοτικού προβλήματος των Αξιωματικών του Στρατού.

3. Η με αριθμό 444/18.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Αναστασίου Παπαληγούρα προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, σχετικά με την πιθανολογούμενη εγκατάσταση των πυραύλων S-300 στην Κρήτη κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι Βουλευτές, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 4424/26-11-98 ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ελένης Ανουσάκη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία των δικαιωμάτων των "παιδιών των φαναριών".

Η ερώτηση της κ. Ανουσάκη είναι η εξής:

"Τρομαγμένα μάτια.

Απροσπάτητα παιδιά.

Μία πόλη αφιλόξενη.

Μία κοινωνία αμέτοχη.

Πώς θα διεκδικήσουν τα παιδιά τα δικαιώματά τους;

Η πολιτική και οι πολιτικοί,

Πρέπει: Να θωρακίσουν τη ζωή των παιδιών αυτών με νόμους ικανούς να τα προστατέψουν.

Ποια μέτρα λαμβάνει το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας για την προστασία των παιδιών των φαναριών;

Ερωτάται ο Υπουργός Δικαιοσύνης:

α) Με ποιο νομικό πλαίσιο θα πρέπει να προστατευθούν τα δικαιώματά τους και

β) να τιμωρηθούν οι πραγματικοί ένοχοι, οι εκμεταλλευτές αυτών".

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει νομοθεσία για την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών. Έχουμε απαντήσει εγγράφως ότι λειτουργεί ο ν.2101/92 που έχει κυρώσει τη διεθνή σύμβαση, τη σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού. Είναι δε και ο ν. 2502/97 που κυρώνει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εργασίας για την άσκηση των δικαιωμάτων των παιδιών.

Τα παιδιά των φαναριών -κατά 78% Αλβανόπαιδες, κατά 11% παιδιά Αθιγγάνων, τα υπόλοιπα είναι και Ελλήνων και άλλων ενθικιστών- μ' αυτήν τη συμπεριφορά που επιδεικνύουν έχουν προκαλέσει το ενδιαφέρον του λαού. Υπάρχουν από την πλευρά υγείας-πρόνοιας δύο κέντρα τα οποία δέχονται, προσωρινά έστω, την περιποίηση των παιδιών μέχρι να τα πάρουν οι γονείς, αλλά δικαιώματα άλλα που μπορεί να προστατεύσει το κράτος δεν υπάρχουν δυνατότητα. Πρέπει να έχει ολόκληρη υποδομή. Μας βρήκε ένα κακό με την ελεύθερη μετανάστευση ή τη λαθρομετανάστευση από το βορρά και δημιουργήθηκε αυτό το πρόβλημα.

Όσον αφορά στους δράστες εναντίον των δικαιωμάτων του παιδιού, τους δράστες εκμετάλλευσης των παιδιών, υπάρχει ποινική νομοθεσία η οποία αντιμετωπίζει οπωσδήποτε τα αδικήματα αυτά.

Αυτά απαντήθηκαν στην κ. Ανουσάκη. Τώρα μας έφερε εδώ να τα πούμε και προφορικά. Δεν έχω τίποτα άλλο να προσθέσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Ελένη Ανουσάκη έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ: Πριν από πολύ καιρό, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφερα αυτό το θέμα "των παιδιών των φαναριών", όταν υπήρχε μία έξαρση και δημοσιογραφική, αλλά και κοινωνική. Το έθεσα, κύριε Υπουργέ, στους συναρμόδιους Υπουργούς.

Θεώρησα ότι κορυφαίο Υπουργείο, πέρα από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας -όπου η μονάδα που έχει γίνει δεν επαρκεί γιατί είναι μόνο για είκοσι πέντε παιδιά, και εκτός από τη μονάδα που υπάρχει μαζί με το "Χαμόγελο του παιδιού" στο Περιστέρι, όπου πραγματικά μαζί με το δήμο, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση γίνεται μία πολύ σημαντική εργασία- αξιότιμε κύριε Γιαννόπουλε είναι και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο θα μπορούσε και αυτό να βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση. Για να δούμε πραγματικά ποιοι "εκμεταλλεύονται" τα παιδιά και να αλλάξει η νομοθεσία με πιο

αυστηρές ποινές για τους "υπεύθυνους" που εκμεταλλεύονται αυτά τα παιδιά: Διότι σίγουρα δεν είναι μόνο το να συλλάβεις τα παιδιά και να τα πας σε κάποιο αστυνομικό τμήμα (έχουμε δει ευαισθητοποιημένους αστυνομικούς) είχα επισκεφθεί μάλιστα και εγώ ένα παιδί στο Αστυνομικό Τμήμα Καλλιθέας, μαζί με το Σύλλογο "Χαμόγελο του παιδιού". Ερωτώ, όμως, εσάς, αν υπάρχει εξειδίκευση και ανάλογη ευαισθησία στους εισαγγελείς των ανηλίκων που ασχολούνται αποκλειστικά με το συγκεκριμένο αυτό φαινόμενο.

Φυσικά για τα δικαιώματα των παιδιών όλοι "αγωνιζόμαστε". Αυτό είναι σαφές και το ξέρουμε όλοι. Έχει σημασία, όμως, στην εφαρμογή του νόμου να δούμε τι γίνεται. Υπάρχει επαρκής και εξειδικευμένη στελέχωση με ανθρώπους ευαισθητοποιημένους, όσον αφορά το παιδί; Διότι με το να συλληφθούν τα παιδιά των φαναριών, να πάνε στο αστυνομικό τμήμα και να επαναπροωθηθούν και να γυρίσουν πάλι, υπάρχει τεράστιο πρόβλημα πολύ περισσότερο όταν αυτά τα παιδιά πληρώνουν αυτό το "τμήμα", προσπαθώντας να προστατεύσουν αυτούς που τα εκμεταλλεύονται.

Εγώ ερωτώ τον κύριο Υπουργό μέσα από την ερώτησή μου -και δεν σας έφερα εδώ έτσι- και θέλω πάρα πολύ να δεσμευθείτε πάνω σε αυτό το μεγάλο θέμα, εάν μπορούμε να "προστατεύσουμε αυτά τα παιδιά" από τους εκμεταλλευτές τους. Διότι το να συλλαμβάνονται τα παιδιά δεν είναι τίποτα. Όταν συλλαμβάνονται αυτοί που τα εκμεταλλεύονται, τι γίνεται; Υπάρχει νόμος συγκεκριμένος, πολύ αυστηρός, που να τους τιμωρεί;

Πιστεύω ότι όσο προσωπικό και αν υπάρχει στην Υποδιεύθυνση Ανηλίκων, δεν επαρκεί.

Εγώ επισκέφθηκα και το Βόλο. Εκείνο που πιστεύω είναι ότι δεν είναι αποσπασμένοι ο νόμος γι' αυτούς που τα εκμεταλλεύονται και τελικά κλείνουμε τα μάτια, παραμερίζουμε τα παιδιά και προχωράμε μπροστά στη ζωή μας ευτυχισμένοι.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι εμείς τώρα μπορούμε να κάνουμε κάτι πολύ πιο ουσιαστικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε, κυρία Ανουσάκη, για την ευαισθησία την οποία δείχνετε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε δύο λεπτά για να δευτερολογήσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όταν υπάρχει κάποιο αδικήμα σε βάρος των παιδιών, οι δράστες των αδικημάτων αυτών όταν συλλαμβάνονται τιμωρούνται.

Τα παιδιά αυτά κατά τη μεγάλη πλειοψηφία τους, όπως είπα, είναι παιδιά τα οποία δεν έχουν και γονείς ή αν έχουν γονείς οι γονείς αυτοί κρύπτονται ή και αν δεν εκρύπτοντο ακόμη, είναι μερικοί που εκμεταλλεύονται αυτά τα παιδιά. Όποιος συλλαμβάνεται οδηγείται στην Αστυνομία, από την Αστυνομία στην Εισαγγελία, από την Εισαγγελία στο δικαστήριο και τιμωρείται.

Ρωτάτε αν υπάρχει νομοθεσία. Υπάρχει νομοθεσία. Ρωτάτε αν οι δικαστές και οι εισαγγελείς κάνουν το καθήκον τους. Κάνουν το καθήκον τους. Όταν συλλαμβάνονται οι δράστες των αδικημάτων εναντίον των παιδιών, ναι. Όταν συλλαμβάνονται τα παιδιά να επαιτούν, που απαγορεύεται κλπ. -παιδί κάτω των δεκαπέντε ετών δεν επιτρέπεται να δουλεύει- οδηγούνται κάπου.

Νομοθεσία υπάρχει, δικαστήρια υπάρχουν, λειτουργοί υπάρχουν, κοινωνικοί λειτουργοί υπάρχουν, τίποτα άλλο δεν μπορούμε να κάνουμε. Έχουμε μία, θα έλεγε κανείς, θεομηνία εκ της εισόδου εδώ των ξένων, που δημιούργησε αυτό το πρόβλημα. Γι' αυτό είπα ότι υπάρχουν τα πάντα.

Απαντήσαμε και εγγράφως. Μπορούσαμε να σας δώσουμε τις πληροφορίες, κυρία Ανουσάκη, και τηλεφωνικώς, αλλά κάθε μέρα να με φέρντε εδώ με τέτοια πράγματα, δημιουργεί για μένα ένα αίτημα παραπόνων.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ: Εξ αναβολής δύο φορές, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μη μας φέρντε εδώ πέρα. Εντάξει, ήρθαμε -και βοήθησε τότε και ο παριστάμενος εδώ Υφυπουργός- για το θέμα του

αγριου ζώου που είχαμε στην Κω, αλλά δεν μπορούμε να τα θεραπεύσουμε όλα τα κακά και όλα τα δεινά.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ: Έχω άλλα τέσσερα θέματα για σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τέσσερα θέματα για μένα. Βάλτε τα μια μέρα όλα μαζί να τα κουβεντιάσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα θεωρεία μαθητές από τα Ιόνια νησιά και τη Θεσσαλία, οι οποίοι κατέθεσαν έργα στη Βουλή των Ελλήνων, που εγκαινιάζει την έκθεση παιδικής ζωγραφικής, μαζί με τους γονείς και τους δασκάλους οι οποίοι τα συνοδεύουν.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Δεύτερη είναι η με αριθμό 4016/18.11.98 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Καραμάριου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη χορήγηση του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ) και στους συνταξιούχους του ΟΓΑ.

Η ερώτηση του κ. Καραμάριου έχει ως εξής:

"Σύμφωνα με τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης το επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) θα λαμβάνουν τελικά όλοι οι χαμηλοσυνταξιούχοι του ΙΚΑ, ΤΕΒΕ κλπ.

Όμως, επειδή δεν διευκρινίζεται, αν το παραπάνω επίδομα θα το λαμβάνουν και οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ, μια τάξη ανθρώπων που η σύνταξή τους των τριάντα δύο χιλιάδων (32.000) δρχ. δεν είναι ποτέ δυνατόν να θεωρηθεί ότι ανταποκρίνεται προς τις πραγματικές σημερινές ανάγκες τους, ερωτώνται οι κύριοι συναρμόδιοι Υπουργοί να απαντήσουν, αν το παραπάνω επίδομα θα χορηγείται και στους συνταξιούχους του ΟΓΑ:".

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Φοίβος Ιωαννίδης έχει το λόγο για τρία λεπτά, για να πρωτολογήσει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πριν λίγο χρόνο μετέτρεψε τον ΟΓΑ από προνοιακό οργανισμό σε ασφαλιστικό ταμείο.

Όταν κατ' αρχήν πάρθηκε το μέτρο, πάλι από την Κυβέρνηση Σημίτη, το πρωτοποριακό μέτρο του ΕΚΑΣ, του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο ΟΓΑ δεν είχε γίνει ακόμα ασφαλιστικό ταμείο. Η νομοθεσία περί ΟΓΑ είναι του 1997. Το ΕΚΑΣ χορηγήθηκε για πρώτη φορά το 1996.

Όπως θα ξέρετε, μέχρι το 1997 ο ΟΓΑ στηριζόταν αποκλειστικά ή σχεδόν αποκλειστικά στον κρατικό προϋπολογισμό, αντίθετα από ό,τι συμβαίνει με όλους τους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς, όπου όπως ξέρετε υπάρχει τριμερής χρηματοδότηση: εργοδότες, εργαζόμενοι και το δημόσιο. Ο ΟΓΑ και τώρα που είναι ασφαλιστικό ταμείο, έχει μια ιδιαιτερότητα. Σαφώς και τώρα το δημόσιο συνεισφέρει πολύ περισσότερα από ό,τι σε οποιονδήποτε άλλον ασφαλιστικό φορέα για τη στήριξη του οργανισμού αυτού και τη συνταξιοδότηση των αγροτών μας. Τα 2/3 συνεισφέρει το δημόσιο. Έχουμε λοιπόν πρώτον, αυτήν την ιδιομορφία.

Δεύτερον, ο μεγάλος αριθμός των συνταξιούχων του ΟΓΑ σημαίνει ότι, εάν επρόκειτο να δοθεί το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε όλους του συνταξιούχους του ΟΓΑ, αυτό θα συνεπήγετο μια ετήσια δαπάνη της τάξεως των διακοσίων δύο δισεκατομμυρίων (202.000.000.000) δραχμών ίσως και περισσότερων. Η σημερινή συγκυρία, παρά τη δεδομένη ευαισθησία της Κυβερνήσεως, δεν θα επέτρεπε κάτι τέτοιο.

Πλην όμως, σας πληροφορώ ότι και πριν υποβληθεί η ερώτησή σας, που ευχαρίστως αν θέλετε την απαντώ, η Κυβέρνηση απασχολείται, η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μελετά το θέμα, ώστε να δούμε και σε ποιες ενδεχομένως κατηγορίες των ασφαλισμένων του ΟΓΑ θα μπορούσε να επεκταθεί το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Δεν μπορώ

αυτήν τη στιγμή να σας πω, γιατί είμαστε στο στάδιο της μελέτης και της επεξεργασίας, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα.

Η σκέψη μας και η προσπάθειά μας είναι στα πλαίσια αντοχής της οικονομίας να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα για να ανακουφίσουμε ακόμα περισσότερο και τους συνταξιούχους του ΟΓΑ. Αλλά νομίζω ότι δεν θα είναι άστοχο να υπενθυμίσω ότι μέτρα, όπως το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ασφαλιστικοί οργανισμοί που επιχορηγούνται με τα 2/3 από το δημόσιο, όπως είναι ο ΟΓΑ, θεσμός κατωτάτων ορίων σύνταξης που ισχύει για όλα τα ταμεία κλπ., είναι πρωτοποριακά ανά τον κόσμο θα σας έλεγα, μόνο στη χώρα μας υπάρχουν. Και με τα δεδομένα της οικονομικής συγκυρίας, νομίζω πως ό,τι μπορούμε το κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Ιωαννίδη. Το ότι η Κυβέρνηση το μελετάει, αυτό είναι το θετικό.

Ορίστε, κύριε Καραμάριε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου με τον τίτλο μέτρα ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων, που κυρώθηκε με το ν. 2453, στο άρθρο 1 ομιλεί ακριβώς ότι στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του δημοσίου γενικά, χορηγείται κατά μήνα από της 1ης Ιουλίου 1996 και μετά Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Δεν διευκρινίζετε, λέτε γενικά. Και όπως ξέρετε, επειδή ακριβώς το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό, ήδη με τροπολογία που καταθέσαμε πολλοί συνάδελφοι, εγώ προσωπικά, ο κ. Καρασμάνης και ο κ. Δημοσχάκης -που κατά σύμπτωση είναι εδώ- ο κ. Λεονταρίδης, ο κ. Παπανικολάου, ο κ. Παπαθανασίου, ο κ. Καραμηνάς και άλλοι συνάδελφοι, ζητήσαμε στο σχέδιο νόμου που συνεζήτηθη η "οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση κλπ.", να συμπεριληφθεί διάταξη για να διευκρινισθεί πλέον ότι από 1-1-1999 στους χαμηλοσυνταξιούχους υπάγονται και οι αγρότες. Δεν ομιλούμε κύριε Υπουργέ, γι' αυτούς τους συνταξιούχους του ΟΓΑ που θα γίνουν με τη νέα ρύθμιση. Μιλάμε γι' αυτές τις εκατοντάδες χιλιάδες, όσοι και αν είναι, οι οποίοι πράγματι με τις τριάντα δύο χιλιάδες (32.000) δραχμές, αντιλαμβάνεσθε ότι δεν είναι δυνατόν να μη θεωρούνται χαμηλοσυνταξιούχοι.

Εφόσον, λοιπόν, η πράξη νομοθετικού περιεχομένου ομιλεί γενικά, αντιλαμβάνεσθε ότι έχετε δεσμευθεί -το δέχομαι αυτό που είπατε ότι θα βαρύνει τον προϋπολογισμό- αλλά έχετε δεσμευθεί ήδη, ότι πρέπει γενικά το επίδομα αυτό να χορηγείται σε όλους τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Επομένως, όπως αντιλαμβάνεσθε, αυτοδεσμευθήκατε και είναι πράγματι σωστό αυτό που λέτε να το μελετήσετε, αλλά είστε υποχρεωμένοι να χορηγήσετε το επίδομα αυτό και στους συνταξιούχους του ΟΓΑ, γιατί δεσμεύεστε από την πράξη αυτή νομοθετικού περιεχομένου, που κυρώθηκε με νόμο.

Είναι δυνατόν να δίνεται το επίδομα αυτό στους συνταξιούχους μέχρι εκατό χιλιάδες, σε εκείνους, δηλαδή, που παίρνουν εξήντα-εβδομήντα χιλιάδες αφού τους θεωρείτε χαμηλοσυνταξιούχους και να μη θεωρείτε αυτούς του ΟΓΑ με τις τριάντα δύο χιλιάδες;

Νομίζω ότι οι περισσότεροι καταγόμεθα από επαρχίες και γνωρίζουμε ότι το 25% του ελληνικού πληθυσμού είναι αγρότες και συνεπώς όταν παίρνουμε ένα μέτρο αλληλεγγύης για να βοηθήσουμε, είναι αυτονόητο ότι πρέπει πρώτα απ' όλα αυτήν την τάξη, πέραν των άλλων παραγωγικών τάξεων, να τη βοηθήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Ιωαννίδη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά να δευτερολογήσετε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε συνάδελφε, έχετε την εντύπωση ότι θα υπήρχε κυβέρνηση και μάλιστα κυβέρνηση σοσιαλιστική, η οποία δεν θα ήθελε για χίλιους λόγους να δώσει περισσότερα και στους χαμηλοσυνταξιούχους του ΟΓΑ και σε άλλες κατηγορίες; Αλλά οφείλουμε να είμαστε υπεύθυνοι.

Σας είπα πριν ένα νούμερο. Εάν επρόκειτο αυτομάτως να επεκταθεί το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης και σε όλους τους συνταξιούχους του ΟΓΑ που είναι πάνω από οχτακόσιες χιλιάδες, θα έπρεπε να έχουμε εξασφαλισμένο ένα κονδύλι ετησίως της τάξεως περίπου των διακοσίων δύο έως διακοσίων

δέκα δισεκατομμυρίων.

Αντιλαμβάνεσθε ότι δεν είναι αρνητική η διάθεσή μας. Σας είπα άλλωστε ότι το μελετούμε και σας προσθέτω, ότι πέραν των όσων συναδέλφων σας αναφέρατε και πολλοί Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν και ερωτήσεις και υπομνήματα καταθέσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και στον προϋπολογισμό το ζητήσανε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Βεβαίως. Και σας είπα ότι μελετούμε να βρούμε τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε ενδεχομένως, στα πλαίσια ανταπόκρισης της οικονομίας να υπάρξει μία επέκταση σε κάποιες κατηγορίες των συνταξιούχων του ΟΓΑ.

Δεν έχουμε όμως αυτήν τη στιγμή ολοκληρωμένη τη μελέτη για να μπορέσω να σας απαντήσω, όπως θα ήμουν ευτυχής, θετικότερα.

Έχω πει και άλλοτε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν θέλει να δίνει κανείς. Το πρόβλημα είναι ότι αν θέλει να δίνει με συναίσθηση ευθύνης, πρέπει πρώτα να έχει εξασφαλίσει τους πόρους. Και ξέρετε ποια είναι η οικονομική κατάσταση και πόσες είναι οι ευθύνες και οι υποχρεώσεις του δημοσίου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Μου επιτρέπεται, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν έχω δευτερολογία;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ακούστε με κύριε Καραμαρίε. Όλα αυτά είναι ωραία, λέει ένας ποιητής, αλλά τι κρίμα το αναγκαίο να μην έχεις χρήμα. Τι να σας πω περισσότερο; Δεν μπορούμε να δώσουμε περισσότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Ιωαννίδη. Ούτες ή άλλως, αφού το σκέπτεται η Κυβέρνηση, πιθανόν να δώσει ένα ποσοστό από το ΕΚΑΣ.

Τρίτη είναι η υπ' αριθμόν 1160/11.12.98 αναφορά του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση των συνθηκών διαβίωσης των Αθιγγάνων του συνοικισμού της Αγίας Κόρης Τυρνάβου.

Η αναφορά του κ. Γκατζή εν περιλήψει είναι η ακόλουθη:

"Υπόμνημα του Εξωραϊστικού και Πολιτιστικού Συλλόγου Αθιγγάνων Τυρνάβου Νομού Λαρίσης "Αγία Κόρη" για τις απαραίτητες συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων του οικισμού των Αθιγγάνων Τυρνάβου. Συγκεκριμένα η δημοτική αρχή Τυρνάβου δεν παραχωρεί στους κατοίκους του οικισμού νερό και δεν διαθέτει τα απορριμματοφόρα οχήματα του δήμου για την αποκομιδή των σκουπιδιών, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει συνεχώς η υγεία τους. Γι' αυτό ο σύλλογος ζητά να ληφθούν άμεσα μέτρα στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης του προβλήματος.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας".

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο για τρία λεπτά να πρωτολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, τα προβλήματα του οικισμού των Αθιγγάνων στον Τύρναβο είναι γνωστά. Είναι περισσότερο γνωστά σε μένα αφού συμβαίνει να είναι αυτός ο οικισμός μέσα στα όρια της εκλογικής μου περιφέρειας. Υπάρχει ένα πρόβλημα συνεργασίας ασφαλώς και με το Δήμο Τυρνάβου, αλλά και με τους κατοίκους εκεί και διαπληκτισμοί πολλές φορές, που δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο την επίλυση αυτών των προβλημάτων. Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Οι παράγοντες που συμβάλλουν στη διαμόρφωση όρων διαβίωσης, που πράγματι εγκυμονούν κινδύνους για τη δημόσια υγεία, για την υγεία των ιδίων των Αθιγγάνων, είναι η πρόχειρη κατασκευή των καταλυμάτων, η έλλειψη δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης, όπως αναφέρεται και στην αναφορά, και η ανεξέλεγκτη διάθεση των λυμάτων και των απορριμμάτων του οικισμού.

Ασχολείται συνεχώς η Διεύθυνση Υγιεινής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λάρισας με το θέμα και συμβουλεύει τους

Αθιγγάνους να οργανώσουν καλύτερα το χώρο τους, ο οποίος θα πρέπει να σημειωθεί ότι είναι και ιδιόκτητος, να προσπαθήσουν να καλύτερουν τις συνθήκες, να κάνουν πιο υγιεινή τη διαμονή τους εκεί η οποία έχει καταστεί για τους περισσότερους και μόνιμη διαμονή. Δεν είναι, δηλαδή, διερχόμενοι.

Όλο αυτό το θέμα, επειδή μένουν σε ιδιόκτητο χώρο που εφάπτεται της εθνικής οδού, περιπλέκεται και με την αδυναμία εφαρμογής κάποιων κανόνων υγιεινής, αλλά ακόμα περισσότερο και με θέματα πολεοδομικής νομοθεσίας. Όσοι δεν θέλουν να διευκολύνουν τη συνεργασία αντιλαμβάνεσθε ότι επιχειρηματολογούν ή αμύνονται μ' αυτού του είδους τα επιχειρήματα.

Θέλω να τονίσω κλείνοντας αλλά και να καταστήσω σαφές ότι το πρώτο που χρειάζεται είναι να φροντίσει ο δήμος να υπάρξει τουλάχιστον γραμμή πόσιμου νερού στον οικισμό αυτόν. Αυτό είναι το πρώτο. Αν αυτό συνέβαινε, θα υπήρχαν πολύ καλύτερες συνθήκες και για την καθαριότητα του οικισμού, αλλά και για την ατομική υγιεινή των Αθιγγάνων.

Έχουν γίνει κατ' επανάληψη και από την πλευρά μας και από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, προσπάθειες, ώστε ο Δήμος Τυρνάβου να βοηθήσει. Δεν έχουν αποδώσει δυστυχώς αυτές οι προσπάθειες μέχρι σήμερα. Δεν υπάρχει καλή συνεργασία. Θα βοηθήσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση για να βοηθηθούν αυτοί οι άνθρωποι ώστε μέσα στα άλλα προβλήματα που έχουν, τουλάχιστον να μην αντιμετωπίζουν και προβλήματα δημόσιας υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν ο κύριος Υπουργός δίνει τις διαστάσεις της πραγματικής κατάστασης που υπάρχει σήμερα στον οικισμό των Αθιγγάνων στην Αγία Κόρη. Είναι περίπου χίλιοι κάτοικοι που βρίσκονται σ' αυτόν το χώρο που είπατε, κύριε Υπουργέ.

Πήγαν οι υπηρεσίες υγιεινής και διαπίστωσαν ότι δεν πληρούνται οι όροι υγιεινής διαβίωσης και ότι εγκυμονούνται σοβαροί κίνδυνοι όχι μόνο γι' αυτούς και για την πόλη του Τυρνάβου, αλλά γενικότερα για την περιοχή αφού βρίσκεται στις παρυφές της πόλης, περιστασιακά δηλαδή του Δήμου Τυρνάβου.

Όμως, αυτές οι ευχές, κύριε Υπουργέ, δεν αποδίδουν. Ο Δήμος Τυρνάβου αρνείται κατηγορηματικά να δώσει νερό και να μεταφέρει τα σκουπίδια.

Επειδή βλέπω ότι υπάρχει καλή διάθεση, θα ήθελα να εκφράσω μερικές σκέψεις. Εφόσον αρνείται ο δήμος και επειδή γίνονται πολλά προγράμματα και από τη νομαρχία και από την περιφέρεια, μπορούν να ενταχθούν ορισμένα προγράμματα από αυτές τις δύο υπηρεσίες για να λυθεί το πρόβλημα και της ύδρευσης και της αποκομιδής των απορριμμάτων. Χρειάζεται να τους δοθεί και ρεύμα γιατί οι άνθρωποι ζουν στα σκοτάδια. Έτσι θα λυθεί το πρόβλημα που έχουν αυτοί οι χίλιοι κάτοικοι.

Με παράπονο εκφράστηκαν ότι αντιμετωπίζονται με ρατσιστική αντίληψη από τους άλλους, γιατί δεν έχουν λίγο νερό ή γιατί δεν τους παίρνουν τα σκουπίδια.

Νομίζω κύριε Υπουργέ, ότι μπορείτε με αυτές τις υπηρεσίες, είτε με τη νομαρχία είτε με την περιφέρεια, να τους εντάξετε σε ένα πρόγραμμα και άμεσα μάλιστα, ώστε να λυθεί αυτό το πρόβλημα. Προπαντός πρέπει να αποφύγουμε τους κινδύνους που διαπιστώσατε και εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Γκατζή.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για δύο λεπτά να δευτερολογήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, μακριά από εμάς και από την Κυβέρνηση κάθε διάθεση ρατσισμού ή ρατσιστικής αντίληψης για τους ανθρώπους αυτούς. Θέλω με πολλή ειλικρίνεια να σας πω, ότι τα προβλήματά τους θα μπορούσαν να λυθούν με την παρέμβαση και την καλή συνεργασία και διάθεση, ή αν θέλετε την καλή πρόθεση από την πλευρά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αυτό που προτείνετε, να παρέμβει η πολιτεία να λύσει τα προβλήματα αυτού του οικισμού, θα δημιουργούσε ένα κακό προηγούμενο και για άλλους αυθαίρετους οικισμούς, που δεν είναι πολεοδομημένοι, και που δεν ανήκουν σε Αθιγγάνους, μπορεί να ανήκουν σε άλλους. Δεν μπορούμε εύκολα να ξεπεράσουμε την Τοπική Αυτοδιοίκηση, να ψάξουμε να βρούμε εμείς τον τρόπο για να έχουν νερό. Δεν μπορούμε δηλαδή να δώσουμε τη δυνατότητα μιας γενικής νομιμοποίησης ενός οικισμού που είναι ιδιόκτητος, σε μια περιοχή που είναι ιδιόκτητη, που υπάρχουν αυθαίρετες κατασκευές, που η νομοθεσία λέει ότι σ' αυτές δεν δίνεις ρεύμα. Αν έπρεπε να τους μεταχειριστούμε ιδιαίτερα, τότε θα έπρεπε να έχουμε και σχετικές διατάξεις, κατά τη γνώμη μου. Και θα έπρεπε κατά τον ίδιο τρόπο να μεταχειριστούμε και άλλες ομάδες συνανθρώπων μας που δεν είναι Αθιγγανοί. Αλλά αντιλαμβάνεστε ότι αυτό δεν θα ήταν το καλύτερο παράδειγμα.

Αν η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν αποδεχθεί ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι συνάνθρωποί μας, τους οποίους με τις ιδιομορφίες τους και τον τρόπο ζωής τους πρέπει να αποδεχθούμε και να τους παρέχουμε κάποιες εξυπηρετήσεις, το πρόβλημα -για να είμαι ειλικρινής μαζί σας- δεν θα λυθεί. Γνωρίζω, επειδή υπήρξα και νομάρχης, ότι έγιναν και στο παρελθόν σημαντικές προσπάθειες να οργανωθούν κάμπινγκς που να έχουν νερό, ρεύμα κλπ. αλλά τα προβλήματα δεν λύθηκαν ποτέ αφού οι τοπικές κοινωνίες, αφού η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν συνέπραξε μέχρι τώρα τουλάχιστον αποτελεσματικά.

Λοιπόν, οι προσπάθειές μας προς αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να κινηθούν, γιατί αλλιώς θα υπάρξει σύγκρουση και με εμάς ακόμα, με τους όποιους τελικά επιχειρήσουν να ξεπεράσουν τις αρμοδιότητες και την κείμενη νομοθεσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τέταρτη είναι η με αριθμό 4979/10.12.98 ερώτηση του Βουλευτή του Συνσπασμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Σπυρίδωνος Δανέλλης προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την κατοχύρωση της ιατρικής μονάδας στη Σητεία ως νοσοκομείου δευτεροβάθμιας περίθαλψης στο νομό και την πλήρη στελέχυσή της με ιατρικό προσωπικό.

Η ερώτηση του κ. Δανέλλης έχει ως εξής: "Όταν πριν από λίγα χρόνια άρχισε η λειτουργία του Νοσοκομείου Σητείας, θεωρήθηκε δικαίως ως το σοβαρότερο έργο υποδομής των τελευταίων δεκαετιών, αφού οι υπηρεσίες στον τομέα της υγείας αναβαθμίστηκαν σημαντικά στην περιοχή, παρά την ελλιπή στελέχωση του νοσοκομείου σε ιατρικό κυρίως δυναμικό. Τον τελευταίο καιρό οι γιατροί του Νοσοκομείου Σητείας με τις κινητοποιήσεις τους επισημαίνουν τον κίνδυνο, που διαφαίνεται από διαρροές στον Τύπο για το κυοφορούμενο σχέδιο "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ" να υποβαθμιστεί το εν λόγω νοσοκομείο σε κέντρο υγείας και να περικοπούν ζωτικές δαπάνες με άμεσες δραματικές επιπτώσεις στους ασθενείς και στους συγγενείς τους.

Ωστόσο, η άνιση κατανομή των νοσοκομείων στην Κρήτη, αλλά και οι γεωγραφικές ιδιαιτερότητες του Λασιθίου επιβάλλουν την παραμονή της εν λόγω ιατρικής μονάδας σε νοσοκομείο δευτεροβάθμιας περίθαλψης στο νομό.

Δεδομένου ότι η τοπική κοινωνία, αλλά και ο ιατρικός κόσμος της Σητείας παρακολουθούν με μεγάλη ανησυχία τις εξελίξεις.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Τι προβλέπει για το Λασιθί το σχέδιο "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ";

2. Με ποιον τρόπο προβλέπεται να καλυφθούν τα κενά στη στελέχωση του Νοσοκομείου Σητείας, ώστε να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά οι ανάγκες στον τομέα υγείας στο νομό;".

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, δεν γνωρίζω τις πληροφορίες του συναδέλφου, ούτε τα δημοσιεύματα του τοπικού Τύπου της Σητείας για κάποιο κυοφορούμενο -όπως αναφέρεται στο σκεπτικό της ερώτησής του- σχέδιο "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ", που έχει σχέση με το Νοσοκομείο Σητείας και που το υποβαθμίζει, γιατί δεν υπάρχει τέτοιο σχέδιο.

Υπάρχει σχέδιο "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ" από το 1966, που βρίσκεται σε

εξέλιξη από πλευράς εφαρμογής, αλλά αφορά τα νησιωτικά συμπλέγματα του Βορείου Αιγαίου, των Κυκλάδων, της Δωδεκανήσου, και δεν αφορά την Κρήτη και το Νοσοκομείο της Σητείας. Αυτό είναι βέβαιο.

Γνωρίζω ότι το Νοσοκομείο της Σητείας έχει προβλήματα στελέχωσης και γι' αυτό δεν εξυπηρετεί όπως πρέπει τους κατοίκους. Γι' αυτό το γεγονός οι συνάδελφοί μου γιατροί αυτού του νοσοκομείου διαμαρτύρονται κατά καιρούς. Γενικότερα πρέπει να σημειώσω ότι ο Νομός Λασιθίου, που είναι ένας μικρός νομός, έχει περισσότερες νοσοκομειακές μονάδες, από όσες έχουν πολύ μεγαλύτεροι νομοί, όπως είναι ο νομός από τον οποίο εγώ κατάγομαι, δηλαδή ο Νομός Λάρισας. Ο Νομός Λασιθίου έχει τέσσερα νοσοκομεία.

Το ότι δεν έχει επαρκή στελέχωση το Νοσοκομείο της Σητείας οφείλεται στην απροθυμία των γιατρών να καταλάβουν τις θέσεις, που κάθε φορά προκηρύσσονται. Όχι διότι το Υπουργείο δεν προκήρυξε τις θέσεις. Σας αναφέρω ότι μέσα στο 1998 προκηρύχθηκε η θέση του Επιμελητού Α' της Παθολογίας, αλλά ο γιατρός που πήρε τη θέση δεν αποδέχθηκε το διορισμό. Επίσης, προκηρύχθηκε η θέση Επιμελητού Β' Καρδιολογίας και βρίσκεται στο ΣΚΕΙΟΠΝΙ για κρίση. Προκηρύχθηκε η θέση Επιμελητού Α' ή Β' Μικροβιολογίας, αλλά δεν προσήλθε κανείς, να τη διεκδικήσει. Και βεβαίως υπάρχει έγκριση με ημερομηνία 22.12.98 για την επαναπροκήρυξη των θέσεων του Επιμελητού Α' της Παθολογίας, Επιμελητού Α' ή Β' Αναισθησιολογίας και Επιμελητού Β' Παιδιατρικής μήπως και εμφανισθούν ενδιαφερόμενοι, να καταλάβουν αυτές τις θέσεις, ώστε να υπάρξει επαρκής στελέχωση του νοσοκομείου.

Δυστυχώς, δεν έχουμε άλλον τρόπο, για την πλήρωση των θέσεων. Προκήρυξη, κρίση, αποδοχή του αποτελέσματος από τους συναδέλφους γιατρούς.

Αν δεν επιθυμούν να προσέλθουν και να αναλάβουν υπηρεσία στο νοσοκομείο, δεν φταίει η πολιτεία, ούτε ο συνάδελφος ούτε εμείς σαν Κυβέρνηση. Απευθυνόμαστε και διά της Βουλής στους γιατρούς και ιδιαίτερα στους Κρητικούς και ακόμα περισσότερο στους καταγόμενους από το Λασιθί, να προσέλθουν, γιατί το έχουν υποχρέωση. Ο ελληνικός λαός έχει ξοδέψει για τη βασική αλλά και τη μετέπειτα εκπαίδευσή τους, αρκετά χρήματα και πρέπει να καταλάβουν, ότι έχουν την υποχρέωση και κάποιας κοινωνικής προσφοράς μέσα από το λειτουργημά τους. Ας μην το βλέπουν ξερά ως επάγγελμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Δανέλλης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Είναι θετικό το γεγονός ότι ο κύριος Υπουργός διαψεύδει τα περί ύπαρξης κάποιου σχεδίου, που θα αναδιοργάνωνε τις σχέσεις των νοσοκομείων ή των κέντρων υγείας στο Νομό Λασιθίου.

Κύριε Υπουργέ, είναι γνωστό και κοινά αποδεκτό ότι η ανασφάλεια των πολιτών σε θέματα παροχής υπηρεσιών περίθαλψης και υγείας, ιδιαίτερα των περιφερειών της χώρας, είναι από τους βασικούς παράγοντες εγκατάλειψης ή ακόμα και απερήμωσης σε κάποιες περιοχές.

Βεβαίως, πρέπει να έχουμε υπόψη μας, ότι ο Νομός Λασιθίου έχει κάποιες ιδιαιτερότητες, που πρέπει να πάρουμε σοβαρά υπόψη μας, όταν αναφερόμαστε στους σχεδιασμούς διαφόρων ενεργειών και πράξεών μας.

Πράγματι, υπάρχουν τέσσερα νοσοκομεία στο Λασιθί, αλλά υπάρχουν γεωγραφικές ιδιαιτερότητες, που δεν συναντιούνται σε άλλους νομούς. Επίσης, θα αποδεχόμουν ότι εάν η πρωτοβάθμια υγεία απεδίδετο, όπως έπρεπε και τα κέντρα υγείας λειτουργούσαν, όπως θα έπρεπε και δεν θα είχαν τέτοια δικτύωση στο νομό, θα ήταν περιττό να υπάρχουν τέσσερις δευτεροβάθμιοι οργανισμοί. Όμως υπάρχει πρόβλημα ουσιαστικής υποβάθμισης του Νοσοκομείου Σητείας και η περιοχή είναι γνωστό πως χαρακτηρίζεται από έλλειψη βασικών έργων υποδομής. Οι αποστάσεις είναι πολύ μεγαλύτερες απ'ότι σε άλλες περιοχές, λόγω γεωγραφικών ιδιαιτεροτήτων και έτσι η ύπαρξη ενός νοσοκομείου σωστά στελεχωμένου, είναι από τους βασικούς παράγοντες ζωής

στην περιοχή.

Πάντως, υπάρχει τέτοια έλλειψη ιατρικού προσωπικού, όπως και εσείς αποδεχθήκατε, κύριε Υπουργέ, που πραγματικά υποβαθμίζει τη λειτουργία του νοσοκομείου σε κέντρο υγείας, αφού δεν μπορούν να λειτουργήσουν σε εφημερίες, που ουσιαστικά είναι ένα από τα δείγματα λειτουργίας του δεύτερου βαθμού περίθαλψης.

Όμως, αν υπάρχει ένα ζήτημα στην κάλυψη των θέσεων, δηλαδή των άγονων προκηρύξεων, υπάρχει και ένα πρόβλημα ουσίας που πρέπει να εξεταστεί από το Υπουργείο, γιατί υπάρχουν προβλήματα που έχουν να κάνουν με αντικειμενικούς παράγοντες και συνθήκες και πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε, αν θέλουμε να ανταποκρινόμαστε, σε βασικά αιτήματα, όπως είναι η παροχή περίθαλψης και υπηρεσιών υγείας στην περιφέρεια. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ελπίζω συμφωνούμε με τον κύριο συνάδελφο ότι στο ότι επειδή έχουν αναγνωριστεί κάποιες ιδιαιτερότητες στο Νομό Λασιθίου, γι' αυτό λειτουργούν τέσσερα νοσοκομεία. Αν δεν είχαν αναγνωριστεί αυτές οι ιδιαιτερότητες, έπρεπε να συγχωνευθούν σε ένα νοσοκομείο. Τέτοιο θέμα όμως δεν ετέθη κατά το σχεδιασμό του Εθνικού Συστήματος Υγείας ούτε και αντιμετωπίζεται.

Για τις ιδιαιτερότητες, αυτές κακώς αναφερθήκατε ότι πρέπει να τις αποτιμήσουμε με τη "μεζούρα", να μετρήσουμε δηλαδή τις χιλιομετρικές αποστάσεις.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Υπάρχουν δυσκολίες πρόσβασης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, αν σας μεταφέρω στην ορεινή Θεσσαλία ή στον απέραντο Νομό Αιτωλοακαρνανίας ή στα νησιά των Κυκλάδων και της Δωδεκανήσου, θα καταλάβουμε ότι αυτή η ιδιαιτερότητα αίρεται μπροστά στις μεγαλύτερες ιδιαιτερότητες αυτών των νομών. Όμως δεν είναι αυτό το θέμα μας.

Πράγματι υπάρχει πρόβλημα στελέχωσης του Νοσοκομείου Σητείας και συνεπώς υπάρχει και ζήτημα εξυπηρέτησης των κατοίκων και λειτουργίας του νοσοκομείου.

Αναφέρθηκα, όμως, και σε αντικειμενικές δυσκολίες, που δεν έχουμε κανέναν τρόπο να τις ξεπεράσουμε. Εκτός εάν πούμε, ότι ειδικά για τη Σητεία ο Επιμελητής Β' για παράδειγμα που θα δεχθεί να αναλάβει καθήκοντα, θα πρέπει να παίρνει τριπλάσιο μισθό από τους επιμελητές Β' άλλων περιοχών. Αλλά τότε θα πρέπει να μιλούμε -θα πω ένα νούμερο που θα ανατριχιάσουν οι συνάδελφοι- για αποδοχές, που μαζί με τις εφημερίες θα ξεπερνούν τα τρία εκατομμύρια (3.000.000) δραχμές. Γιατί ο σημερινός Επιμελητής Β' σε ένα τέτοιο νοσοκομείο ξεπερνά το ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές, μπορεί να φθάσει και στο πλαφόν του ενός εκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων (1.300.000) δραχμών με τις τακτικές και τις πρόσφατες αποδοχές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να πω όμως και κάτι θετικό, που τιμά τις ιατρικές υπηρεσίες εκεί στη Σητεία.

Μου λέει η γραμματέας που κάθεται δίπλα μου ότι σώθηκε η κόρη της από οξεία σκληροειδίτιδα διότι χειρουργήθηκε επιτυχώς στο Νοσοκομείο Σητείας. Άρα, αυτό σημαίνει ότι σωστά λέει ο κύριος Υπουργός, ότι παραμένει εκεί ως Νοσοκομείο και δεν υποβαθμίζεται!

Εισερχόμαστε στις αναφορές και ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Πρώτη και τελευταία ερώτηση είναι η με αριθμό 4748/7.12.1998 του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων (ΟΣΚ) των προβλημάτων κτιριακής υποδομής στο Πολυκλαδικό Λύκειο Καλαμάτας.

Η ερώτηση του κ. Κατσιλιέρη σε περίληψη έχει ως εξής:

"Το Πολυκλαδικό Λύκειο Καλαμάτας, το οποίο λειτουργεί από το 1986 στην περιοχή της Αγίας Τριάδας, αντιμετωπίζει προβλήματα με την επάρκεια της κτιριακής του υποδομής, τα οποία

δυσχεραίνουν την παροχή του εκπαιδευτικού έργου και δημιουργούν ποικίλες δυσκολίες στους μαθητές.

Παρόλες τις προσπάθειες που έχουν κατά καιρούς καταβληθεί για την επίλυσή του, τα προβλήματα εξακολουθούν να υφίστανται και κατά τη φετινή σχολική χρονιά.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Σε ποιες ενέργειες πρόκειται να προβεί προκειμένου ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων να επιληφθεί άμεσα των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το Πολυκλαδικό Λύκειο Καλαμάτας και να συμβάλει στη δραστική αντιμετώπισή τους;"

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο για τρία λεπτά να πρωτολογήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το έργο της ανέγερσης του διδακτηρίου του πρώην Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου και νυν Ενιαίου Λυκείου ήταν έργο της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας με τη συντομογραφία ΔΙΕΦΕΣ.

Είχε ταλαιπωρίες και ιστορίες η ανέγερση αυτού του διδακτηρίου. Η τελική δημοπράτηση έγινε το 1997, οπότε υπεγράφη και η σχετική σύμβαση. Κατά την πορεία όμως εκτέλεσης του έργου εμφανίστηκαν προβλήματα στην εργολάβο εταιρεία και λόγω των καθυστερήσεων αναγκάστηκε ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων να κηρύξει έκπτωτη την εργολάβο εταιρεία.

Στο διάστημα που μεσολάβησε, στο διάστημα δηλαδή της εκκρεμοδικίας από τότε που έγινε η σχετική ένσταση κατά της αποφάσεως κηρύξεως έκπτωτης εργολαβίας, η ανάδοχος εταιρεία παρά το νόμο συνέχισε να ολοκληρώνει τις εργασίες για την ανέγερση του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου.

Για την αντιμετώπιση της έκπτωτης εργολαβίας αλλά και των πρόσθετων εργασιών, που δεν είχαν προβλεφθεί στην αρχική εργολαβία, αποφασίστηκε μετά από συνεννοήσεις η ολοκλήρωση του έργου να γίνει από το Δήμο Καλαμάτας, δεδομένου ότι την ίδια περίοδο έκανε ευρεία επέμβαση στο Ενιαίο Πολυκλαδικό Λύκειο με έκτακτη επιχορήγηση από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων.

Η επιχορήγηση αυτή ανήλθε περίπου στο ύψος των ενενήντα εννέα εκατομμυρίων οκτακοσίων ενενήντα πέντε χιλιάδων (99.895.000) δραχμών. Οι εργασίες που εκτελούνται με ευθύνη της τεχνικής υπηρεσίας του δήμου τώρα είναι, ολοκλήρωση της μόνωσης, χρωματισμοί, αντικατάσταση των ηλεκτρικών εγκαταστάσεων και έλεγχος της στατικής επάρκειας και ενίσχυσή της. Άρα, οδεύει προς ολοκλήρωση και αποπεράτωση το τώως Ενιαίο Πολυκλαδικό Λύκειο και νυν Ενιαίο Λύκειο Καλαμάτας.

Και επιπρόσθετα θα ήθελα να ενημερώσω τον κύριο συνάδελφο ότι πέρα από αυτό το ποσό ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων για το 1998 ενέκρινε και τις ακόλουθες επιχορηγήσεις στην Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καλαμάτας. Τακτική επιχορήγηση εκατό εκατομμυρίων (100.000.000) δραχμών, επιχορήγηση για κατασκευές για αγορά οικοπέδων εκατόν είκοσι εκατομμυρίων (120.000.000) δραχμών και επιχορήγηση για επισκευές και συντηρήσεις ύψους εβδομήντα εκατομμυρίων (70.000.000) δραχμών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Ο κ. Κατσιλιέρης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε για το πρόβλημα που έχει υπάρξει στο Πολυκλαδικό Λύκειο Καλαμάτας που χρονολογείται από το 1995 και ήδη μπηκάμε στο 1999 και το πρόβλημα εξακολουθεί να υπάρχει.

Μελέτη επισκευής που εγκρίθηκε από τον ΟΣΚ στις 21/3/1996 με προϋπολογισμό εκατόν επτά εκατομμυρίων (107.000.000) δραχμών πρόκρινε τη λύση με τον ίδιο τρόπο κατασκευής, ελαφρό μπετό, μεμβράνη στεγανότητας, τσιμεντόπλακες κλπ. παρόλο που υπήρχαν προτάσεις και τεχνικών φορέων αλλά και του Δήμου Καλαμάτας προκειμένου να υπάρξει η οριστική επίλυση του προβλήματος με την κατασκευή στέγης.

Εγκαταστάθηκε ο εργολάβος τον Οκτώβριο του 1997 και ξεκίνησαν οι εργασίες, την Άνοιξη του 1998 ο εργολάβος κηρύχθηκε έκπτωτος αλλά παρόλα αυτά όπως ακούσαμε από τον κύριο Υφυπουργό συνέχισε να εκτελεί εργασίες, ο Δήμος Καλαμάτας με υπόμνημά του, ζήτησε να παρέμβει για να ολοκληρώσει το έργο που βρισκόταν σε εξέλιξη από τον εργολάβο αλλά τελικά το πρόβλημα παραμένει.

Έτσι λοιπόν σήμερα, περίπου τέσσερα χρόνια από τότε που εμφανίστηκε το πρόβλημα το Πολυκλαδικό Λύκειο εξακολουθεί να έχει τεράστια προβλήματα λειτουργίας λόγω μη ολοκλήρωσης των εργασιών μόνωσης. Το Πολυκλαδικό και κατά τη φετινή σχολική χρονιά πλημμύρισε και ζητείται επείγοντως λύση. Κύριε Υφυπουργέ, λυπάμαι αλλά δεν άκουσα μία απάντηση που να δίνει οριστική λύση στο τεράστιο πρόβλημα του Πολυκλαδικού Λυκείου Καλαμάτας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ήμουν σαφής, αλλά θα ήθελα να υπενθυμίσω στον αγαπητό συνάδελφο, ότι ο συνήθης χρόνος αποπεράτωσης των κατασκευαστικών εργασιών σε τέτοιες περιπτώσεις κυμαίνεται από 18 έως 24 μήνες. Με δεδομένο ότι η τελική δημοπράτηση του έργου έγινε το 1997 και ο εργολάβος εγκαταστάθηκε στο οικόπεδο τον Οκτώβριο του 1997, θα έπρεπε αυτήν την εποχή να είναι έτοιμο το Ενιαίο Πολυκλαδικό Λύκειο που τώρα θα λειτουργήσει ως Ενιαίο Λύκειο. Πλην όμως η εργολάβος εταιρεία χωρίς υπαιτιότητα του δημοσίου, γιατί πληρωνόταν, οι επιχορηγήσεις οι σχετικές δινόταν, ήταν η υπαίτια των καθυστερήσεων και των κακοτεχνιών που διαπιστώθηκαν και η οποία νόμισε ότι στο δικαστήριο θα ενισχύσει τη θέση της αν συνέχιζε κατά το χρόνο της εκκρεμοδικίας τις εργασίες. Συνέχιζε

κάποιες εργασίες αλλά με κακοτεχνίες οι οποίες φάνηκαν εκ των υστέρων όταν ο δήμος με εντολή και συνεννόηση του ΟΣΚ ανέλαβε την αποπεράτωση του οικοδομήματος.

Τώρα, τα εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές που έχουν δοθεί από τον ΟΣΚ για την αποπεράτωση και ολοκλήρωση των εργασιών νομίζουμε, ότι είναι το αναγκαίο και απολύτως καλύπτουν τις κατασκευαστικές ανάγκες ποσό αν σκεφθούμε ότι το συνολικό ύψος του προϋπολογισμού κατασκευής ενός τέτοιου οικοδομήματος είναι εγγύς των τετρακοσίων, πεντακοσίων εκατομμυρίων (400.000.000-500.000.000) δραχμών. Ο δήμος επισπεύδει τις εργασίες -είπα ποιες εργασίες θα καλύψει- και νομίζω ότι σε σύντομο πλέον χρονικό διάστημα λόγω υπάρξεως και της εποπτείας του δήμου και των σχετικών επιχορηγήσεων το έργο αυτό θα ολοκληρωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Η δεύτερη με αριθμό 4648/3.12.1998 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριου Παπανικολάου προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για την ένταξη του Νομού Μεσσηνίας στις ευεργετικές δατάξεις του ν. 2527/1997 διαγράφεται κατόπιν συνεννόησης του κυρίου Υπουργού και του κυρίου Βουλευτή.

Κύριοι συνάδελφοι ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Κωνσταντίνος Στεφανής ζητεί οληγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Οικονομικών.

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Διαρρυθμίσεις στη φορολογία των αυτοκινήτων οχημάτων και άλλες διατάξεις".

Θα συνεχισθεί η συζήτηση σε επόμενη συνεδρίαση.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φιλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και στο πρώτο και δεύτερο Πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Του ίδιου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την έκδοση μεταξύ των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και άλλες διατάξεις".

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα και τους συναδέλφους ότι έχουμε υποβάλει ήδη σημείωμα με κάποιες νομοτεχνικές -το τονίζω- βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου -δεν αλλάζει τίποτα επί της ουσίας, άλλωστε δεν θα μπορούσε να αλλάξει- που έρχονται ύστερα από ειδική συνεδρίαση που έκανε η επιτροπή του Κώδικα. Τις έχω καταθέσει και στο Προεδρείο και έχουν τυπωθεί σε πολλά αντίγραφα για να τις πάρουν οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Αυτές οι τροποποιήσεις που κάνετε να κατατεθούν στα Πρακτικά και εφόσον κατατεθούν να μοιραστούν στους συναδέλφους.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): 'Ηδη μοιράζονται και τις καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Σταύρος Μπένος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

"ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Αθήνα, 18 Ιανουαρίου 1999

ΠΡΟΣ:

Τη Βουλή των Ελλήνων

Υποβάλλεται σημείωμα με τις κατωτέρω νομοτεχνικές βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου για την κύρωση του Κώδικα Κατάστασης

Δημοσίων - Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και άλλες διατάξεις.

1. Άρθρο 6 (σελ. 24 κειμένου)

Στην παρ. 5 "Για τη συμπλήρωση των προβλεπόμενων από την παρ. 1 κατωτάτων...", στην 5η σειρά, η λέξη "ιδίου" να αντικατασταθεί με τη λέξη "αντίστοιχου".

2. Άρθρο 23 (σελ. 26 κειμένου)

Στην παράγραφο 3, την 6η σειρά, η λέξη "αδίκημα" να αντικατασταθεί με τη λέξη "παράπτωμα".

3. Άρθρο 28 (σελ. 27 κειμένου)

Στην παρ. 3, στην 8η σειρά, "που συνιστά ποινικό ή πειθαρχικό αδίκημα, ο αρμόδιος", η σειρά αυτή να διορθωθεί ως εξής: "που συνιστά ποινικό αδίκημα ή πειθαρχικό παράπτωμα, ο αρμόδιος".

4. Άρθρο 32 (σελ. 28 κειμένου)

Στην παρ. 2, στην 8η σειρά, "με επιφύλαξη της προηγούμενης παραγράφου", η λέξη "παράγραφος" αντικαθίσταται με τη λέξη "εδάφιο" και η όλη σειρά διαμορφώνεται ως εξής: "με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου".

5. Άρθρο 55 (σελ. 32 κειμένου)

Στην παρ. 1, στην 2η σειρά, οι λέξεις "το πολύ" να αντικατασταθούν με τις λέξεις "κατ' ανώτατο όριο".

6. Άρθρο 56 (σελ. 33 κειμένου)

Στην παρ. 6 στην 7η σειρά, "αρχές μπορούν να παραπέμπουν και αυτεπαγγέλτως", μετά τη λέξη "αρχές", να τεθούν οι λέξεις "της οικείας υπηρεσίας".

7. Άρθρο 76 (σελ. 37 κειμένου)

Στην παρ. 2, στην 4η σειρά, η λέξη "τίτλου" αντικαθίσταται με τη λέξη "σχολείου".

8. Άρθρο 95 (σελ. 42 κειμένου)

Στην παρ. 1, το πρώτο εδάφιο να διαμορφωθεί ως εξής: "στους δημοσίου υπαλλήλους που αποχωρούν ευδοκίμως από την υπηρεσία μετά από συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) χρόνων πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας, απονέμεται τιμητικά ο τίτλος του βαθμού και της θέσης που κατέχουν".

Το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου "Οι Γενικοί Διευθυντές διατηρούν τιμητικά τον τίτλο του βαθμού και της θέσης που κατέχουν", διαγράφεται.

9. Άρθρο 109 (σελ. 45 κειμένου)

Στην παρ. 3, στην 2η σειρά, η λέξη "αδίκημα" να αντικατασταθεί με τη λέξη "παράπτωμα".

10. Άρθρο 128 (σελ. 49 κειμένου)

Στην παρ. 1 στην περίπτωση ε' στην πρώτη σειρά διαγράφονται οι λέξεις "ή μετά" και στη δεύτερη σειρά η λέξη "έφεσης" να αντικατασταθεί με τη λέξη "ένστασης".

Στην παρ. 3, στην περίπτωση β', στην 5η σειρά, η λέξη "έφεση" να αντικατασταθεί με τη λέξη "ένσταση".

11. Άρθρο 142 (σελ. 52 κειμένου)

Στην παρ. 1, στο δεύτερο εδάφιο "οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων υπηρεσιακών συμβουλίων", στην 6η σειρά, μεταξύ των λέξεων "άνω" και "του υποβιβασμού" να προστεθούν οι λέξεις "της στέρησης του δικαιώματος για προαγωγή".

12. Άρθρο 143 (σελ. 52 κειμένου)

Στην παρ. 1, στη 2η σειρά, "...φωνα με την παρ. 4 του άρθρου 114" να συμπληρωθεί ως εξής: "...φωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 114".

Στην παρ. 2, στην 5η σειρά, η λέξη "αδικήματος" να αντικατασταθεί με τη λέξη "παράπτωματος".

13. Άρθρο 159 (σελ. 55 κειμένου)

Στην παρ. 5, στην 4η και 5η σειρά, οι λέξεις "της Περιφέρειας" αντικαθίστανται με τις λέξεις "των Περιφερειών", αντίστοιχα.

14. Άρθρο 172 (σελ. 58 κειμένου)

Στην παρ. 4, στην 4η σειρά, η τελευταία λέξη "αυτή" αντικαθίσταται με τις λέξεις "της προκήρυξης".

Επίσης στην Έκθεση της Επιτροπής, στη σελ. 15, στην παρ. "επιπλέον προβλέπεται για πρώτη φορά η απαγόρευση απόκτησης..." διαγράφονται οι λέξεις "για πρώτη φορά", ενώ στη σελ. 21, στην παρ. "με τις διατάξεις του άρθρου 151..." διαγράφεται το ακόλουθο εδάφιο: "Στην παρ. 3 αντιμετωπίζεται

για πρώτη φορά το θέμα επαναφοράς στην υπηρεσία υπαλλήλων που εξέπεσαν.... με αμετάκλητη απόφαση πειθαρχικού συμβουλίου ή δικαστηρίου".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΪΣΤΡΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ").

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Σταύρος Δήμας ο γενικός γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, με επιστολή του, μας γνωρίζει ότι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου είναι ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Επίσης με επιστολή του ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας, ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Γεώργιο Τσαφούλια.

Επίσης, με επιστολή του, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ορέστης Κολοζώφ, ορίζει ως ειδικό αγορητή για τη συζήτηση αυτή το Βουλευτή κ. Αχιλλέα Κανταρτζή.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Τσιλικας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΛΙΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι άπειρες φορές όλοι μας έχουμε αναφερθεί στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης στη χώρα μας προσδιορίζοντας τις αρνητικές συνέπειες μιας κατάστασης, η οποία δημιουργήθηκε διαχρονικά μέσα από στρεβλώσεις και αγκυλώσεις και η οποία αποτέλεσε, σ' ένα σημαντικό βαθμό, ανασχετικό παράγοντα στις συγκροτημένες προσπάθειες της ελληνικής πολιτείας για την ανάπτυξη της χώρας, για τη δημιουργία προϋποθέσεων μιας ανταγωνιστικής σχέσης με τις αντίστοιχες δημόσιες διοικήσεις των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε ένα ισότιμο επίπεδο. Και, βεβαίως, ως ένα σημαντικό βαθμό αποτέλεσε και τροχοπέδη σε βασικούς τομείς και παραμέτρους της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας μας.

Βεβαίως, έγινε αναφορά από όλους μας στην κακοδαιμονία της Δημόσιας Διοίκησης, αποδιδοντάς την ενίοτε στην παθολογία του συστήματος, ενίοτε στις πολιτικές συγκυρίες, που ιδίως μετά τον εμφύλιο προσδιόρισαν την κατάσταση του ανθρώπινου δυναμικού στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση είτε αυτό αφορούσε το στενό δημόσιο τομέα είτε τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, προσδιορίζοντας κυρίως τα αίτια στο σφυκτό εναγκαλισμό της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας και στη χρησιμοποίηση της Δημόσιας Διοίκησης για την άνδρωση του γνωστού πελατειακού κράτους και των γνωστών πελατειακών σχέσεων, οι οποίες ευτέλισαν και το θεσμό και τη λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών.

Σήμερα, μισό αιώνα, σχεδόν, μετά την ψήφιση το 1951 και ισχύ του, τότε, πρώτου Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, η Κυβέρνηση εισάγει προς συζήτηση και ψήφιση το νέο Κώδικα Κατάστασης Προσωπικού Δημοσίων Υπαλλήλων και υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, με υψηλό αίσθημα ευθύνης, αναγνωρίζοντας ότι ως ενιαίο σύνολο ομοιομορφων κανόνων δικαίου, που αφορά στην κατάσταση, στην παρουσία και λειτουργία του ανθρώπινου δυναμικού στη διοίκηση, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση και για την αύξηση της παραγωγικότητας και της αποτελεσματικότητας, αλλά και για την ίδια τη λειτουργικότητα της Δημόσιας Διοίκησης.

Ας αναλογιστούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το πνεύμα των διατάξεων του κώδικα του 1951, στην ουσία απηχούσε λογικές και φιλοσοφίες των αρχών του αιώνα, αφού η αρχική επεξεργασία των θέσεων, που τελικά κατέληξε σε κώδικα το 1951, άρχισε το 1917, και ολοκληρώθηκε μέσα από συνθήκες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές, οι οποίες προσδιόριζαν κυρίως από τις αρνητικότερες επιπτώσεις και τις τραυματικές πληγές που προέκυψαν στην ελληνική κοινωνία μετά τον Εμφύλιο, από αυταρχικές και αντιδημοκρατικές νοοτροπίες, από σκληρές διαχωριστικές γραμμές, οι οποίες και στον τομέα της Δημόσιας Διοίκησης επέφεραν διχασμό ψυχών, θα έλεγα, με αποτέλεσμα τα γνωστά τότε πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων και τις

διακρίσεις που αποτέλεσαν το κύριο δηλητήριο της μη σωστής και δημιουργικής ανέλιξης της Δημόσιας Διοίκησης στη χώρα μας.

Με το νέο Κώδικα Κατάστασης Προσωπικού Δημοσίων Υπαλλήλων και υπαλλήλων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου η Κυβέρνηση, σε ένα γενικότερο πλαίσιο ρυθμίσεων και παρεμβάσεων για την αναγκαία αναβάθμιση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, τον πλήρη εκδημοκρατισμό της, τον απεγκλοβισμό από τις σκοπιμότητες και τον εναγκαλισμό οποιωνδήποτε κομματικών ή επιμέρους εξουσιών, είτε αυτές αφορούν στην πολιτική εξουσία είτε αφορούν στο συνδικαλιστικό κίνημα και εν όψει, της έντονα ανταγωνιστικής, σχέσης της ελληνικής διοίκησης, σε σχέση με τις διοικήσεις των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά σαν οργανισμού και με τη μεγάλη αγωνία η ελληνική δημόσια διοίκηση να μετεξελιχθεί σε ένα κύτταρο σημαντικότητας συμβολής στην ανάπτυξη της παραγωγικής διαδικασίας της χώρας, αλλά κυρίως να προλάβει τις εξελίξεις που συντελούνται με ραγδαίους ρυθμούς εν όψει του 2000 στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο, θέτει ενώπιόν σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο πλάνο κανόνων δικαίου, τον νέο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα.

Πιστεύουμε ότι αυτό το νέο πλάνο κανόνων δικαίου θέτει κατά κύριο λόγο τέλος σε μια επώδυνη για τη Διοίκηση πανσπερμία νόμων και διατάξεων μετά το 1951 και -θα έλεγα- ατέρμονων κωδικοποιήσεων χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα και κυρίως θέτει κανόνες παιχνιδιού στις σχέσεις των Ελλήνων λειτουργών της Δημόσιας Διοίκησης με την πολιτεία. Είναι οι κανόνες αυτοί που πάντα έλειπαν και δημιούργησαν το καθεστώς της ανασφάλειας, της αναξιοπιστίας και κυρίως λειτουργούσαν για το κύρος του δημόσιου υπάλληλου ευτελιστικά, για δε το κύρος της πολιτείας απαξιωτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος κώδικας, όπως εισάγεται σήμερα με τη διαδικασία του άρθρου 76 του Συντάγματος, είναι ένα συγκροτημένο νομοθέτημα, που λαμβάνει υπόψη όχι απλά τις νέες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και τις ανάγκες της συγκυρίας. Έχει λάβει υπόψη του τα νέα δεδομένα, που επικρατούν σήμερα στην διοικητική επιστήμη, τα σημαντικότερα κεφάλαια της εμπειρίας από την ίδια την ύπαρξη και λειτουργία της δημόσιας διοίκησης και των λειτουργών της, αποφάσεις και νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων της χώρας και κυρίως αποφάσεις και νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Βεβαίως, με τις επιμέρους διατάξεις που εισάγει, θέτει την ελληνική Δημόσια Διοίκηση, στο μέρος που αντιστοιχεί στις αρμοδιότητες του παρόντος κώδικα, σε μια τροχιά, σε μια αλυσίδα κρίκων αναβάθμισής της και κυρίως με απώτερο στόχο την ισότιμη παρουσία της στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις αντίστοιχες διοικήσεις των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατευθυντήριες γραμμές, κύριοι άξονες του παρόντος κώδικα αποτελούν κυρίως η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, σύμφωνα με το άρθρο 103 του Συντάγματος. Και βεβαίως, είναι γνωστό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το θέμα της μονιμότητας αποτελεί ένα από τα κολοσσιαία ζητήματα, που αφορούν στο δημόσιο υπάλληλο στη χώρα μας και αποτέλεσε κατά καιρούς αντικείμενο ιδιαίτερων προστριβών και αναλύσεων για την αναγκαιότητά του.

Με βάση τη φιλοσοφία του νέου κώδικα και με δεδομένη την προστασία του δημοσίου υπαλλήλου από τις διατάξεις του Συντάγματος, μια από τις κύριες κατευθυντήριες γραμμές και άξονες αποτελεί για το νέο κώδικα η μονιμότητα.

Δεύτερη αρχή, άξονας των διατάξεων του νέου κώδικα, αποτελεί η σύμμετρη εφαρμογή της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή του συμφέροντος του ελληνικού λαού αντίστοιχα με την προστασία του κύρους και της προσωπικότητας του δημοσίου υπαλλήλου στη χώρα μας, όπως στο άρθρο 103 παράγραφος 1 του Συντάγματος προβλέπεται.

Βεβαίως, βασική αρχή και βασικός άξονας των επιμέρους διατάξεων, αποτελεί η αρχή της αξιοκρατίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης και η επίτευξη του στόχου της μέγιστης

απόδοσης του δημόσιου υπαλλήλου κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης της υπηρεσίας του, έτσι ώστε να προσταπίζεται και η προσωπικότητά του και να συντελεί με την παρουσία του και τη δράση του στην καλή λειτουργία των υπηρεσιών.

Με το παρόν σχέδιο του κώδικα, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην υπηρεσιακή κατάσταση όλων των δημοσίων υπαλλήλων του δημοσίου και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και αναφερόμαστε αποκλειστικά στους μόνιμους υπαλλήλους του δημοσίου.

Ρυθμίζονται, σε επίπεδο πλαισίου, θέματα σημαντικά για την κατάσταση του ανθρώπινου δυναμικού στη Δημόσια Διοίκηση, που αποτέλεσαν ως τώρα αντικείμενο πολλαπλών παρεμβάσεων και πολλαπλών ρυθμίσεων, όπως κυρίως τα θέματα της κινητικότητας του ανθρώπινου δυναμικού, τα θέματα των πολιτικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών των δημοσίων υπαλλήλων, θέματα που ανάγονται στην προαγωγική τους εξέλιξη και θέματα που αφορούν στην επιμόρφωσή τους και βεβαίως για πρώτη φορά θεσπίζονται ιδιαίτερα σημαντικές διατάξεις, που αφορούν στο Πειθαρχικό Δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων, στο οποίο θα αναφερθώ διεξοδικότερα στο τέλος.

Είναι αρκετές και ιδιαίτερα σημαντικές οι καινοτομίες που εισάγει το παρόν νομοσχέδιο. Αναφέρομαι ενδεικτικά στις εξής:

Σημαντικότερη καινοτομία για το νέο Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα αποτελεί ο τρόπος πρόσληψης των δημοσίων υπαλλήλων σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων της Δημόσιας Διοίκησης. Για πρώτη φορά σε επίπεδο Κώδικα, επιβεβαιώνεται η βούληση της Κυβέρνησης για την αξιοκρατική, απόλυτα διαφανή διαδικασία πρόσληψης των λειτουργών της Δημόσιας Διοίκησης, όπως αυτή, μέσω της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής που προβλέπεται, έχει θεσπιστεί με το ν. 2190/94, που κατά γενική παραδοχή αποτελεί μια από τις σημαντικότερες μεταρρυθμιστικές προσπάθειες της χώρας μας, μετά τον Εμφύλιο, στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης.

Και βεβαίως, η εξασφάλιση της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στο σύστημα πρόσληψης, στο σύστημα προσδιορισμού των θέσεων και κυρίως στον προγραμματισμό συντελούν και στη διατήρηση της εσωτερικής συνοχής, αλλά, κυρίως, για πρώτη φορά δημιουργείται πεποίθηση και συνείδηση στον ελληνικό λαό, ότι μία από τις βασικές πτυχές του πελατειακού κράτους αποδιαιρθώνεται πλήρως και τίθενται διαδικασίες, των οποίων η έλλειψη για χρόνια αποτέλεσε το κύριο σημείο αμφισβήτησης της αξιοπιστίας του Έλληνα πολίτη προς την κρατική διοίκηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία άλλη βασική καινοτομία του προς ψήφιση κώδικα αποτελεί η για πρώτη φορά κατοχύρωση των πολιτικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών του Έλληνα δημοσίου υπαλλήλου, η διασφάλιση του δικαιώματος του συνδικαλιζέσθαι, του δικαιώματος της απεργίας και βεβαίως η διασφάλιση της προστασίας, του σεβασμού του κύρους και των απόψεων των δημοσίων υπαλλήλων, τόσο στο πολιτικό, όσο στο θρησκευτικό και στο επιστημονικό επίπεδο.

Εκείνο όμως το οποίο εισάγεται για πρώτη φορά και έχει ιδιαίτερη σημασία, είναι ότι κατοχυρώνονται τα όρια μέσα στα οποία ο δημόσιος υπάλληλος μπορεί να ασκεί κριτική στις αποφάσεις της διοίκησης ή στην εκτέλεση εντολών με απόλυτο δικαίωμα αμφισβήτησης των πράξεων αυτών, όταν οι εντολές, κατά την κρίση του, είναι αντισυνταγματικές ή παράνομες με προσφυγή στον αρμόδιο Υπουργό ή κατά αποφάσεων και του αρμοδίου Υπουργού απευθείας στον Πρωθυπουργό. Τα όρια αυτής της ευθύνης προσδιορίζονται για πρώτη φορά και για πρώτη φορά μέσα από αυτήν τη διαδικασία προστατεύεται και το κύρος και η προσωπικότητα του δημοσίου υπαλλήλου, αλλά κυρίως αναδεικνύεται και η σοβαρότητα και η υπευθυνότητα της διοίκησης απέναντι στα όρια εντός των οποίων πρέπει ο υπάλληλος να αντιμετωπίζει τη νομιμότητα των εντολών της διοίκησης.

Βασικότερη, επίσης καινοτομία του νέου νόμου, κυρίως σε ό,τι αφορά στην υπηρεσιακή κατάσταση του υπαλλήλου, που συνδέεται με τις οικονομικές του δραστηριότητες, αποτελεί η ευθύνη της διοίκησης για τον έλεγχο της οικονομικής κατάστασης κάθε

υπαλλήλου, όχι μόνον κατά το διορισμό του, αλλά καθ' όλη τη διάρκεια της εξέλιξής του. Βεβαίως, για πρώτη φορά με τις διατάξεις αυτές αντιμετωπίζονται περιπτώσεις που ως τώρα ήταν σε όλους μας γνωστές σαν περιπτώσεις εγκλωβισμού δημοσίων υπαλλήλων σε καταστάσεις χρηματισμού, σύνδεσης της υπηρεσιακής τους λειτουργίας με την εξυπηρέτηση συμφερόντων ξένων προς τη διοίκηση και το ρόλο του.

Για πρώτη φορά, όπως θα αναφέρω πιο κάτω, με το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο δημοσίων υπαλλήλων προστατεύεται και ο δημόσιος υπάλληλος, άρα και εν γένει η ίδια η Δημόσια Διοίκηση της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά στα ζητήματα των μεταβολών της κινητικότητας του ανθρώπινου δυναμικού, καθιερώνεται η αντικειμενικότητα, τόσο στο επίπεδο, των αποσπάσεων, μεταθέσεων, μετατάξεων, αλλά κυρίως με το νέο σύστημα βαθμολογικής διάρθρωσης των θέσεων εισάγεται ένα νέο βαθμολόγιο, που σε σχέση με την προαγωγική εξέλιξη των υπαλλήλων δημιουργεί τις προϋποθέσεις μιας αντικειμενικής κρίσης και κυρίως μιας πάγιας εξέλιξης των υπαλλήλων, με βάση ένα βαθμολόγιο που προβλέπεται από τον κώδικα, ένας τομέας που ταλαιπώρησε την ελληνική Δημόσια Διοίκηση τις τελευταίες δεκαετίες με συνεχείς παρεμβάσεις και με συνεχείς μετατροπές των ήδη υφισταμένων διατάξεων για την βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων.

Ύστερα από εμπειρισματομένη μελέτη της μέχρι τώρα πραγματικότητας και εμπειρίας και κυρίως με τη μελέτη συστημάτων που λειτουργήσαν και στις προηγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο και με καταστάλαγμα τη μέχρι τώρα λειτουργία, τα θετικά και αρνητικά στο χώρο της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, εισάγεται ένα σύστημα μικτής ιεραρχίας, κινητής μέχρι το βαθμό του προϊσταμένου τα άνω τμήματος και πάγιας στο βαθμό του διευθυντή και του γενικού διευθυντή.

Είναι γεγονός ότι ένα από τα βασικά σημεία που ταλάνισαν σημαντικά, θα έλεγα, το χώρο της διοίκησης τα τελευταία χρόνια, ήταν το σημείο της μη αξιόπιστης αντιμετώπισης των υπαλλήλων, σε ό,τι αφορά την εξέλιξή τους, την προαγωγική και την διάρθρωση των θέσεων και πιστεύουμε, ότι με τη νέα ρύθμιση που εισάγει το παρόν βαθμολόγιο δίνεται μια αξιόπιστη, μακροχρόνια και κυρίως αποτελεσματική λύση για την εξέλιξη των υπαλλήλων σε ό,τι αφορά τους βαθμούς, την κρίση και τις προαγωγές τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο εισάγει μια σημαντική τομή, σε ό,τι αφορά στο Πειθαρχικό Δίκαιο στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Είναι γεγονός ότι οι μέχρι σήμερα κρατούσες διατάξεις, κάθε άλλο παρά λειτουργούσαν θετικά, σε ό,τι αφορά τον έλεγχο πράξεων και παραλείψεων λειτουργών της Δημόσιας Διοίκησης, με ένα κυκλώνα διατάξεων, οι οποίες ουσιαστικά μετέφεραν το πρόβλημα σε μακροχρόνιες αναβολές και στην ουσία σε ατιμωρησία υπαλλήλων, δημοσίων λειτουργών, οι οποίοι υπέπιπταν σε σοβαρά παραπτώματα.

Με το νέο πειθαρχικό δίκαιο συντομεύονται στο απόλυτο, θα έλεγα, συγκριτικά με το παρελθόν οι νέες διαδικασίες για την επιβολή πειθαρχικών ποινών σε υπαλλήλους που υποπίπτουν σε παραπτώματα και βεβαίως καταργείται δια παντός το καθεστώς της ατιμωρησίας που μέχρι σήμερα είχε ισχύσει στη χώρα μας και αποτελούσε μια από τις σημαντικότερες πληγές στη λειτουργία της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε σε μια δύσκολη περίοδο και συγκυρία, όπου στο χάραμα της νέας χιλιετίας η ελληνική Δημόσια Διοίκηση βρίσκεται μπροστά στην αδήριτη ανάγκη να προλάβει τις εξελίξεις, να προλάβει το τρένο της εξομώωσης, σε σχέση με την λειτουργία και την αποδοτικότητα της με τις διοικήσεις των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να συμβάλει σημαντικά στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας μπροστά στις νέες, έντονα ανταγωνιστικές, συνθήκες που αναπτύσσονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο παρών Κώδικας αποτελεί μια σημαντική προσπάθεια και

συμβολή σε ένα γενικότερο πνεύμα παρεμβάσεων της ελληνικής Κυβέρνησης στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης, για την αναβάθμιση και εξυγίανσή της. Δεν αποτελεί πανάκεια, αποτελεί όμως μια σημαντική συμβολή σε ό,τι αφορά το σεβασμό των κανόνων του παιχνιδιού του Έλληνα δημόσιου υπάλληλου απέναντι στην ελληνική πολιτεία, διαμορφώνει ένα ενιαίο ομοιόμορφο πλαίσιο κανόνων δικαίου το οποίο διασφαλίζει μια ευταξία λειτουργίας στη Δημόσια Διοίκηση και δημιουργεί όρους και κανόνες παιχνιδιού, έτσι ώστε ο Έλληνας δημόσιος λειτουργός στην πορεία των εξελίξεων, να μην αποτελεί τον αμφισβητούμενο ουραγό αλλά κυρίως να εξαιρείται η συμβολή του στην προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας και κατάρκτηση των στόχων που έχουμε θέσει.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στην πρόβλεψη του νομοσχεδίου στις μεταβατικές διατάξεις για την κατάταξη του προσωπικού με την ισχύ του νέου Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων ύστερα από ενδελεχή συζήτηση και με τους αρμόδιους συνδικαλιστικούς φορείς και να μου επιτρέψετε, τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να αναφέρω ότι έχοντας την τιμή να προεδρεύσω, ως μέλος της Επιτροπής Κατάρτισης του Κώδικα, σημαντικού μέρους συνεδριάσεων της να εξάρω από του Βήματος το έργο των μελών της επιτροπής, να τους συγχαρώ όπως επίσης, να εξάρω από του Βήματος την ισχυρή βούληση και τη συμβολή τριών συναδέλφων μου, στην ολοκλήρωση αυτή του Κώδικα, των Υπουργών Αναστάσιου Πεπονή, Άκη Τσοχατζόπουλου και Αλέκου Παπαδόπουλου, χωρίς τη συμβολή των οποίων, δεν είμαι σίγουρος αν σήμερα θα είμασταν σε θέση να συζητάμε τον εν λόγω κώδικα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Φούσας εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Διαβάζοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς και την εισηγητική έκθεση, αλλά παρακολουθώντας και τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή, όπως επίσης ακούγοντας και τις τοποθετήσεις των αρμοδίων τότε Υπουργών και σήμερα αλλά και του κυρίου εισηγητού κατά τη σημερινή συζήτηση, θα νόμιζε ότι πρόκειται για ένα νομοθέτημα που επιλύει το τεράστιο πρόβλημα των δημοσίων υπαλλήλων.

Σπεύδω εξ υπαρχής να παρατηρήσω με θλίψη ότι πρόκειται για ένα νομοθέτημα που δεν μπορεί ή δεν το επιχειρεί καν να επιλύσει το μέγιστο πρόβλημα των δημοσίων υπαλλήλων το οποίο όλοι μας γνωρίζουμε και πάντως δεν κάνει ή δεν μπορεί να κάνει τις βαθιές τομές που είναι απαραίτητες στο χώρο των δημοσίων υπαλλήλων.

Θέλω να κάνω και μια δεύτερη παρατήρηση για όσα είπε ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ελπίζω σ'αυτά να μη συμφωνεί ο κύριος Υπουργός. Δεν κρίνω ότι είναι απαραίτητο ο εισηγητής ενός κυβερνώντος κόμματος να αναφερθεί, όταν όλοι μας βλέπουμε προς τα εμπρός, σε δήθεν διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος και σε ποινικά μητρώα. Ανήκουν στην ιστορία, ο καθένας έχει τις απόψεις του. Μπορούμε να συζητήσουμε όση ώρα θέλετε σε άλλους χώρους ποιος έχει ευθύνη και τι θα ήταν η Ελλάδα αν η δική μας παράταξη δεν είχε τότε την ευθύνη. Αλλά πάντως στο χώρο αυτό ιδίως σήμερα που γίνεται μια προσπάθεια επιτυχώς ή όχι η αναφορά σε τέτοια θέματα δεν επιτρέπεται.

Φαίνεται ότι μερικούς από εσάς έστω και νεότερης ηλικίας οι αγκυλώσεις του παρελθόντος δεν σας εγκαταλείπουν.

Σε κάθε όμως περίπτωση αυτό ζημιώνει την Ελλάδα, ζημιώνει την πατρίδα μας, ζημιώνει τον κοινοβουλευτισμό.

Ασφαλώς η σημασία του κώδικα δημοσίων υπαλλήλων είναι τεράστια, διότι αφορά την οργάνωση και λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών και επίσης αναφέρεται στην υπηρεσιακή κατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων: διορισμός, εξέλιξη, τρόπος εργασίας, πειθαρχικά κλπ.

Από την άποψη αυτή πρόκειται για ένα νομοθέτημα -κατ' αρχήν και σε γενική παρατήρηση- ιδιαίτερα σοβαρό, αλλά και για ένα νομοθέτημα το οποίο θα απαιτούσε μεγάλη προσοχή, μεγάλη μελέτη και ιδίως σύγκλιση απόψεων και γενικότερα συναίνεση όλων των ενδιαφερομένων παραγόντων, τάξεων και ομάδων για το θέμα αυτό.

Με τα δεδομένα αυτά η πρώτη γενική μου παρατήρηση -και ασφαλώς παρατήρηση της Νέας Δημοκρατίας- είναι ότι ασφαλώς θα θέλαμε να συμφωνήσουμε και να ψηφίσουμε και εμείς ένα νομοθέτημα, έναν κώδικα δημοσίων υπαλλήλων, εάν είχε τις προϋποθέσεις τις οποίες εμείς κρίνουμε, ότι πρέπει να έχει ένα νομοθέτημα ή εάν δεν ελάμβαναν χώρα τα λάθη τα οποία θα έχω την τιμή στην πορεία να παρατηρήσω.

Υπό τις συνθήκες αυτές βρίσκομαι πράγματι στη δύσκολη θέση εξ υπαρχής να σπεύσω και να παρατηρήσω ότι το κόμμα μας δεν μπορεί κάτω από αυτές τις συνθήκες να ψηφίσει αυτό το νομοθέτημα.

Εξάλλου αυτό είναι κάτι που διατυπώσαμε και στη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού στη Διαρκή Επιτροπή. Και παρά τις καλές προθέσεις τότε -οφείλω να παρατηρήσω -και του κυρίου Υπουργού και του κυρίου Υφυπουργού, εκ των πραγμάτων, όπως θα σημειώσω και αν ήθελαν να κάνουν βελτιώσεις, εφόσον έρχεται ως κώδικας, όπως είναι γνωστό, δεν μπορούσαν να γίνουν, πλην των μεταβατικών διατάξεων. Δεν ομιλούμε όμως γι' αυτό. Μιλάμε για τις ουσιαστικές και βασικές διατάξεις.

Επαναλαμβάνω λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό το νομοθέτημα έρχεται ως κώδικας σύμφωνα με το άρθρο 76 παρ. 6 του Συντάγματος και επομένως πρόκειται για μια ιδιαίτερα συνοπτική διαδικασία, κατά τη συζήτηση συνολικά.

Δεύτερον, όπως είναι επίσης γνωστό, μπορεί από τους ομιλητές να γίνουν πολύ ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις ή και προτάσεις για βελτιώσεις αλλά εκ των πραγμάτων, όπως είχα την τιμή να προαναφέρω, αυτές οι βελτιώσεις δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη και δεν μπορούν ιδίως να συμπεριληφθούν είτε στη φάση αυτή είτε επίσης κατά τη διαδικασία συζήτησης στη Διαρκή Επιτροπή.

Έτσι, ο κώδικας αυτός δύο τύχες μπορεί να έχει: Ή να ψηφισθεί ως έχει σήμερα, επαναλαμβάνω πλην των μεταβατικών διατάξεων ή να αποσυρθεί. Έτσι λοιπόν αυτό εκ των πραγμάτων έχει δυσκολίες κατά τη συζήτηση.

Τι νομίζουμε εμείς ότι θα μπορούσε να γίνει και έπρεπε να γίνει προηγουμένως; Πρώτον, θα έπρεπε να είχε προηγηθεί μία ευρύτατη συζήτηση παντού, αλλά ιδίως με την ΑΔΕΔΥ. Δεύτερον, έχω τη γνώμη ότι τα κόμματα που εκπροσωπούν το σύνολο του ελληνικού λαού θα έπρεπε να ερωτηθούν, να έχουν άποψη, θα έπρεπε να καταθέσουν τις απόψεις τους και να επέλθει αυτό που στην αρχή σημείωσα: μία σύγκλιση των απόψεων όλων των κομμάτων και ιδίως με την ΑΔΕΔΥ. Για την ΑΔΕΔΥ θα αναφερθώ ειδικότερα στο τέλος, διότι έχουμε συγκεκριμένες θέσεις αντίθετες μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Είναι ανάγκη όμως να παρατηρήσω ότι ο ισχύων σήμερα Υπαλληλικός Κώδικας του 1951 πράγματι, σε σχέση με τον παρόντα κώδικα, υπήρξε αποτέλεσμα μιας ευρύτατης συζήτησης διακομματικής και των αμέσως ενδιαφερομένων ανθρώπων, ιδίως όμως υπήρξε αποτέλεσμα της επεξεργασίας του γνωστού τότε καθηγητού του Διοικητικού Δικαίου, του μετά ταύτα επίτιμου Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας και αγωνιστού, τολμώ να πω και τέως Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Μιχάλη Στασινόπουλου, κάτι το οποίο όμως δεν έγινε για το παρόν νομοθέτημα.

Το 1947 συγκροτήθηκε ειδική διακομματική επιτροπή, η οποία περάτωσε το σχετικό νομοσχέδιο το 1949 και ακολούθως έχουμε το ν. 1811 του 1951.

Το έτος 1977 έλαβε χώρα επίσης ενδιαφέρουσα εργασία με το π.δ. 611/77, όπου έγινε ο νέος κώδικας κι έτσι έπαψε να υπάρχει η μεγάλη πολυνομία, για να απαντήσω και στον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος μίλησε για μεγάλη πολυνομία. Ασφαλώς υπάρχει μεγάλη πολυνομία. Είναι όμως γνωστό ότι από το 1977 μέχρι σήμερα, επί δεκαπέντε χρόνια στην Κυβέρνηση είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αυτή η πολυνομία κυρίως και προεχόντως αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Άρα, οι αναφορές αναφέρονται στο δικό σας κόμμα.

Όμως και το κείμενο του σημερινού νομοσχεδίου είναι αποτέλεσμα επεξεργασίας μιας επιτροπής του ν. 2190/94.

Βάσει του νόμου αυτού συγκροτήθηκε μια εννεαμελής επιτροπή, της οποίας -προσέξτε με- προήδρευε ο εκάστοτε γενικός γραμματέας του Υπουργείου Προεδρίας. Σημειώστε, κύριοι συνάδελφοι, ότι από το 1994 μέχρι σήμερα έχουμε αλλαγή πέντε γενικών γραμματέων. Τολμώ να πω ότι αυτή η επιτροπή δεν λειτούργησε κατά τρόπο διακομματικό. Δεν θέλω να πω ότι αφορά τους παρόντες Υπουργούς. Παλαιότερα όμως η επιτροπή αυτή ήταν κομματική. Ακόμη, όπως είπα, δεν έτυχε ευρύτατης συζήτησης αυτή η εργασία και καθυστέρησε κατά τρόπο ανεπίτρεπτο. Κι έτσι όπως έρχεται έχουμε τις δυσκολίες που προανέφερα.

Ας κάνω τώρα μερικές ειδικότερες παρατηρήσεις σε σχέση με αυτό το νομοθέτημα. Επαναλαμβάνω ότι οι δικές μου παρατηρήσεις, αλλά και των άλλων συναδέλφων που θα ακουστούν, δεν έχουν καμία αξία. Αξία μόνο έχουν ότι θα καταγραφούν στα Πρακτικά της Βουλής, έχουν θεωρητικό χαρακτήρα. Έστω και εάν συμφωνεί ο Υπουργός ή και η πλειοψηφία, δυστυχώς εάν δεν πρόκειται για μεταβατική διάταξη, δεν μπορεί να συμπεριληφθεί στο νομοθέτημα καμία πρόταση, όσο χρήσιμη και αν είναι.

Σε κάθε περίπτωση το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μία κωδικοποίηση των υφιστάμενων αναχρονιστικών και ανορθολογικών πλέον ρυθμίσεων για τους δημόσιους υπαλλήλους. Βασίμως μάλιστα μπορεί να υποστηρίξει κανείς ότι συνιστά ένα βήμα προς τα πίσω και όχι προς τα εμπρός, όπως θα έπρεπε. Πολύ περισσότερο ότι έχουμε ανακύκλωση διαφόρων νόμων, διαφόρων διαταγμάτων, διαφόρων αποφάσεων, που αφορούν τη Δημόσια Διοίκηση.

Ειδικότερα το σχέδιο του Υπαλληλικού Κώδικα αγνοεί τους σύγχρονους και διεθνείς κανόνες οργάνωσης της υπαλληλικής ιεραρχίας.

Αποτελεί μία απάντηση στην τοποθέτηση του κυρίου εισηγητού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι πράγματι εδώ είναι ένα σύγχρονο νομοθέτημα. Η αλήθεια είναι ότι αντίθετα έχει κανόνες όχι σύγχρονους της υπαλληλικής ιεραρχίας.

Δεύτερον, μία από τις βασικότερες παρατηρήσεις μου είναι ότι οι προβλεπόμενοι βαθμοί των δημοσίων υπαλλήλων είναι ανεπαρκέστατοι. Προβλέπονται μόνο πέντε. Εμείς νομίζουμε ότι οι βαθμοί αυτοί θα έπρεπε να είναι δώδεκα, ώστε να δημιουργηθούν ουσιαστικά κίνητρα για τους δημοσίους υπαλλήλους καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους. Διότι φοβούμαστε -και φοβόμαστε - ότι έτσι θα υπάρξει καθήλωση και τελμάτωση κάθε υπαλλήλου. Δηλαδή, αν ο υπάλληλος εξαντλήσει ένα βαθμό από τους πέντε και θα χρειαστεί πολύς χρόνος να προαχθεί ή εάν εξαντλήσει πολύ γρήγορα αυτήν την ιεραρχία, είναι αυτονόητο πως δεν θα έχει κίνητρα περαιτέρω βελτίωσής του. Η δική μας θέση, λοιπόν, είναι ότι θα έπρεπε να είχαμε δώδεκα βαθμούς.

Την κατάσταση αυτή την επιτείνει η απαράδεκτη αποσύνδεση του βαθμού και μάλιστα από συγκεκριμένα και προκαθορισμένα καθήκοντα κάθε υπαλλήλου. Είναι απολύτως αναγκαίο αυτό, διότι πολύ φοβόμαστε ότι ο υπάλληλος θα είναι έρμαιο της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας, κάτι το οποίο ζήσαμε δυστυχώς - για να αντιλέξω, κατά έντονο βαθμό, το γνωρίζει ο ελληνικός λαός - τα τελευταία δεκαπέντε-δεκαεπτά χρόνια και αναφέρομαι ειδικότερα στη δεκαετία 1980-1989.

Την ισοπεδωτική και κομματικώς ελεγχόμενη αυτήν αντίληψη ολοκληρώνει η καθιέρωση ενός ιδιόρρυθμου καθεστώτος κινητής ιεραρχίας, δεδομένου ότι ουσιαστικά οι γενικοί διευθυντές, οι διευθυντές και οι προϊστάμενοι τμημάτων και αυτοτελών γραφείων ορίζονται πλέον με θητεία.

Το σχέδιο, θέλω να παρατηρήσω επίσης του Υπαλληλικού Κώδικα, υποβαθμίζει την έννοια της αξιοκρατίας, ένα θέμα τεράστιο στο οποίο έπρεπε να δώσουμε ιδιαίτερη σημασία όλοι μας και θα έπρεπε και ο Κώδικας να δώσει ιδιαίτερη σημασία. Και εξηγώ γιατί υποβαθμίζει την έννοια της αξιοκρατίας. Η κατάταξη των ήδη υπηρετούντων στους αντίστοιχους βαθμούς γίνεται όχι με τα εχέγγυα της αξιοκρατίας και της αντικειμενικότητας. Επίσης και οι προαγωγές γίνονται κατά αυτόν τον τρόπο. Το ίδιο και οι επιλογές γενικών διευθυντών, διευθυντών και προϊσταμένων τμημάτων και

αυτοτελών γραφείων. Οι κάθε είδους μεταθέσεις, αποσπάσεις, μετακινήσεις καθώς και οι μετατάξεις γίνονται, επαναλαμβάνω, όχι αξιοκρατικά.

Αντί, λοιπόν, για τη σύσταση μιας ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, αρμόδιας να κρίνει όλα τα θέματα της εξέλιξης των δημοσίων υπαλλήλων και της ανέλιξής τους, αλλά και της σταδιοδρομίας τους γενικότερα υπό συνθήκες αξιοκρατίας και αντικειμενικότητας, το σχέδιο Υπαλληλικού Κώδικα επιμένει στο απηρχαιωμένο σύστημα των υπηρεσιακών συμβουλίων. Αυτό το δοκιμάσαμε, το είδαμε, το γνωρίζουμε. Όσοι ασχολούμεθα ειδικότερα είτε ως δικηγόροι είτε ως πολίτες είτε με άλλη ιδιότητα, θα καταλάβουμε -και γνωρίζουμε - ότι πράγματι για το σύστημα αυτό των υπηρεσιακών συμβουλίων δεν δικαιούμεθα να είμεθα υπερήφανοι, ότι πέτυχαν αυτά τα υπηρεσιακά συμβούλια στο έργο τους και στο καθήκον τους. Αντίθετα δημιούργησαν πάρα πολλά προβλήματα. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι τα μη αιρετά μέλη των υπηρεσιακών συμβουλίων επιλέγονται κατά πλήρη διακριτική ευχέρεια από την πολιτική ηγεσία χωρίς κανένα εχέγγυο αντικειμενικότητας, πράγμα που αφήνει πάντα ανοικτή την κερκόπορτα του κομματικού νεποτισμού και βεβαίως και της μη αντικειμενικής κρίσης.

Τέλος, κατά τρόπο οργανωτικώς απαράδεκτο, το νομοσχέδιο δεν καθιερώνει και δεν οργανώνει το τόσο χρήσιμο και αναγκαίο καθεστώς του διυπουργικού κλάδου, παραπέμποντας το όλο θέμα σε προεδρικό διάταγμα, που βεβαίως δεν πρόκειται ποτέ να εκδοθεί υπό τα σημερινά πολιτικά δεδομένα.

Θέλω τώρα να αναφερθώ σε ένα ειδικότερο θέμα, στο θέμα της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Όλοι μας γνωρίζουμε τη μεγάλη προσφορά αυτής της σχολής και γνωρίζουμε επίσης πόσο συνέβαλε στην οργάνωση και τη στελέχωση της Δημόσιας Διοίκησης.

Είναι ανάγκη ακόμη να πω ότι πράγματι το σχέδιο νόμου εκμηδενίζει αυτήν τη σχολή με τον τρόπο που την αντιμετωπίζει και μάλιστα στο μέλλον φοβούμαστε, ότι θα φαλκιδευθεί από τις συνεχείς και ανορθολογικές μεταβολές του υπηρεσιακού καθεστώτος της σχολής αυτής.

Τέλος, η τραγελαφική εικόνα της κυβερνητικής πολιτικής ως προς το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων, επιβεβαιώνει το γεγονός ότι επιχειρείται κατά τρόπο πρωθυστερο να θεσπισθεί ο νέος Υπαλληλικός Κώδικας χωρίς προηγουμένως να έχει γίνει ουσιαστική προσπάθεια να καταργηθούν, να κλείσουν, να μην υπάρχουν εκείνες οι υπηρεσίες οι οποίες εκ των πραγμάτων είναι άχρηστες, είναι επιζήμιες, δεν αποδίδουν έργο, φορτώνουν τον Έλληνα πολίτη με πάρα πολλά έξοδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Είναι γνωστό βεβαίως ότι έγινε κάποια προσπάθεια μειώσεων αυτών των υπηρεσιών. Έχει γίνει εξαγγελία, εάν καλώς ενθυμούμαι, εδώ και ένα χρόνο περίπου, αλλά βεβαίως δεν υλοποιείται.

Άρα, πέραν του γεγονότος ότι εκείνη η εξαγγελία είναι πράγματι μικρή σε σχέση με αυτό που πρέπει να γίνει, το πραγματικότερο είναι ότι μέχρι σήμερα παρέμεινε εξαγγελία. Εμείς εκτιμούμε ότι θα έπρεπε να προηγηθεί αυτή η εκκαθάριση, αν επιτρέπεται να πω, και μετά ταύτα να έχουμε τον παρόντα κώδικα προς συζήτηση.

Είναι, όμως, ανάγκη να παρατηρήσω ότι εμείς ως Νέα Δημοκρατία ζητήσαμε στο υπό αναθεώρηση Σύνταγμα να καθιερωθεί και πάλι το ΑΣΔΥ. Αυτό το υπογραμμίζω έτσι για την ιστορία, για την καταγραφή στα Πρακτικά, διότι νομίζω πως δεν έχει μεγάλη αξία περισσότερα να αναφερθώ δεδομένου, επαναλαμβάνω, πως και αν συμφωνήσετε αυτό δεν μπορεί να συμπεριληφθεί.

Θέλω τώρα ειδικότερα να αναφερθώ στο άρθρο 28. Και θα ήταν αρκετό αυτό και μόνο, κύριε Υπουργέ -όπως εγώ το αντιλαμβάνομαι- ώστε κανείς να μην ψηφίσει αυτό το νομοθέτημα.

Όλοι μας συμφωνούμε ότι σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση υπάρχει διαφθορά. Ασφαλώς, όμως, υπάρχουν έντιμοι, αξιόλογοι, σπουδαίοι υπάλληλοι οι οποίοι ασκούν το καθήκον τους

με ιδιαίτερη προσοχή, ευθύνη και ευόρκως. Όλοι μας επίσης γνωρίζουμε πως υπάρχει πρόβλημα και όλοι μας συμφωνούμε πως το "πόθεν έσχες" είναι εκείνο το οποίο θα λύσει ή θα συμβάλει στην επίλυση του μεγάλου αυτού προβλήματος.

Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι το νομοθέτημα στο άρθρο 28 αναφέρει πράγματι ότι στο εξής θα υποβάλλονται δηλώσεις. Δεν είναι ώρα να το αναλύσω. Δεν έχω και χρόνο εξάλλου. Θα σας πω, όμως, ορισμένες σκέψεις μου για το πού είναι το πρόβλημα.

Για τη λύση, λοιπόν, αυτού του μεγάλου ζητήματος του "πόθεν έσχες" για το πώς θα επιλύεται το πρόβλημα αυτό, πώς θα ελέγχονται αυτές, αναφέρεστε ασφαλώς στην ειδική ρύθμιση του "πόθεν έσχες". Βάσει αυτής της ρύθμισης αρμόδιος θα είναι ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Δείτε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Μέχρι σήμερα ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου είναι αρμόδιος να ελέγχει ως προς το "πόθεν έσχες" δώδεκα χιλιάδες υπαλλήλους, σαράντα δύο χιλιάδες αστυνομικούς και εκατόν πενήντα χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους. Δηλαδή, διακόσιες χιλιάδες και πλέον. Το διανοείσθε; Διανοείσθε ότι είναι δυνατόν να μιλάμε σοβαρά στον ελληνικό λαό και να πιστέψει ο ελληνικός λαός, ότι πράγματι θα γίνει ουσιαστικός έλεγχος ώστε να αποδώσει αυτό το αναγκαίο "πόθεν έσχες" στο οποίο δηλώνει την αρχική του περιουσιακή κατάσταση και θα πρέπει να δηλώνει οποιαδήποτε μεταβολή; Διότι το νομοθέτημα έχει τρεις βαθμίδες: Τη δήλωση, τον έλεγχο, την παραπομπή στη δικαιοσύνη.

Παρατηρώ, λοιπόν, ότι πράγματι και εδώ έχουμε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα, το οποίο εκ των πραγμάτων πρέπει να το αντιμετωπίσουμε ως Βουλή πλέον, ως Κυβέρνηση -σήμερα εσείς και ασφαλώς αύριο εμείς- πολύ σύντομα. Πάντως, το θέμα του "πόθεν έσχες" πρέπει να το αντιμετωπίσουμε κατ' άλλον τρόπο.

Είχα την ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να συζητήσω με τους αρμοδίους του Αρείου Πάγου, προ της συζήτησής αυτού του νομοσχεδίου για να δούμε πως μπορεί να γίνει αυτός ο έλεγχος. Και ήδη προτού φθάσουν οι εκατόν πενήντα χιλιάδες περιπτώσεις των δημοσίων υπαλλήλων με τις σαράντα δύο χιλιάδες των αστυνομικών και τις δώδεκα χιλιάδες άλλων κατηγοριών, έχουν στην κυριολεξία φρακάρει. Δηλαδή, ο έλεγχος είναι εντελώς αδύνατος.

Θέλω να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, την εισήγησή μου με την εξής παρατήρηση:

Έχω στα χέρια μου την από 18-1-1998 απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ. Έχω επίσης στα χέρια μου μια δεύτερη αναφορά από 30-10-98 επίσης της ΑΔΕΔΥ. Ελπίζω όλοι σας να την έχετε, εάν δεν την έχετε θα την καταθέσω για τα πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντ. Φούσας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η ΑΔΕΔΥ και ως Γενικό Συμβούλιο, αλλά και ο Πρόεδρός της και ενώπιον της επιτροπής, όταν εκλήθησαν και εξέθεσαν τις απόψεις τους, διαφωνούν συνολικά σχεδόν, αλλά πάντως σε πολύ βασικά πράγματα για το νομοθέτημα αυτό.

Εγώ προσωπικά ως εισηγητής και η Νέα Δημοκρατία, επαναλαμβάνω, θα θέλαμε πράγματι να ψηφίσουμε αυτό το νομοθέτημα. Θεωρούμε ότι πρέπει να έχουμε ένα Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα, ο οποίος να αντιμετωπίζει τα μεγάλα προβλήματα των δημοσίων υπαλλήλων και να μπορεί να κάνει μια βαθιά τομή στο χώρο αυτόν.

Εκτιμούμε όμως ότι με αυτό το νομοθέτημα αυτά δεν γίνονται. Για τους λόγους αυτούς, είμαστε υποχρεωμένοι να το καταψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο, για να μην παραμείνουν εντυπώσεις.

Πέντε ολόκληρα χρόνια στην επιτροπή συμμετείχαν οι δύο εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ και εψήφισαν ομόφωνα όλα τα άρθρα του κώδικα. Για δύο σημεία, στην ουσία ένα, είχε εκφράσει αντίρρηση η ΑΔΕΔΥ, σε σχέση με τη συγκρότηση των υπηρεσιακών συμβουλίων, που θέλουν από τους πέντε, τους τρεις να τους διορίζει η ΑΔΕΔΥ και δύο να διορίζονται από τον Υπουργό. Και σε αυτό βέβαια, δεν συμφωνούμε. Και πιστεύω ότι και η συντριπτική Πλειοψηφία της ελληνικής Βουλής δεν θα συμφωνήσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κανταρτζής έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχεται σήμερα για συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή, με τη γνωστή διαδικασία των κωδίκων, που ως γνωστόν δεν επιτρέπει μεταβολές, ο νέος Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας.

Θεωρούμε κατ'αρχήν αναγκαίο να τονίσουμε ότι είναι απαράδεκτο το γεγονός τέτοια σοβαρά νομοθετήματα, που έρχονται να ρυθμίσουν τις εργασιακές σχέσεις, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, το Πειθαρχικό Δίκαιο, την υπηρεσιακή κατάσταση των εργαζομένων, να ακολουθούν αυτήν τη διαδικασία, που δεν επιτρέπει την παραμικρή μεταβολή, που εμποδίζει τη Βουλή να επιφέρει και την παραμικρή τροποποίηση.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει να παρουσιάσει το νέο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα σαν μια μεγάλη καινοτομία, που στοχεύει να καθιερώσει την αξιοπρέπεια, το σεβασμό στην προσωπικότητα και τα δικαιώματα των υπαλλήλων, σαν έναν κώδικα που προωθεί την αποτελεσματικότητα στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Πώς, όμως, εννοεί την αποτελεσματικότητα η Κυβέρνηση;

Μέχρι σήμερα, όλες οι κυβερνήσεις και η σημερινή και οι προηγούμενες αντιμετώπιζαν τη Δημόσια Διοίκηση από τη σκοπιά της χειραγώγησης των εργαζομένων, για τη μετατροπή τους σε ένα πειθήνιο γρανάζι, που θα προωθεί αποτελεσματικά τις αντιλαϊκές επιλογές. Τις επιλογές δηλαδή, που υπαγορεύονται από τα συμφέροντα της ντόπιας και της ξένης πλουτοκρατίας, τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Από τη λογική αυτή δεν ξεφεύγει και ο νέος Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας. Κινείται στην ίδια αντιδημοκρατική κατεύθυνση, με εκσυγχρονισμένο βέβαια και ανανεωμένο το αυταρχικό οπλοστάσιο, προσαρμοσμένο στα νέα δεδομένα για μια διοίκηση και πάλι κομμένη και ραμμένη στα ίδια μέτρα της εξυπηρέτησης των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου.

Θα πρέπει να το πούμε ευθύς εξ αρχής ότι ο νέος κώδικας, που έρχεται για ψήφιση, δεν έχει καμία σχέση με αυτά για τα οποία χρόνια πάλεψαν οι δημόσιοι υπάλληλοι και το κίνημα, δηλαδή για την ψήφιση ενός κώδικα που θα κατοχυρώνει και θα διευρύνει τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις κατακτήσεις των υπαλλήλων, με σεβασμό στην προσωπικότητα και στην αξιοπρέπεια των εργαζομένων.

Θα πρέπει ακόμη να σημειώσουμε -γιατί και πολλή συζήτηση έγινε για τις δήθεν θετικές αλλαγές- ότι οι όποιες θετικές αλλαγές εμφανίζονται στο νέο δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα, αφ'ενός μεν είναι περιορισμένες, πίσω δηλαδή και από τις ίδιες τις κατακτήσεις που είχαν οι υπάλληλοι όλα αυτά τα χρόνια και αφ'ετέρου σε μεγάλο βαθμό, αναιρούνται ή φαλκιδεύονται από μία σειρά διατάξεις.

Να αναφέρω για παράδειγμα το δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση και την πολιτική δράση των δημοσίων υπαλλήλων. Όχι μόνο είναι πίσω απ' αυτό που σήμερα ήδη έχουν πετύχει παρά και ενάντια στις αυταρχικές διατάξεις του προηγούμενου κώδικα, αλλά και προσπαθεί να τις ακυρώσει με την επαναδιατύπωση μιας σειράς αυταρχικών διατάξεων του παλαιού κώδικα που όμως είχαν αχρηστευθεί στην πράξη κάτω από την πάλη του κινήματος.

Αυτές τις διατάξεις κυριολεκτικά επιχειρεί να νεκραναστήσει ο νέος κώδικας, γυρνώντας μας στις παλαιότερες μαύρες

εποχές, τις καταδικασμένες στη συνειδηση του λαού.

Ας τα πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά, για να δούμε πόσο κατοχυρώνονται αυτά τα δικαιώματα. Θα ξεκινήσω από το άρθρο 24 το οποίο πρέπει να το δούμε σε συνδυασμό και με τις πειθαρχικές διατάξεις.

Τι λέει, λοιπόν, το άρθρο 24; Λέει ότι ο υπάλληλος οφείλει πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην πατρίδα και τη δημοκρατία. Και ερωτώ, κύριοι Βουλευτές, τι εννοεί όταν λέει ότι οι υπάλληλοι οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα; Δε χρειάζεται να είναι κανείς νομικός για να καταλάβει ότι άλλη είναι η έννοια της πίστης και άλλη είναι η έννοια της τήρησης. Εάν εννοούσε ότι οι υπάλληλοι πρέπει να τηρούν το Σύνταγμα, ασφαλώς θα έπρεπε να πει "πρέπει να τηρούν το Σύνταγμα".

Τι νόημα έχει, λοιπόν, αυτή η αναφορά στην πίστη στο Σύνταγμα; Μήπως θα γίνει έλεγχος στα πολιτικά τους φρονήματα, εάν πιστεύουν ή δεν πιστεύουν, εάν συμφωνούν ή δεν συμφωνούν με τις κυρίαρχες ιδεολογικές και πολιτικές απόψεις; Μα, αυτό αφήνει ορθάνοιχτες τις πόρτες για την επαναφορά του διαβόητου και καταδικασμένου στη συνειδηση του λαού μας, πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων που γνωρίσαμε σε παλαιότερες μαύρες εποχές.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Όχι και έτσι!

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Εάν ο κώδικας περιορίζονταν απλά σε μία διακηρυκτική αρχή για αφοσίωση στην πατρίδα και στη δημοκρατία, δεν θα είχε κανέναν αντίρρηση γι' αυτό το πράγμα. Εάν και γι' αυτό δεν χρειάζεται διακήρυξη, είναι αυτονόητο και ο λαός μας το απέδειξε στις πιο δύσκολες εποχές, χωρίς την ανάγκη μιας τέτοιας διακήρυξης.

Να έλθουμε όμως παρακάτω για να δούμε τι σημαίνουν όλα αυτά τα πράγματα.

Το άρθρο 107, που αφορά το Πειθαρχικό Δίκαιο, λέει ότι ο δημόσιος υπάλληλος μπορεί να απολυθεί για έλλειψη αφοσίωσης στην πατρίδα και στη δημοκρατία. Και εδώ πάλι ερωτώ: Ποιος είναι αυτός που θα κρίνει την αφοσίωση στην πατρίδα και τη δημοκρατία και με ποια κριτήρια; Με ποια κριτήρια θα κριθεί αυτή η αφοσίωση;

Δεν μπορούμε, κύριοι Βουλευτές, όσο και αν προσπαθούν κάποιοι να προσπεράσουμε έτσι αυτό το κεφαλαιώδες ζήτημα. Έχουμε την πικρή εμπειρία του παρελθόντος. Θυμηθείτε τι έγινε στις δεκαετίες του '50 και του '60. Στηριγμένοι σε αυτές ακριβώς τις διατάξεις έγινε η εκκαθάριση της Δημόσιας Διοίκησης και του κρατικού μηχανισμού από κάθε ενοχλητική φωνή. Και μη μας πείτε φυσικά ότι οι εποχές αυτές ανήκουν στο παρελθόν και ότι δεν πρόκειται με τίποτα να επαναληφθούν τέτοια φαινόμενα, γιατί δυστυχώς και σήμερα ολοένα και περισσότερο διαπιστώνουμε μία ιδιαίτερη επιμονή στον αυταρχισμό για να προωθηθούν αντιλαϊκές επιλογές.

Για θυμηθείτε τι λέγονταν προχθές στη Βουλή, όταν συζητούσαμε για την πρόταση δυσπιστίας προς τον Υπουργό Παιδείας. Βάλλονταν η ΟΛΜΕ για το αμάρτημα που έκανε να καταθέσει τις δικές της απόψεις όσον αφορά το νόμο 2525 και τα άλλα μέτρα της Κυβέρνησης. Να η αμαρτία της ΟΛΜΕ και των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί φυσικά διαφωνούσαν μ' αυτήν την πολιτική. Ή θυμηθείτε τι λέγονταν παλαιότερα με τις αγροτικές κινητοποιήσεις, ότι οι κινητοποιήσεις αυτές θα έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία και στον τόπο. Δηλαδή, θα μπορούσε κάποιος να πει, προεκτείνοντας αυτόν τον συλλογισμό, ότι κάθε ένας που συμπαραστέκονταν στον αγώνα των αγροτών ενεργούσε σε βλάβη των εθνικών συμφερόντων.

Καταλαβαίνετε, κύριοι συνάδελφοι, τι δρόμους ανοίγετε μ' αυτές τις διατάξεις;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Γιατί; Υπήρξαν διώξεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, δεν έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Και βέβαια, κύριε Τζανή, το νομοθέτημα αυτό δεν είναι μόνο για σήμερα και για αύριο, αλλά αναρωτιόμαστε τι θα γίνει σε περιόδους όξυνσης.

Βεβαίως, έχετε εκσυγχρονίσει το αυταρχικό οπλοστάσιο με μία

σειρά άλλων μέτρων, αλλά κρατάτε όμως και αυτές τις διατάξεις για παν ενδεχόμενο. Γι' αυτό λέμε ότι νεκρανασταίνετε τις πιο αυταρχικές διατάξεις του παλαιού κώδικα.

Τον κίνδυνο αυτό πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν τον απέκλεισαν ούτε οι εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ. Ο Πρόεδρος, ο Γενικός Γραμματέας που κλήθηκαν για ακρόαση στην επιτροπή της Βουλής δεν απέκλεισαν το ενδεχόμενο μίας τέτοιας παρεκτροπής παρά τη γενική τους συμφωνία σε βασικές διατάξεις.

Οι διατάξεις που αποβλέπουν στην καλλιέργεια κλίματος αυταρχισμού για τον έλεγχο της συνδικαλιστικής και κοινωνικής δραστηριότητας των δημοσίων υπαλλήλων, δεν σταματούν εκεί. Περιέχονται σε μία σειρά άλλα μέτρα. Θα πούμε ότι διατνέουν από την αρχή μέχρι το τέλος το νέο Δημοσιονομικό Κώδικα.

Για να είμαστε πιο σαφείς, ερωτηματικά δημιουργούνται για τα στοιχεία τα οποία περιέχονται στο προσωπικό μητρώο των υπαλλήλων, δηλαδή στο άρθρο 23. Εκεί ορίζεται ότι στο προσωπικό μητρώο θα αναφέρεται η υπηρεσιακή κατάσταση και η δραστηριότητα του δημοσίου υπαλλήλου. Και ευθέως ρωτάμε: Ποια δραστηριότητα υπονοείτε; Αυτή που σημειώνεται εντός και εκτός υπηρεσίας; Εάν δεν υπονοείτε αυτήν τη δραστηριότητα, τότε θα έπρεπε με ρητή διάταξη να την αποκλείσετε από την αναφορά στο προσωπικό μητρώο ή τουλάχιστον να το διασαφηνίσετε.

Ενώ κατ' αρχήν αναφέρετε ότι ο δημόσιος υπάλληλος θα έχει τη δυνατότητα να μην εφαρμόζει αντισυνταγματικές διατάξεις, μ' αυτά όμως τα οποία αναφέρονται στη συνέχεια, η δυνατότητα αυτή αναιρείται. Με τέτοιες διατάξεις που χαρακτηρίζουν το επικίνδυνο και αυταρχικό πλαίσιο, η υποχρέωση εχεμύθειας η οποία επιβάλλεται στους δημοσίους υπαλλήλους, σε τελευταία ανάλυση οδηγεί στη φήμισή τους και σε διώξεις όσων θα έχουν το θάρρος να καταγγείλουν φαινόμενα διαφθοράς ή φαινόμενα κακοδιαχείρισης. Αντί, δηλαδή, για επιβράβευση θα έχουμε και διώξεις από πάνω;

Ο δημόσιος υπάλληλος οφείλει να συμπεριφέρεται εντός και εκτός υπηρεσίας κατά τρόπο που θα τον καθιστά, λέει ο κώδικας, άξιο κοινής εμπιστοσύνης. Δεν θέλουμε να δικαιολογήσουμε φαινόμενα σήψης και διαφθοράς που μπορεί να υπάρχουν. Τι είναι όμως αυτές οι διατάξεις για το "άξιος της κοινής εμπιστοσύνης" και μάλιστα εντός και εκτός υπηρεσίας; Ποιος θα το κρίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το πράγμα; Με ποια κριτήρια θα κριθεί ο άξιος κοινής εμπιστοσύνης;

Να, λοιπόν, γιατί λέμε ότι θέλετε να προωθείται τον έλεγχο της προσωπικής, της κοινωνικής και της συντονιστικής δραστηριότητας του υπαλλήλου, όχι μόνο εντός αλλά και εκτός υπηρεσίας. Γιατί θέλετε ουσιαστικά τους υπαλλήλους να σκύβουν το κεφάλι δηλώνοντας υποταγή. Να πώς θέλετε το δημόσιο υπάλληλο, άβουλο όργανο για την προώθηση αντιλαϊκών επιλογών. Τα όσα λέγονται για την προστασία των δικαιωμάτων, για το σεβασμό στην αξιοπρέπεια, όχι μόνο είναι γράμμα κενού περιεχομένου, αλλά δείχνουν και την υποκρισία η οποία χαρακτηρίζει τις διακηρύξεις αυτές της Κυβέρνησης. Βεβαίως, ερωτηματικά δημιουργούνται και για τη στάση των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, από τα οποία δεν ακούστηκε τίποτα γι' αυτά τα θέματα. Εν πάση περιπτώσει, οφείλουν έστω και τώρα, έστω και αυτήν τη στιγμή, ιδιαίτερα εκείνα τα κόμματα που θέλουν να διακηρύξουν ότι υπερασπίζονται τα δικαιώματα των εργαζομένων, να πάρουν θέση.

Ας πάμε και στις διατάξεις του Πειθαρχικού Δικαίου. Τι σόι πράγμα είναι αυτό που αναφέρεται στο άρθρο 107; Εκεί απαριθμούνται τα πειθαρχικά παραπτώματα. Εισαγωγικά όμως υπάρχει η λέξη "ιδίως". Για όσους είναι νομικοί γνωρίζουν ότι η λέξη "ιδίως" χρησιμοποιείται για ενδεικτική απαρίθμηση των παραπτωμάτων. Τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ; Μπορεί να υπάρχουν και άλλα πειθαρχικά παραπτώματα πέρα από εκείνα τα οποία αναφέρονται στον κώδικα;

Με άλλα λόγια θα κινδυνεύει κάποιος να βρεθεί τυλιγμένος σε μια κόλλα χαρτί χωρίς να ξέρει τι παραβίασε και πότε το παραβίασε;

Θέλω ακόμη να υπογραμμίσω την αντίθεσή μας στη δυνατότητα επιβολής πειθαρχικών ποινών από μονοπρόσωπα

όργανα, έστω και αν υπάρχει δυνατότητα υποβολής ένστασης στα πειθαρχικά συμβούλια, γιατί είναι γνωστό ότι πολλές φορές οι ποιινές αυτές δημιουργούν αποτελέσματα που εν πάση περιπτώσει οδηγούν στη σπίλωση όσων παραπέμπονται.

Λέτε ότι με το νέο κώδικα κατοχυρώνεται το δικαίωμα της πολιτικής έκφρασης των δημοσίων υπαλλήλων. Κατ'αρχήν πρέπει να πούμε ότι δεν τους κάνετε και καμιά χάρη. Αυτό ήταν και αυτονόητο δικαίωμά τους και το είχαν κατακτήσει με τους αγώνες τους. Αλλά και εδώ μπαίνει ο περιορισμός, "σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις" που μας γυρίζει και πάλι προς τα πίσω. Εάν θέλετε την ουσιαστική κατοχύρωση του δικαιώματος στην ελεύθερη πολιτική και συνδικαλιστική έκφραση πέντε λέξεις θα έφθαναν. Δηλαδή να λέγατε "ουδείς θα διώκεται για την πολιτική και συνδικαλιστική του δραστηριότητα".

Κύριοι Βουλευτές, στάθηκα περισσότερο σ'αυτά τα ζητήματα γιατί τα θεωρούμε σοβαρά και ουσιώδη χωρίς να υποτιμούμε και τα άλλα θέματα του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα που αφορούν στις εργασιακές σχέσεις, γιατί αυτές ακριβώς οι διατάξεις χαρακτηρίζουν το τι είδους Δημόσια Διοίκηση θέλουμε να οικοδομήσουμε. Γιατί αυτός ο ασφυκτικός και αποπνικτικός έλεγχος και τέλος πάντων μέχρι πού έχετε σκοπό να τον φτάσετε; Ο καθένας ας πάρει τις ευθύνες του.

Ας δούμε πώς αντιμετωπίζονται οι εργασιακές σχέσεις. Βεβαίως παραμένει ο διαχωρισμός σε μόνιμους και συμβασιούχους που οδηγεί σε ένα καθεστώς ομηρίας δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους και βεβαίως και στην πολυδιάσπαση των εργασιακών σχέσεων, σύμφωνα με τις επιταγές της Λευκής Βίβλου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξαγγέλλετε συνεχώς την καθιέρωση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας για το δημόσιο. Υπενθυμίζω ότι το κόμμα μας στο παρελθόν είχε καταθέσει τέτοια πρόταση νόμου, η οποία όμως απορρίφθηκε. Εν πάση περιπτώσει, την εξαγγέλετε. Εδώ, όμως, στον κώδικα αντί να γίνει λόγος για συλλογικές συμβάσεις, γίνεται αόριστη αναφορά σε συλλογικές διαπραγματεύσεις. Είναι τυχαία αυτή η αλλαγή;

Δεύτερον, τι είδους συλλογικές συμβάσεις έχετε σκοπό να προωθήσετε, παίρνοντας βεβαίως υπόψη και τα όσα κατά καιρούς έχουν δει το φως της δημοσιότητας.

Ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα έχουμε στο άρθρο 29 που αναφέρεται στο ωράριο των δημοσίων υπαλλήλων παραπέμποντας στις κείμενες διατάξεις. Υπενθυμίζω όμως ότι ο παλιός αντιδραστικός Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας έβαζε τουλάχιστον ένα ανώτατο όριο απασχόλησης. Κατά τη γνώμη μας η διατύπωση του άρθρου 29 συνδέεται με τις γενικότερες επιδιώξεις της Κυβέρνησης για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, για τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης και για την κατάργηση του οκταώρου.

Νεκρανασταίνεται το σύστημα της δόκιμης υπηρεσίας και της ομηρίας των νεοπροσλαμβανομένων που κάτω από την πάλη των εργαζομένων είχε ουσιαστικά αχρηστευθεί. Μάλιστα, αφήνεται τα κριτήρια αξιολόγησης σε μια γενική διάταξη. Ποια είναι αυτά τα κριτήρια; Έχουμε υπόψη μας και διάταξη σε άλλο άρθρο που λέει ότι αυτά τα κριτήρια αξιολόγησης θα ρυθμιστούν με προεδρικό διάταγμα.

Βεβαίως, βάζετε πολλές φορές και το ζήτημα της εκπαίδευσης. Επανειλημμένα έχουμε μιλήσει σ'αυτήν την Αίθουσα για την ανάγκη ουσιαστικής εκπαίδευσης των δημοσίων υπαλλήλων, ώστε να μπορούν με επάρκεια να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους. Όμως και εδώ παρά το γεγονός ότι στο παρελθόν τίποτα δεν έχετε κάνει για να προωθήσετε ουσιαστικά αυτήν την κατεύθυνση, με τη νέα ρύθμιση που κάνετε, αφήνεται διάπλατες τις πόρτες για τους ιδιώτες, αφού η επιμόρφωση μπορεί να γίνει από δημόσια ή από ιδιωτικά ιδρύματα. Αυτό βέβαια είναι προάγγελος της παραπέρα ιδιωτικοποίησης στο χώρο της εκπαίδευσης.

Ανοίγεται ο δρόμος για την αναβίωση του βαθμολογίου της δεκαετίας του 1970 και για τη σύνθεση βαθμού και μισθού και για τις μόνιμες διευθυντικές θέσεις της "ημετεροκρατίας". Η υπηρεσιακή κατάσταση του υπαλλήλου, οι τοποθετήσεις, οι αποσπάσεις, οι μετακινήσεις εξαρτώνται από την αυθαιρεσία του ουσιαστικά

διορισμένου προϊστάμενου. Γίνονται χωρίς αντικειμενικά κριτήρια. Το μόνο κριτήριο που υπάρχει αφήνεται ανοιχτό για να παραμένουν οι ρουσφετολογικές και οι πελατειακές σχέσεις. Τα υπηρεσιακά συμβούλια παραμένουν όργανα απόλυτα ελεγχόμενα από την Κυβέρνηση με τη δεδομένη σύνθεση η οποία αναφέρεται.

Πολλές φορές ακούσαμε να γίνεται συζήτηση για τα κίνητρα που πρέπει να έχει ο δημόσιος υπάλληλος. Όμως με τη διάταξη που υπάρχει για τους γενικούς διευθυντές, οι οποίοι ουσιαστικά θα κατέχουν αυτήν τη θέση μέχρι τέλους της θητείας τους, εάν φυσικά δεν καταργηθούν για κάποιο παράπτωμα ή για κάποια ουσιαστική παράλειψη, κλείνεται το δρόμο σε άλλους οι οποίοι θα έχουν διάθεση και όρεξη να προσφέρουν.

Με τα άρθρα 101 και 153 ο υπάλληλος απολύεται όταν καταργηθεί η οργανική θέση που κατέχει. Και βέβαια στην εποχή μας που η Κυβέρνηση, αλλά και γενικότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις προωθούν τις ιδιωτικοποιήσεις για την κατάργηση των δημοσίων υπηρεσιών, καταλαβαίνει κανείς τι πρόκειται να συμβεί, πολύ περισσότερο που η τοποθέτηση του Υφυπουργού Εσωτερικών στην αρμόδια Επιτροπή, έβαλε καθαρά το ζήτημα, ποιες αλλαγές προωθούνται σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το είπε ορθά και καθαρά, πως πρέπει να ξαναδοούμε ευθύνες εξ αρχής τη λειτουργία των υπηρεσιών στη σχέση κόστους-οφέλους. Καταλαβαίνετε, καλά, με βάση αυτήν την αρχή, πού οδηγούμαστε.

Η θετική διάταξη που υπάρχει για τις ολιγοήμερες άδειες, την αύξηση της κανονικής άδειας ή την αύξηση της άδειας μητρότητας, η διάταξη, λέω, που υπάρχει, δεν αναιρεί τις εκτιμήσεις μας, για τον αρνητικό χαρακτήρα των βασικών κατευθύνσεων του κώδικα και οπωσδήποτε υπολείπεται σε σύγκριση με τις σημερινές ανάγκες.

Υπενθυμίζω ότι στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, τη Λαοκρατική Δημοκρατία της Γερμανίας η άδεια για τη μητρότητα έφθανε τα δύο χρόνια με πλήρεις αποδοχές.

Αναφερθήκαμε στις βασικές διατάξεις που δείχνουν τη φιλοσοφία και τις κατευθύνσεις του νέου Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα.

Το Κ.Κ.Ε. έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για τις αρχές που πρέπει να διαπνέουν ένα Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα. Εμείς παλέψαμε και θα παλεύουμε για έναν κώδικα που θα κατοχυρώνει τα εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα, για μία Δημόσια Διοίκηση στην υπηρεσία του λαού και της χώρας.

Συνοπτικά, λέω, ότι ο κώδικας αυτός θα έπρεπε να κατοχυρώνει όλα τα πολιτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα που έχουν όλοι οι Έλληνες πολίτες και για τους δημοσίους υπαλλήλους.

Να δίνει το δικαίωμα στους δημοσίους υπαλλήλους να διαπραγματεύονται και να υπογράφουν συλλογικές συμβάσεις.

Να κατοχυρώνει τα εργασιακά δικαιώματα σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες.

Να υπάξει αντικειμενικό, διαφανές και δίκαιο σύστημα προσλήψεων και υπηρεσιακών μεταβολών.

Να παταχθεί η γραφειοκρατία.

Να ενισχυθεί και να αναβαπτισθεί ο δημόσιος και κοινωνικός χαρακτήρας της Δημόσιας Διοίκησης και να μη γίνονται ιδιωτικοποιήσεις δημοσίων υπηρεσιών.

Να γίνει αναπροσανατολισμός της Δημόσιας Διοίκησης, για να υπηρετήσει μία νέα κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη, που στο κέντρο της θα έχει τον εργαζόμενο.

Τα υπηρεσιακά συμβούλια να είναι επταμελή, αποτελούμενα από τρία μέλη διοριζόμενα από την Κυβέρνηση, από τρία μέλη αιρετά, από εκπροσώπους των δημοσίων υπαλλήλων και ένα μέλος της κοινής αποδοχής.

Να αναπροσδιοριστεί η λειτουργία του υπηρεσιακού συμβουλίου.

Να καταργηθεί το απόρρητο της λειτουργίας και των αποφάσεων του υπηρεσιακού συμβουλίου.

Οι αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων να λογοδοτούν

στους εργαζόμενους, να είναι ανακλητοί και γενικά να βρίσκονται σε άμεση σύνδεση με το συνδικαλιστικό κίνημα.

Είναι φανερό ότι ο νέος Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας δεν κινείται στην κατεύθυνση των αναγκών της χώρας. Γι' αυτό καλούμε έστω και αυτήν τη στιγμή την Κυβέρνηση να τον αποσύρει αφού η Βουλή δεν έχει τη δυνατότητα να επιφέρει καμία τροποποίηση.

Εάν η Κυβέρνηση επιμένει στην ψήφισή του εμείς τον καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού κ. Φ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, μετά από σαράντα επτά χρόνια έρχεται σχέδιο Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου για να αντικαταστήσει το ν. 1811/51 αλλά και το προεδρικό διάταγμα 611/77.

Για την ιστορία, κύριοι συνάδελφοι, είχε επιχειρηθεί με το άρθρο 6 του ν. 1400/83 να υπάρξει νέος κώδικας, του οποίου κατατέθηκε σχέδιο στη Βουλή τον Απρίλιο του 1989. Διαλύθηκε όμως η Βουλή και δεν ψηφίστηκε. Το νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί και που σήμερα συζητάμε είναι αυτό της επιτροπής δυνάμει του άρθρου 31 του ν. 2190/94.

Κύριοι συνάδελφοι, ο νέος Υπαλληλικός Κώδικας περιλαμβάνει αναμφισβήτητα θετικές διατάξεις και βελτιώσεις, συγκριτικά με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο. Ενσωματώνει αλλαγές, που έχουν συντελεστεί κυρίως μετά τη Μεταπολίτευση, αλλαγές που προέκυψαν είτε λόγω της ωρίμανσης των συνθηκών είτε λόγω των αγώνων και των κατακτήσεων του ίδιου του συνδικαλιστικού κινήματος των δημοσίων υπαλλήλων.

Αυτές οι θετικές ρυθμίσεις αναφέρονται σε δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων. Δικαιώματα πολιτικά, κοινωνικά, ατομικά και αστικά, καθώς και σε άδειες εκπαιδευτικές, γονικές, μητρικές. Θετικές διατάξεις που αναφέρονται στα συνδικαλιστικά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων, στην αναγνώριση του δικαιώματος της απεργίας, στην ελεύθερη έκφραση των γενικότερων πεποιθήσεων αλλά και στις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Κύριε Υπουργέ, είναι συναφές το ερώτημά μου. Είχατε δεσμευθεί και εσείς και ο κ. Παπαδόπουλος, ότι θα προωθούσατε ρύθμιση για τις συλλογικές συμβάσεις των δημοσίων υπαλλήλων, στο πλαίσιο βέβαια πάντοτε της υπάρχουσας συνταγματικής τάξης, διότι είναι γνωστό ότι το Σύνταγμα απαγορεύει τη σύναψη συλλογικών συμβάσεων.

Είχατε υποσχεθεί στο συνδικαλιστικό κίνημα των δημοσίων υπαλλήλων ότι με τη μορφή των συλλογικών διαπραγματεύσεων θα επιχειρούσατε μία ρύθμιση, η οποία θα επέτρεπε αυτό που θα κατοχυρώνατε μέσα από τη συλλογική διαπραγμάτευση να έρχεται με σχέδιο νόμου και να ψηφίζεται ως νόμος στη Βουλή. Είναι ευκαιρία να πληροφορηθείτε το Σώμα τι θα κάνετε με τη δεσμευσή σας αυτή.

Κύριοι συνάδελφοι, επίσης αναγνωρίζω ότι είναι θετική η προσπάθεια ριζικής αναμόρφωσης των πειθαρχικών διατάξεων, ώστε όχι απλώς να προβλέπεται αλλά και να πραγματοποιείται σε εύλογο χρονικό διάστημα η πειθαρχική δίωξη. Γνωρίζετε όλοι πόσο καθυστερεί η πειθαρχική διαδικασία. Πάρα πολλές φορές, κύριοι συνάδελφοι...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν επιβάλλεται!

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Και όταν επιβάλλεται, κύριε Σπυριούνη, επιβάλλεται με μεγάλη καθυστέρηση, έτσι ώστε η επιβολή της πειθαρχικής ποινής να απέχει σημαντικότητα από το χρόνο τέλεσης του πειθαρχικού αδικήματος!

Βεβαίως, διατηρώ την επιφύλαξη αν και κατά πόσο με τις διατάξεις αυτές η πρόθεση για την αντιμετώπιση σε εύλογο χρονικό διάστημα της πειθαρχικής δίωξης είναι δυνατό να υλοποιηθεί και να προκύψει.

Θετική ακόμη είναι η διάταξη που εισάγεται για πρώτη φορά, εν αναμονή της κατάθεσης άλλου σχετικού νόμου, για το δικαίωμα, όπως σας έλεγα λίγο πριν, του δημοσιούπαλληλικού κινήματος να διαπραγματεύεται τους όρους αμοιβής και τις συνθήκες εργασίας.

Όλες οι προβλεπόμενες διατάξεις θα έπρεπε να ήταν αυτονόητα θετικές, σε σύγκριση με το απαρχαιωμένο, το πριν από πενήντα χρόνια και αναθεωρημένο πριν από είκοσι χρόνια κείμενο του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα.

Εδώ ακριβώς βρίσκεται κατά τη γνώμη μου και το μείζον πρόβλημα του παρόντος Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα. Δεν προχώρησε σε βαθιές τομές, που θα προσδιορίζουν και ένα νέο υπαλληλικό χώρο, σε σχέση με τις προοπτικές μιας νέας Δημόσιας Διοίκησης επιτελικής και αποκεντρωμένης, που έπρεπε να θέλει να εκφράσει τις νέες απαιτήσεις αλλά και τους ρόλους της κεντρικής διοίκησης στη νέα σύνθετη πραγματικότητα μίας Ελλάδας που μετέχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η μεγάλη καινοτομία του παρόντος κώδικος αφορά κυρίως στο σύστημα του βαθμολογίου.

Πρώτον, επιχειρείται η αλλαγή του συνολικού συστήματος προαγωγικής εξέλιξης. Επιλέγεται ένα σύστημα πάγιας ιεραρχίας, σύνδεσης καθηκόντων-θέσης, με βαθμό για τις θέσεις διευθυντών και γενικών διευθυντών, σε αντίθεση με τη μέχρι τώρα επιλογή της λειτουργικής ή κινητικής ιεραρχίας, αποσύνδεση καθηκόντων από το βαθμό, που το ίδιο το Π.Α.Σ.Ο.Κ για να αναδιαρθρώσει τις παγιωμένες διαδικασίες και τη μετεμφυλιακή δημοσιούπαλληλική ιεραρχία μέχρι το 1981 την ανέτρεψε με νόμο.

Σήμερα, με την πεποίθηση ότι μπορεί να προσδιορίσει συνολικά και παγίως πλέον τη δομή της Δημόσιας Διοίκησης στην κορυφή της, επιχειρεί την πάγια ιεραρχική δομή.

Κύριοι συνάδελφοι, το μείζον πρόβλημα με το θέμα του βαθμολογίου είναι ακριβώς ο τρόπος της βαθμολόγησης. Συγκεκριμένα, ενώ πρόκειται για μια ουσιαστική αλλαγή και θα έπρεπε να επιχειρείται σε ένα σχέδιο νόμου αποκλειστικά με το βαθμολόγιο, έρχεται σήμερα με τη διαδικασία των κωδίκων. Έτσι, λοιπόν, δεν είναι δυνατόν, δεν είναι εύκολο, εάν στην πορεία διαπιστωθεί ότι αυτό το βαθμολόγιο που σήμερα καθιερώνεται είναι ανεπαρκές, είναι ατελές, δεν είναι χρήσιμο και ωφέλιμο, να αλλάξει. Θα πρέπει να αλλάξει βασικά ο κώδικας.

Ακριβώς γι' αυτόν το λόγο, είχα προτείνει και στη Διαρκή Επιτροπή ότι έπρεπε να εξαιρεθεί του κώδικος το βαθμολόγιο, να υπάρξει ένας αυτοτελής νόμος για το βαθμολόγιο, για να είναι ευχερής η μεταρρύθμισή του, όποτε και εάν ήθελε κριθεί ότι πρέπει να μεταρρυθμιστεί. Δεν έγινε η σχετική πρόταση αποδεκτή ούτε στη Διαρκή Επιτροπή, ούτε στην Εθνική Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, όσο και αν ο Συνασπισμός δια των εκπροσώπων του επέμενε ότι τέτοια πρέπει να είναι η ρύθμιση.

Όλα τα βαθμολογικά συστήματα, κύριοι συνάδελφοι, που ίσχυαν στο παρελθόν, δημιούργησαν προβλήματα. Επειδή τα υπηρεσιακά συμβούλια ήταν και είναι ελεγχόμενα από την πολιτική ηγεσία, τα κριτήρια δεν ήταν αντικειμενικά, με αποτέλεσμα να επιλέγονται πάντοτε, σε μέγιστο βαθμό, οι κομματικά αρεστοί και όχι οι άξιοι και οι κατάλληλοι υπάλληλοι.

Η αξιολόγηση του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να γίνει ένα βασικό στοιχείο της διοικητικής λειτουργίας, που θα επηρεάζει τη βαθμολογική εξέλιξη και θα καθορίζει την ανάθεση καθηκόντων ιδιαίτερα στους προϊσταμένους των υπηρεσιακών μονάδων.

Υπάρχουν ομολογουμένως διάφορες απόψεις για τη σωστή στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών και την αξιοκρατική επιλογή των προϊσταμένων. Μια άποψη είναι ότι πρέπει να εφαρμοσθεί το σύστημα που εφαρμόζεται και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, παραδείγματος χάρη στη Γαλλία, όπου μέσα από ένα διαγωνισμό-συνέντευξη επιλέγεται ο πλέον ικανός για τη θέση του προϊσταμένου, ανεξάρτητα από τυπικά προσόντα.

Η άποψή μου, η άποψη του Συνασπισμού, με δεδομένες τις ελληνικές συνθήκες λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης, είναι η αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων και η σωστή στάθμιση αυτών από τους συμμετέχοντες στην αξιολόγηση και βεβαίως με διαδικασίες αδιάβλητες, οι οποίες θα συγκροτούν ένα ολοκληρωμένο σύστημα. Η θέση αυτή μπορεί να μην οδηγεί στο άριστο

αποτέλεσμα, αν λάβουμε υπόψη και τον κομματισμό που διέπτεi όλη τη Δημόσια Διοίκηση, αλλά μπορεί να αποτρέψει το χειρότερο.

Το σύστημα -επιτρέψτε μου να σας το εκθέσω- που επεχείρησε ο Συνασπισμός να προτείνει, περιλαμβάνει:

Πρώτον, κριτήρια συγκεκριμένα και μετρήσιμα.

Δεύτερον, συμμετοχή στην αξιολόγηση τόσο των προϊσταμένων του κρινομένου, όσο και των άμεσων συνεργατών του.

Τρίτον, επιλογή των προϊσταμένων που πρέπει να γίνεται μεταξύ όλων εκείνων που επιθυμούν την ανάληψη της συγκεκριμένης ευθύνης και όχι μεταξύ όλων εκείνων που έχουν τα τυπικά προσόντα. Σε περίπτωση δε που δεν υπάρχουν αιτήσεις, οι επιλογές θα πρέπει να γίνονται, σύμφωνα με την πρότασή μας, αναγκαστικά με βάση τα στοιχεία που υπάρχουν. Και οι τοποθετήσεις πρέπει να γίνονται κατά περιφέρεια.

Τέταρτον, ένταξη στο νέο βαθμολογικό σύστημα, μετά από κρίση όλων των υπαλλήλων με βάση τα προηγούμενα κριτήρια και όχι με αυτοδίκαιη ένταξη.

Πέμπτον, σύνθεση των υπηρεσιακών συμβουλίων στη λογική του συστήματος δύο δύο ένα, δηλαδή δύο διευθυντές, που θα ορίζονται από τον πολιτικό προϊστάμενο της υπηρεσίας, δύο εκπρόσωποι των εργαζομένων, ένας διευθυντής κοινής αποδοχής, χωρίς αποκλεισμούς κατηγοριακού χαρακτήρα.

Το πρόσωπο κοινής αποδοχής δεν είναι πάντοτε εύκολο να αναδεικνύεται και με δεδομένο τον προορισμό των υπηρεσιακών συμβουλίων ως υπευθύνων για τις κάθε φύσης μεταβολές.

Θα πρέπει από τον κατάλογο διευθυντών να προκρίνονται δια κληρώσεως οι τρεις διευθυντές. Επίσης αναγκαία κρίνεται η πρόβλεψη μεγαλύτερης συμμετοχής στο ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ αλλά και άλλων αρμόδιων χώρων.

Σε ό,τι αφορά τα κριτήρια αξιολόγησης πρέπει να είναι δύο ειδών.

Πρώτον, κριτήρια που αφορούν τα τυπικά προσόντα, τα έτη υπηρεσίας, την επαγγελματική κατάρτιση, την εμπειρία στο συγκεκριμένο αντικείμενο.

Δεύτερον, κριτήρια που αφορούν την άσκηση διοίκησης, τη γνώμη του αμέσου προϊσταμένου, τη γνώμη του διευθυντή.

Συγκεκριμένα λοιπόν κριτήρια: Πρώτον, χρόνια υπηρεσίας τα οποία θα μοριοδοτούνται, για το χρονικό διάστημα από μηδέν έως είκοσι έτη, με ενάμισι μόριο. Δεύτερον, επαγγελματική κατάρτιση, δεύτερο πτυχίο, μεταπτυχιακό, διδακτορικό, πτυχίο Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης να μοριοδοτούνται με δέκα μόρια για το πρώτο πτυχίο, πέντε μόρια για το δεύτερο, τρία μόρια για το μεταπτυχιακό ή το διδακτορικό σε αντικείμενο βέβαια συναφές με το κύριο αντικείμενο εργασίας και δυο μόρια για την άρτια γνώση της ξένης γλώσσας. Τρίτον, εμπειρία αντικείμενου. Ένα μόριο για κάθε χρόνο υπηρεσίας σε συναφές αντικείμενο, με μέγιστο χρονικό όριο τα δέκα έτη. Τέταρτον, άσκηση διοίκησης. Ένα μόριο για κάθε χρόνο στην αμέσως κατώτερη θέση της ιεραρχίας, πέντε μόρια για την κρίση ή για τη θέση του διευθυντή. Πέμπτον, η γνώμη του προϊσταμένου να διατυπώνεται μέσα από τις εκθέσεις αξιολόγησης, έτσι ώστε να αποφεύγονται όσο το δυνατό υποκειμενισμοί, αλλά και σκοπιμότητες. Έκτον, η γνώμη των άμεσων συνεργατών. Και θεωρώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι και αυτό το κριτήριο είναι εξαιρετικά σημαντικό και χρήσιμο. Οι άμεσοι συνεργάτες είναι εκείνοι που πάρα πολλές φορές γνωρίζουν και τις ικανότητες του κρινομένου και το βαθμό διαθέσεως συνεργασίας και την ικανότητα στο να ασκεί διοίκηση. Έβδομο, γνώμη μελών του υπηρεσιακού συμβουλίου. Κάθε μέλος του υπηρεσιακού συμβουλίου να βαθμολογεί σύμφωνα με τα προσκομιζόμενα στοιχεία και έτσι να προκύπτει τελικά ένας μέσος όρος.

Κύριοι συνάδελφοι, επέλεξα να είμαι λεπτομερής στην ομιλία μου για να μην εισπράττουμε κάθε φορά την κατηγορία ότι ενώ κρίνουμε και καταψηφίζουμε νομοσχέδια της Κυβέρνησης, δεν καταθέτουμε τις προτάσεις μας.

Κύριοι συνάδελφοι, από το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα απουσιάζει κάθε συμμετοχή των εργαζομένων στην όλη λειτουργία των

υπηρεσιακών μονάδων μέσα από το σχήμα των ολομελειών. Ο νέος Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας δείχνει ότι ο κομματισμός στη Δημόσια Διοίκηση δυστυχώς θα συνεχίσει να βασιλεύει, ότι είναι ακατάλληλος για το σήμερα και προπάντων για το αύριο της Δημόσιας Διοίκησης.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, και αν ακόμα ήθελε θεωρηθεί ότι είναι άρτιος ο Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας, που δεν είναι σύμφωνα τουλάχιστον με την άποψή μας, εάν δεν υπάρξει ο' αυτόν τον τόπο η πολιτική βούληση να αποκομματικοποιηθεί η Δημόσια Διοίκηση, να κινηθεί μακριά από τη στείρα κομματική διεκυστίδα, αν δεν υπάρξει η πολιτική βούληση η Δημόσια Διοίκηση να απαλλαγεί από δυσλειτουργίες, να απαλλαγεί από την λογική των ημετέρων, αν η Δημόσια Διοίκηση δεν ενταχθεί στην παραγωγική διαδικασία να είμαστε βέβαιοι ότι θα συνεχίσουμε να έχουμε αυτό το μεγάλο βάρος της Δημόσιας Διοίκησης που είναι ανεπαρκέστατη, αναποτελεσματική, ανίκανη να προωθήσει και να στηρίξει σχεδιασμούς για την οικονομική ανάπτυξη του τόπου.

Κύριοι συνάδελφοι, πρόσφατα μελετούσα κάποια στοιχεία. Ξέρετε ποια είναι η συμμετοχή της Δημόσιας Διοίκησης στην εκτέλεση των μεγάλων δημόσιων έργων; Από ανύπαρκτη έως μηδενική.

Αυτήν τη Δημόσια Διοίκηση έχουμε κι αυτή πρέπει να αλλάξει. Δεν υποτιμώ τη θεσμική ρύθμιση του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα. Είναι αναγκαία. Χρήσιμο ήταν να ανανεωθεί και να εκσυγχρονιστεί, αλλά βεβαίως με όλα εκείνα τα στοιχεία, που κατά τη γνώμη μας έπρεπε να υπάρχουν και δυστυχώς απουσιάζουν.

Όσο καλός όμως και αν είναι ο οποιοσδήποτε Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας, εάν δεν υπάρξει η πολιτική επιλογή να αλλάξει χαρακτηριστικά η Δημόσια Διοίκηση, να λειτουργήσει προς όφελος του ελληνικού λαού, να εξυπηρετεί τον ελληνικό λαό, ε, τότε δεν θα έχουμε κάνει τίποτε.

Αποτελεί ομολογία όλων, και της Κυβέρνησης, ότι αυτή η Δημόσια Διοίκηση πολλές φορές εκπέμπεται και γίνεται δυνάστης του ελληνικού λαού. Αναγκαστήκαμε να καθιερώσουμε το "Συνήγορο του Πολίτη", για να ελέγχει τη Δημόσια Διοίκηση. Δεν υποτιμώ και αυτήν τη θεσμική ρύθμιση, αλλά πείτε μου, υπάρχει ένας πολίτης, ο οποίος να είναι ευχαριστημένος από τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης; Υπάρχει ένας πολίτης, που να αμφισβητεί ότι στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης έχει εγκατασταθεί δυναμικά η διαφθορά; Δεν ισοπεδώνω. Υπάρχουν αξιότατοι δημόσιοι υπάλληλοι, ικανοί δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι κι αυτοί ασφυκτούν μέσα σε ένα αναποτελεσματικό, ανεπαρκέστατο θεσμικό πλαίσιο, που δεν τους επιτρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλίες, να δραστηριοποιηθούν και τελικά να υπηρετήσουν το αντικείμενο, για το οποίο προσελήφθησαν.

Κύριοι συνάδελφοι, με το δεδομένο ότι το νέο μείζον ζήτημα, που τίθεται στο νέο Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, είναι το βαθμολόγιο και δεν υπάρχει η δυνατότητα τροπολογιών, σύμφωνα με τη διαδικασία ψήφισης κωδίκων, δεν είναι δυνατή η ψήφιση επιμέρους διατάξεων και η καταψήφιση κάποιων άλλων, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο ειδικός αγορητής του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Τσαφούλιας, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, λέει ο Υπουργός κ. Παπαδόπουλος: "Αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι ο Δημοσιούπαλληλικός Κώδικας δεν θα λύσει τα προβλήματα και τις κακοδαιμονίες της Δημόσιας Διοίκησης. Πρόκειται για ένα νομοθέτημα, που αναφέρεται στην κατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων". Και χωρίς να λέει ότι δεν είναι βασικό, "...δεν αποτελεί το βασικό εργαλείο, για να δημιουργήσουμε μία Δημόσια Διοίκηση, όπως πραγματικά τη θέλουμε και όπως οι καιροί απαιτούν, ιδιαίτερα μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ".

Στο τέλος λέει: "Μην περιμένουμε, όταν υπάρχουν εγκατεστημένες πρακτικές, νοοτροπίες και συμπεριφορές στη Δημόσια Διοίκηση, ότι τα νομοθετήματα που εμείς θα ψηφίσουμε και οι άλλες δράσεις, που θα κάνουμε, θα μεταβάλουν οβιδιακά τη Δημόσια Διοίκηση από τη μια μέρα στην άλλη.

Όταν όμως υπάρχει μία στέρεα απόφαση, η οποία δεν θα αφορά ούτε την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ούτε την Κυβέρνηση που θα έρθει στη χώρα μας, θα δημιουργήσουμε μία νέα Δημόσια Διοίκηση και ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας θα έχει ..." κλπ.

Αναγνωρίζει, λοιπόν ότι δεν γίνεται τίποτα και σήμερα γίνεται απλώς από τους αγορητές της Αντιπολίτευσης ένα σκέτο μνημόσυνο ενάντια στην επικρατούσα κατάσταση, χωρίς να έχει τη δύναμη να προσφέρει τίποτε. Πρέπει να γνωρίζει ο ελληνικός λαός ότι απόντων των Βουλευτών της Κυβέρνησης, τη στιγμή αυτήν που ψηφίζεται ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας, έχει εγκριθεί κατά τη διαδικασία των κωδίκων αυτό το νομοθέτημα.

Εφόσον έχει εγκριθεί και δεν έχουμε δύναμη να βάλουμε "χέρι" σε αυτό το νομοθέτημα, γιατί πρέπει να μιλήσουμε; Πρέπει να μιλήσουμε για την κατάσταση που επικρατεί. Ο λαός πρέπει να γνωρίζει ότι έχει ήδη εισαχθεί ψηφισμένο ένα νομοσχέδιο πρώτον, με διαδικασία των κωδίκων, διότι δεν επιδέχεται "χέρι", μεταρρύθμιση κλπ. Δεν επιδέχεται τίποτα. Έχουμε τη διαδικασία των κωδίκων, ενώ θα έπρεπε να ψηφίζεται κατά τις διατάξεις της κοινής νομοθεσίας, οπότε εκεί να παρεμβάλουμε τις αντιρρήσεις μας και να γίνουν διορθωτικά πράγματα.

Εδώ λέει ότι πήγε μια ομάδα καθηγητών και έκανε τούτο το νομοθέτημα και δεν έχουμε δικαίωμα να κάνουμε τίποτε άλλο. Και με την απουσία των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, έχει ήδη ψηφιστεί. Το γνωρίζει αυτό ο ελληνικός λαός;

Εγώ τώρα γιατί πρέπει να μιλήσω; Να μην ψηφιστεί; Αφού έχει ψηφιστεί. Αυτό πρέπει να το πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός, ότι για ένα ψηφισμένο νομοσχέδιο, με υποκριτική κοινοβουλευτική διαδικασία και με μια όχι μόνο υποκριτική, αλλά και δόλια διαδικασία, έχω ένα νομοσχέδιο ψηφισμένο. Και θα κρίνω αυτό το νομοσχέδιο ή αν δεν το κρίνω αυτό το νομοσχέδιο, είμαι υποχρεωμένος να πω ορισμένα πράγματα, που επικρατούν σ' αυτήν την υπόθεση.

Λέω, λοιπόν, ότι στο γραφείο του Υπουργού Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης βρίσκονται μελέτες στελεχών του Υπουργείου και του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και καυτά πορίσματα επιθεωρητών, που χαρτογραφούν ανάγλυφα την παθολογία του δημόσιου.

Το σύνολο σχεδόν των αρμοδιοτήτων και δραστηριοτήτων είναι συγκεντρωμένο στην υδροκέφαλη πρωτεύουσα, στο περιώθυμο κράτος των Αθηνών, όπου βρίσκεται το 45% της βιομηχανικής δραστηριότητας, το 100% των δημοσίων υπηρεσιών, το 55% των αυτοκινήτων, το 46% από τους εξακόσιους πενήντα χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους. Το 80,7% των πολιτών είναι απογοητευμένοι με τις παρεχόμενες υπηρεσίες, ενώ ακόμη και οι ίδιοι οι υπάλληλοι σε ποσοστό 75% δεν είναι ικανοποιημένοι με το αντικείμενο και το χώρο της εργασίας τους.

Οι δημόσιες υπηρεσίες είναι διαλυμένες, λειτουργούν τμήματα και διευθύνσεις μόνο στα χαρτιά, χωρίς υπαλλήλους. Λειτουργούν διευθύνσεις χωρίς αντικείμενο, προϊστάμενοι χωρίς αντικείμενο, δίχως υπαλλήλους, αλλά και υπάλληλοι δίχως προϊστάμενους. Υπάρχουν τμήματα διάσπαρτα με επικαλύψεις αρμοδιοτήτων.

Τα ευρήματα πολύμηνης έρευνας του Εθνικού Κέντρου είναι αιχμηρά. Σε χίλια ογδόντα πέντε τμήματα που υπάρχουν σε δεκαοκτώ Υπουργεία, τα εκατόν δεκατρία έχουν μόνο έναν υπάλληλο, εκατόν τριάντα πέντε μόνο δυο υπαλλήλους, σαράντα επτά τμήματα δεν έχουν ούτε προϊστάμενο ούτε υπάλληλο. Εξήντα εννιά τμήματα έχουν προϊστάμενο, ο οποίος όμως δεν έχει κανένα υπάλληλο για να προϊσταται. Και σε εκατόν είκοσι τέσσερα τμήματα υπάρχουν υπάλληλοι, αλλά δεν υπάρχουν προϊστάμενοι. Δηλαδή, σχεδόν ένα στα δυο τμήματα, ποσοστό 44,9%, έχει μηδενική ή αρκετά περιορισμένη απόδοση.

Η σύγχυση και η επικάλυψη των αρμοδιοτήτων μεταξύ ενός, δυο, τριών, τεσσάρων, δέκα ή ακόμη και δεκατριών Υπουργείων κρατά τα γρανάζια της κρατικής μηχανής ακίνητα. Ενδεικτικά αναφέρω τα Υπουργεία Εμπορίου, Γεωργίας, Δημόσιας Τάξεως, Οικονομικών, Εσωτερικών και ΠΕΧΩΔΕ, που ερίζουν για τη διατροφή μας, ενώ το

Υπουργείο Υγείας έχει αρμοδιότητα για τον υγειονομικό έλεγχο και τη δειγματοληψία τροφίμων. Την ίδια αρμοδιότητα έχουν ακόμη έξι Υπουργεία και ο Εθνικός Οργανισμός Τουρισμού.

Για να εκδοθεί πλήρης σύνταξη γήρατος από το ΙΚΑ, απαιτείται τυπικός χρόνος τρεις ως έξη μήνες, αλλά στην πράξη φτάνει και τα τρία χρόνια. Πέντε νόμοι, ισάριθμες υπουργικές αποφάσεις και άγνωστος αριθμός εγκυκλίων πονοκεφαλιάζουν υπαλλήλους και πολίτες. Ανάλογη είναι η εικόνα και στα άλλα ταμεία.

Τον κατάλαβε απόψε τον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα ο λαός της Ελλάδος; Ακούστε τι έχει γίνει και ας έρθει όποιος θέλει να με διαψεύσει. Είναι πορίσματα στα χαρτιά, στα χέρια του, στο συτάρι του. Ας έρθει να με διαψεύσει ο Υπουργός κ. Αλέκος Παπαδόπουλος και να μου πει ότι αυτά που είπα, δεν είναι σωστά.

Και ας συνεχίσουμε για τον κώδικα. Τι να πω για τον κώδικα; Να γελάει ο κόσμος; Η σύγχρονη ελληνική πολιτεία στο κατώφλι του 2000, η εμπιστοσύνη του πολίτη προς τους θεσμούς είναι κλονισμένη. Η κοινωνική συνοχή και η αλληλεγγύη έχουν υποστεί ρωγμές από τη συμπεριφορά του ίδιου του κράτους, το κύταρο της κοινωνίας, ο πολίτης, αισθάνεται ανασφαλής ανάμεσα σ' αυτούς που έχουν ταχθεί να τον προστατεύσουν, το κράτος πρόνοιας έχει διαβρωθεί από αρρωστημένους μηχανισμούς γραφειοκρατίας.

Η δικαστική λειτουργία βρίσκεται σε κρίση. Υπάρχουν συμπτώματα διαφθοράς κρατικών λειτουργιών, διαπλεκόμενα που απομυζούν τους κρατικούς πόρους, ποινικές πράξεις που βαρύνουν αστυνομικούς, παράνομα κυκλώματα στις φυλακές, νοσοκομεία που υπολειτουργούν, ανευθυνοϋπεύθυνοι και αρμόδιοι οι οποίοι αλληλοκαταγγέλλονται από τα "παράθυρα" των τηλεοράσεων, ανώτατοι αστυνομικοί που υποδύονται τον Κλίντ Ιστροντ στο ρόλο του "Επιθεωρητή Κάλαχαν" και μετατρέπουν σε λουτρό αίματος επιχείρηση για τη σωτηρία πολιτών κλπ.

Και γεννάται το ερώτημα: Υπάρχουν κυκλώματα; Υπάρχουν διαπλεκόμενα; Την ύπαρξη κυκλωμάτων στη φυλακή την ομολόγησε ο κ. Γιαννόπουλος, ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Άρα, η λειτουργία των κυκλωμάτων και η αδυναμία του Υπουργού Δικαιοσύνης και της κρατικής εξουσίας να εξαφανίσει τα κυκλώματα ορισμένων δικηγόρων και υπαλλήλων από τις φυλακές είναι ανώτερη εξουσία. Κάτι γίνεται εκεί μέσα. Άρα, η δύναμη της λειτουργίας του κυκλώματος έχει σχέση με τη λειτουργία της άσκησης της κρατικής εξουσίας και αυτά είναι συνδεδεμένα σε τέτοιο σημείο, ώστε από την αρχή μέχρι το τέλος δεν είναι δυνατόν αυτό το πράγμα να καταστραφεί.

Επομένως, να που η κρατική εξουσία είναι κατώτερη από την εξουσία των κυκλωμάτων της φυλακής και είναι κατώτερη από την εξουσία των γιατρών των νοσοκομείων που έχουν καθιερώσει νόμιμα και παίρνουν τα "φακελάκια".

Είναι κατώτερη η εξουσία του κράτους και του Υπουργού Μεταφορών από τη διαστροφή που γίνεται στις εξετάσεις όπου παίρνουν πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) και ένα εκατομμύριο (1.000.000), όπως μου καταγγέλλουν ορισμένοι. Ακούγεται ότι παίρνουν λεφτά για να δώσουν διπλώματα και βάζουν επάνω στα εξεταστικά χαρτιά ράβδους.

Δεν μπόρεσα να βρώ αυτούς τους γύφτους από το Αίγιο -δεν ξέρω ποιοι είναι, ψάχνω να τους βρω τώρα μία βδομάδα- οι οποίοι μου είπαν ότι πήραν διπλώματα με πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) και ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές.

Λοιπόν, αυτή η διάβρωση δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί με το Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα. Επικρατεί ένα απέραντο χάος σε αυτήν τη διοίκηση, η οποία προσφέρει Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Οι δημόσιες υπηρεσίες, όταν λειτουργούν εντάξει στην Αμερική, προσφέρουν αύξηση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος και η μείωση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος, που μέχρι τώρα συνετελέσθη, συνετελέσθη διότι δεν είχαμε μία Δημόσια Διοίκηση. Δεν είχαμε μία διοίκηση που να μπορεί να ανταποκριθεί στα καθήκοντά της και δεν είχαμε μία διοίκηση που να μπορεί να πολεμήσει το

κακό. Όλες οι κυβερνήσεις από το 1974 μέχρι το 1995 χρησιμοποίησαν τη διοίκηση, έτσι ώστε να καταφέρουν να έχουν τον κρατικό οργανισμό στα χέρια τους.

Υπάρχει ένας φόβος στους υπαλλήλους. Τελείωσε, πρέπει να το αντιληφθούμε. Ο υπαλληλικός κόσμος είναι το καθεστώς των κυβερνήσεων. Ο υπαλληλικός αυτός κορμός δεν μπορεί να αποσυνδεθεί από τον Υπουργό, ούτε ο Υπουργός και η Κυβέρνηση από τον κορμό αυτό, διότι είναι αλληλένδετα στη λειτουργία προϋποθέσεων για την κατάληψη της εξουσίας.

Ας τα βάλει κανένας Υπουργός με τους δημοσίους υπαλλήλους! Οι δημόσιοι υπάλληλοι βέβαια φοβούνται, αλλά σου λέει "Κύριε, τι θα γίνει εδώ πέρα; Εδώ πρέπει να υποταχθώ στην εντολή του Υπουργού".

Ο συνδικαλισμός είναι φίλος του κ. Παπαδόπουλου. Συνδικαλιστικός σωλήνας του ΠΑΣΟΚ είναι. Η διοίκηση των δημοσίων υπαλλήλων είναι τεταγμένη στο ΠΑΣΟΚ. Είναι ο συνδικαλιστικός ΠΑΣΟΚικός σωλήνας από τον οποίο δεν μπορεί να φύγει ο κ. Παπαδόπουλος. Και να μην έρχεται να λέει ότι συνεφώνησε η συνδικαλιστική ηγεσία σε όλα και διεφώνησε μόνο ως προς τα υπηρεσιακά συμβούλια.

Και τα υπηρεσιακά συμβούλια τι θα κάνουν; Διαγωνισμό μεταξύ εκείνων που είναι μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ και αποτελούν τη συνδικαλιστική έκφραση των δημοσίων υπαλλήλων και του κ. Παπαδόπουλου, που θέλει τρεις δικούς του και θέλει και ο Κουτσούκος άλλους τρεις δικούς του; Εκεί γίνεται ο διαγωνισμός; Ποιος θα επικρατήσει από τους δύο; Δηλαδή, αν θα βάλει ο Παπαδόπουλος τρεις ή αν θα βάλει ο Κουτσούκος τρεις που είναι και οι δύο της αυτής Κυβέρνησης, του αυτού κόμματος, της αυτής εξουσίας από τους δημοσίους υπαλλήλους με έναν πλήρη κομματισμό, όταν έχει στα χέρια του το υπηρεσιακό συμβούλιο και όταν το υπηρεσιακό συμβούλιο δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο φόβος και ο τρόμος της προαγωγής, της σταδιοδρομίας και του ψωμιού των δημοσίων υπαλλήλων.

Τι θα πουν οι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι; Το Συμβούλιο είναι στα χέρια του κ. Παπαδόπουλου και αν ήταν στα χέρια του Κουτσούκου θα εξυπηρετούσε άλλη δύναμη μέσα στο ΠΑΣΟΚ και άλλον Υπουργό.

Επομένως, τι γίνεται εδώ; Εμπαιγμός των πάντων, για να καταλήξουμε να λέμε για το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα ότι αποτελεί αντικειμενική αξιολόγηση και ότι το πελατειακό σύστημα θα φύγει από τη μέση μένα υπηρεσιακό συμβούλιο που είναι στα χέρια τους;

Για ποια Τοπική Αυτοδιοίκηση και περιφερειακή και νομαρχιακή αποκέντρωση μιλάει; Για τους περιφερειάρχες που είναι πληρωμένοι κοντυλοφόροι του δημοσίου και δεν έχουν κανένα συναίσθημα ευθύνης για την αξία της έννοιας της άσκησης της εξουσίας;

Όταν τους λέει ο Πρωθυπουργός "πηγαίνετε δίπλα από τον πολίτη να λύσετε τα προβλήματά του, είστε η έκφραση της κρατικής εξουσίας στην περιφέρεια που είστε" και έχει να βγει τόσο καιρό ο Παπαδημητρίου έξω από το καβούκι του στη Δυτική Ελλάδα να αντιμετωπίσει τα προβλήματα;

Όταν του έχω στείλει τρία-τέσσερα φαξ και του ζητάω να μου απαντήσει και δεν μου απάντησε και ήρθε ο κ. Λαλιώτης εδώ να πει ότι κακώς δεν μου απάντησε; Όταν υπάρχουν δυο σήραγγες που πρέπει να φτιαχτούν στην περιμετρική της Πάτρας από το 1994, έξι χρόνια τώρα και δεν θα τελειώσουν ούτε το 1999 και δεν δίνει καμία απάντηση και κάνει τον ανευθυνούπευθνο;

Με μια περιφερειακή αποκέντρωση με περιφερειάρχες εντεταλμένους, πληρωμένους κονδυλοφόρους, αισθανόμενους ως υπαλλήλους, είναι δυνατόν να γίνει κράτος; Αυτοί αισθάνονται αστυφύλακες, διατεταγμένοι στην υπηρεσία των Υπουργών και εφόσον αισθάνονται ως αστυφύλακες, πρέπει να φύγουν. Αισθάνονται ως απλοί υπάλληλοι, δεν αισθάνονται ως πολιτικοί για να λύσουν τα προβλήματα του κόσμου.

Το ξέρει ο κ. Παπαδόπουλος ότι οι περιφερειάρχες αισθάνονται

υπάλληλοι μειωμένης αξίας, μειωμένης απόδοσης και περιμένουν και αυτοί, κατά τη συνηθισμένη πορεία της λειτουργίας των δημοσίων υπαλλήλων, να λύσουν τα προβλήματα ολόκληρης περιφέρειας.

Είναι κράτος αυτό; Πρέπει να έχουμε συναίσθηση της αξίας, της έννοιας του εμπαιγμού που γίνεται από την Κυβέρνηση και με τον Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα που αυτήν τη στιγμή φέρνει.

Η ίδια η ΑΔΕΔΥ λέει: "Τα βαθμολογικά συστήματα που εφαρμόστηκαν στη χώρα μας, αμφισβητήθηκαν κλπ. Το προτεινόμενο αυτό προσχέδιο του Υπαλληλικού Κώδικα, το βαθμολογικό σύστημα μαζί με τις ειδικές διατάξεις και τα κριτήρια επιλογής των προϊσταμένων, καθώς και τον τρόπο ένταξης των υπηρετούντων υπαλλήλων στους νέους βαθμούς, θα αναπαράγει νοσηρά φαινόμενα".

Γιατί τα λέει αυτά ο Κουτσούκος; Τα λέει για να δικαιολογηθεί στους υπαλλήλους, στο σώμα των υπαλλήλων, των χιλιάδων - χιλιάδων διορισμένων υπαλλήλων. Τον βάζει τον Κουτσούκο ο κ. Παπαδόπουλος να τα πει για να δικαιολογηθεί, αφού είναι και οι δυο μαζί πακέτο. Είναι στο ίδιο κόμμα, στην Κεντρική Επιτροπή, μαζί τα λένε, μαζί τα κάνουνε.

Τι εμπαιγμός, τι κατωφέρεια έκφρασης, εθνικής συνείδησης; Τι μεγαλύτερη απόδειξη έχουμε από αυτήν;

Μετά λέει: "Το προτεινόμενο προσχέδιο του Υπαλληλικού Κώδικα... οι μεταβατικές διατάξεις προβλέπουν ουσιαστικά την ίδια σχεδόν κατάταξη σε εκείνους που ασκούν τα διευθυντικά καθήκοντα στους νέους πάγιους βαθμούς, με αποτέλεσμα οι όποιες αδικίες του παρελθόντος να μονιμοποιηθούν και να στερείτε το δικαίωμα σε πλήθος ικανών υπαλλήλων που αδικήθηκαν από ένα προβληματικό σύστημα επιλογής, να κριθούν για την ένταξή τους στο νέο βαθμολογικό σύστημα".

Συμφωνώ με τον κ. Παυλόπουλο που είπε ότι τους βάλανε, τους έχουν έτοιμους, πριν βγει ο νόμος -έτσι λέτε, κύριε Παυλόπουλε, στην αγόρευσή σας εδώ- τους ετοίμασαν, τους διόρισαν, τους έχουν έτοιμους τους δικούς τους, κάνουν το πάγιο σύστημα και θα δουλέψουν με τους δικούς τους.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το είχα πει στην επιτροπή, κύριε Τσαφούλια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Ακριβώς το είπατε και στην επιτροπή και έχω τα αναλυτικά πρακτικά.

Για ποια αντικειμενική αξιολόγηση παγίου προαγωγικού συστήματος μπορούμε να μιλάμε αυτήν τη στιγμή, όταν ετοίμασαν τους δικούς τους διευθυντές, τους πήραν στα χέρια τους, για να εξυπηρετήσουν κομματικές κυβερνητικές και εξουσιακές ανάγκες;

Τα κριτήρια επιλογής του προϊσταμένου είναι απόλυτα.

Τα λέει: "Τα κριτήρια επιλογής των προϊσταμένων και σύνταξη πινάκων προακτέων, εξακολουθούν να είναι γενικόλογα, αστάθμητα και να μη βρίσκονται σε κοινό παρονομαστή με τα σημερινά καθοριζόμενα. Έτσι, σαφέστατα τα προβλήματα των αυθαιρεσιών, της ευνοιοκρατίας, θα διαιωνισθούν με πολλαπλές επιζήμιες επιπτώσεις, δεδομένου μάλιστα ότι η επιτροπή εισηγείται σύστημα παγίας ιεραρχίας".

Μιλάει για την κατηγοριακή συγκρότηση των υπηρεσιακών συμβουλίων.

Τέλος, η καθιέρωση του βαθμού του υποδιευθυντού με τα λειτουργικά προβλήματα που μπορεί να επιφέρει, καθώς και η στέρηση από την κατηγορία ΜΕ του δικαιώματος κρίσης για επιλογή σε θέση διευθυντού, δημιουργούν επιπρόσθετα προβλήματα.

Τώρα να κάνω προτάσεις; Δεν κάνω προτάσεις προς τον ελληνικό λαό, γιατί θα είναι κοροϊδία. Δηλαδή να του πω του ελληνικού λαού ότι κάνω προτάσεις για ένα Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, ο οποίος έχει ψηφιστεί λόγω της διαδικασίας των κωδικών και λόγω της απουσίας των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Δηλαδή σε μια εικονική διαδικασία κοινοβουλευτικής εργασίας έρχεται ένα νομοθέτημα ήδη ψηφισμένο να το πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός και με καλούν εμένα να κάνω προτάσεις. Δεν είναι εμπαιγμός; Θα μου πουν, τι προτάσεις έκανες; Τις προτάσεις πρέπει να βγω σε μια τηλεόραση να

τις κάνω, διότι εδώ είναι εμπαιγμός. Δηλαδή αισθάνομαι πολύ κατώτερος από το καθήκον που εκτελώ να κάνω προτάσεις, όταν ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι αυτό έχει ήδη ψηφιστεί. Ποιος είναι ο ρόλος της Βουλής; Γιατί να μη μετατραπεί η διαδικασία των κωδίκων σε τέτοια νομοθετήματα. Και να συμμετέχει η Ελληνική Βουλή στη λειτουργία της και στην εργασία της με παρεμβάσεις, με προσθέσεις και αφαιρέσεις, με μεγάλη προσπάθεια να γίνει κάτι το καλύτερο. Επομένως είπαμε στην επιτροπή να ανατεμφθεί το σχέδιο του κώδικα για να γίνουν ορισμένες καίριες παρεμβάσεις. Και έγινε πάλι η επιτροπή και διορθώνει παραγράφους. Λέει αντί για την "παράγραφο 8", "παράγραφο 7", αντί "επιφύλαξη", "με επιφύλαξη". Δηλαδή κάνει διορθωτικές παρεμβάσεις λεκτικού χαρακτήρα. Δεν κάνει παρέμβαση ουσιαστική στα προβλήματα που είπαμε για την πλήρη αντιμετώπιση του προβλήματος. Δεν μπορώ να υπεισέλθω στις περιπτώσεις των άρθρων. Είναι κάτι που μπορεί να πει κανείς το εξωφρενικό. Δεν δίνει δικαίωμα στους δημοσίους υπαλλήλους να διαπραγματεύονται και να υπογράφουν συλλογικές συμβάσεις. Δεν κατοχυρώνει τα εργασιακά τους δικαιώματα, σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες. Δεν υπάρχει αντικειμενικό, διαφανές και δίκαιο σύστημα προσλήψεων και υπηρεσιακών μεταβολών. Μετατάξεις, προαγωγές, μεταθέσεις, τοποθετήσεις, μετακινήσεις είναι στο χέρι του. Επομένως τι αλλάζει ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας απ' αυτά που λέμε ότι αλλάζει, να αντικαταστήσει ένα αντικειμενικό σύστημα λειτουργίας στη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και του κράτους. Μιλάει για τον ένα χρόνο της πειθαρχικής δίωξης, που με την πειθαρχική δίωξη, και λύνεται το μεγάλο πρόβλημα να μην τρενάρει η πειθαρχική δίωξη. Εντάξει το δεχόμαστε να μην τρενάρει η πειθαρχική δίωξη και η δικαστική δίωξη να γίνεται αμέσως και να αποκαθίστανται τα πράγματα στην προτέρα κατάσταση. Το θέμα της διαφθοράς λύνεται με την επιτάχυνση της πειθαρχικής δίωξης; Το ότι κάνει γρήγορα τη δίωξη λύνει το ουσιαστικό πρόβλημα της διαφθοράς που επικρατεί στη Δημόσια Διοίκηση, στην Αστυνομία, παντού, το λύνει; Ποιοι είναι οι όροι και οι λειτουργίες που έπρεπε να εφαρμοστούν στη Δημόσια Διοίκηση για καταπολέμηση του φαινομένου της διαφθοράς; Και μετά να μιλήσει για το χρόνο της παραγραφής και το γρήγορο χρόνο της δίωξης των υπαλλήλων που παραβαίνουν το νόμο. Εδώ είναι τα ουσιαστικά προβλήματα, πώς θα αντιμετωπισθεί η διαφθορά, τι προϋποθέσεις νόμιμες πρέπει να υπάρχουν και τι πρέπει να λάβουμε υπόψη μας; Δεν το λαμβάνει υπόψη του. Μέχρι τώρα λέει ότι θα το αντιμετωπίσουμε. Συμφωνεί στη συντόμευση της πειθαρχικής δίωξης, δηλαδή όταν κάνουν οι υπάλληλοι παράβαση του καθήκοντός τους και αυτό αποτελεί την υπόθεση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης.

Με τέτοια φληναφήματα και με τέτοιες καταστάσεις δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί ο μεγάλος αυτός ασθενής, η Δημόσια Διοίκηση.

Εμείς επειδή θεωρούμε εμπαικτικό αυτό και υποκριτικό και το θεωρούμε ότι αποτελεί κάτι που δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, το έχουμε καταψηφίσει και συνεχίζουμε να το καταψηφίζουμε ως αντίθετο προς τα συμφέροντα του έθνους. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Μπένος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου οι συζητήσεις γύρω από το ρόλο του κράτους βρίσκονται σε ένα πολύ υψηλό βάθος, σε ένα πολύ υψηλό σημείο. Κράτη, κυβερνήσεις, αλλά και όλα τα ιδεολογικά ρεύματα στον πλανήτη μας στην περίοδο της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας, έχουν μετακινήσει το πολύ μεγάλο ενδιαφέρον των συζητήσεων από την οικονομία στο κράτος και στο ρόλο του κράτους.

Μέχρι πριν από δέκα χρόνια τα ιδεολογικά ρεύματα κυρίως καθορίζονταν από το μοντέλο παραγωγής. Οι λεγόμενες διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα σ' αυτά επίσης είχαν σαν βάση την

οικονομία. Είχαμε, δηλαδή, το ανατολικό μοντέλο, το μοντέλο των πρώην σοβιετικών χωρών, που είχαμε τα μέσα παραγωγής όλα κάτω από το κράτος, είχαμε τα μοντέλα τα συντηρητικά, που ήθελαν την οικονομία ελεύθερη, είχαμε και τα ενδιάμεσα μοντέλα, τα σοσιαλδημοκρατικά, που δημιούργησαν το κοινωνικό κράτος.

Σήμερα όλες αυτές οι συζητήσεις έχουν μετακινηθεί στο ρόλο του κράτους και στο ποια είναι η σχέση του κράτους με την κοινωνία και την οικονομία. Για το λόγο αυτό η συζήτηση για τον κώδικα προσλαμβάνει και μία ακόμα μεγάλη αξία, πέρα από την αυτοτελή αξία που έχει στη χώρα μας η συζήτηση ενός τέτοιου θέματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατά τη γνώμη μου στην περίοδο τη χρονική που βρίσκεται η χώρα και πέρα απ' αυτές τις παρατηρήσεις που έκανα και που αφορούν το διεθνές περιβάλλον, καλείται η χώρα να ισορροπήσει ανάμεσα σε δύο μεγάλα αιτήματα. Το ένα είναι το αίτημα της αξιοκρατίας στη Δημόσια Διοίκηση και το άλλο είναι το αίτημα της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης. Όσο και αν αυτά φαίνονται σαν έννοιες που συμβαδίζουν, πολλές φορές η μία στέκεται εμπόδιο στην άλλη.

Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για παράδειγμα τα ζητήματα της αξιοκρατίας τα έχουν λύσει εδώ και πολλά χρόνια και ήδη βρίσκονται στην τροχιά της οργάνωσης του κράτους με τα κριτήρια της αποτελεσματικότητας, στον αστερισμό μάλιστα της ΟΝΕ και του ΕΥΡΟ, κάτι που το έχουμε κι εμείς πάρα πολύ ανάγκη.

Ταυτόχρονα όμως έχουμε ανάγκη να επιλύσουμε και όλα αυτά τα προβλήματα που δημιούργησαν το πελατειακό σύστημα, που δημιούργησαν τραύματα στη χώρα, τραύματα στους πολίτες, στις πολιτικές δυνάμεις, σε όλους μας.

Και θα αναφέρω ένα παράδειγμα, για να μην είμαι θεωρητικός. Η μεγάλη κατάκτηση που έχουμε με τη διαδικασία των προσλήψεων είναι σε βάρος της αποτελεσματικότητας κυρίως των ΔΕΚΟ. Δεν πρέπει βεβαίως να απεμπολήσουμε αυτό το μεγάλο αγαθό, αλλά πρέπει ταυτοχρόνως σιγά σιγά, έχοντας το κεκτημένο της αξιοκρατίας στις προσλήψεις, να δούμε πώς θα βελτιώσουμε την αποτελεσματικότητα. Για παράδειγμα η πάγια ιεραρχία που καθιερώνεται και είναι ένα σημείο διαλόγου και αντιλόγου, είναι απαραίτητη σ' αυτήν τη φάση, αλλά έχει εγκαταλειφθεί σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκεί αντλούν τα διευθυντικά στελέχη ακόμα και από τον ιδιωτικό τομέα, για να είναι αποτελεσματικά. Έχουν ξεπεράσει όμως τα ζητήματα δημοκρατίας και αξιοκρατίας, που εμείς έχουμε ανάγκη ακόμα να κατακτήσουμε.

Μ' αυτές τις πρώτες γενικές παρατηρήσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να σχολιάσω τα κύρια σημεία τα οποία αναπτύχθηκαν και αναδείχθηκαν από τους συναδέλφους εισηγητές όλων των κομμάτων.

Ξεχωρίζω πέντε βασικές περιοχές: Έγινε διάλογος ή δεν έγινε; Και κυρίως είναι ένα θέμα στο οποίο αναφέρθηκε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

Δεύτερο σημείο: Για την κινητικότητα των υπαλλήλων θέλουμε ανεξάρτητες αρχές ή όχι;

Τρίτο σημείο: Η σύνθεση των συμβουλίων Κρίσης πώς πρέπει να είναι, πώς πρέπει να είναι διαμορφωμένες οι πλειοψηφίες τους;

Τέταρτο σημείο, που αναφέρθηκε ο κ. Κουβέλης: Πάμε σε πλήρη αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων επί τη βάση των οποίων θα γίνεται η κινητικότητα των υπαλλήλων και οι προαγωγές;

Και πέμπτο σημείο, στο οποίο αναφέρθηκε επίσης ο κ. Κουβέλης, είναι το θέμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Τέλος, υπάρχει και μία άλλη περιοχή, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, στην οποία περιοχή όλοι οι συνάδελφοι αναφέρθηκαν με θετικά σχόλια, πλην του συναδέλφου του Κ.Κ.Ε. Ειλικρινά δεν μπορώ να αντιληφθώ, ο συναδέλφος του Κ.Κ.Ε. τι υπονοεί, όταν λέει "καταγράφεται στον κώδικα ότι οφείλει ο δημόσιος υπάλληλος πίστη στο Σύνταγμα ή στην πατρίδα".

Δεν καταλαβαίνω γιατί αυτές οι διατάξεις να δημιουργούν

έτσι ακόμα και υπαινιγμούς, ότι δήθεν κάτι συμβαίνει, για να υποτάξουμε το ελεύθερο φρόνημα των δημοσίων υπαλλήλων!

Να πάρουμε, λοιπόν, τα πράγματα ένα προς ένα. Για το διάλογο. Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως είπε και ο Υπουργός, σε μία σύντομη τοποθέτηση που έγινε, έγινε εξαντλητικός διάλογος με την ΑΔΕΔΥ και το μόνο σημείο διαφωνίας που υπήρξε με την ΑΔΕΔΥ ήταν η διαδικασία των κρίσεων, στην οποία θα έρθω μετά.

Ατυχήσαμε βεβαίως ως προς τη συνεννόησή μας ανάμεσα στα κόμματα, γιατί σε κάποια στιγμή η λειτουργία της Εθνικής Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης -και ξέρετε ότι η πολιτική ηγεσία, αλλά και όλοι σας θέλετε να λειτουργεί αυτή η επιτροπή και η οποία έχει να πράξει σημαντικό έργο- είχε ανακοπεί για ένα διάστημα και δεν είχαμε τη συμβολή στην επιτροπή -που πιστεύουμε ότι θα ήταν θετικότερη- δύο κομμάτων, της Νέας Δημοκρατίας και του Κ.Κ.Ε. Οι συνάδελφοι του Συνασπισμού και του ΔΗ.Κ.ΚΙ., συμμετείχαν σ' αυτήν την επιτροπή.

Δεν θέλω να αναφερθώ στους λόγους που διεκόπη η λειτουργία αυτής της Εθνικής Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης. Για μας την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, είναι στενάχωρο. Λυπούμαστε που δεν έγινε, διότι πραγματικά θα μπορούσαμε να έχουμε ένα καλύτερο αποτέλεσμα.

Το συμπέρασμα είναι ότι τον θέλουμε τον διάλογο και τον επιδιώξαμε.

Το δεύτερο σημείο, των ανεξαρτήτων αρχών. Νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι προσφεύγουμε στις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές κάτω από μία συγκυρία που το πολιτικό σύστημα της χώρας μας δέχεται πολλές επιθέσεις και προσφεύγουμε μάλιστα με πολύ μεγάλη ευκολία. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να απεμπολούμε τόσο εύκολα την πολιτική μας ευθύνη υπέρ των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών. Ήδη στο Υπουργείο έχουμε κάνει δύο ανεξάρτητες αρχές, το ΑΣΕΠ και το "Συνήγορο του Πολίτη", που νομίζω ότι σ' αυτήν την ιστορική στιγμή, σ' αυτήν τη φάση, είναι επαρκείς.

Δεν νομίζω ότι πρέπει να έλθουμε στην εποχή του ΑΣΔΥ, που ήταν μία βεβαρμένη εποχή δημοκρατίας και που κατά τα άλλα πραγματικά προσέφερε μεγάλο έργο, παρ' ό,τι είμαστε ανοικτοί στη συζήτηση. Αλλά έχουμε πολύ μεγάλη διστακτικότητα να επεκτείνουμε το θεσμό των ανεξάρτητων αρχών. Είναι σαν να φεύγουν κομμάτια πολιτικής ευθύνης από τους πολιτικούς και να πηγαίνουν σε ανεξάρτητες αρχές.

Στο θέμα των συμβουλίων κρίσης. Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό που προβάλλεται στη χώρα μας αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία. Πουθενά σε καμιά χώρα του κόσμου δεν γίνεται συνδιοίκηση με τους εργαζόμενους. Άλλο η συμμετοχή των εργαζομένων, ο έλεγχός τους, και άλλο το αίτημα, όχι μόνο της συνδιοίκησης, πολλές φορές και της ευθύνης της διοίκησης, γιατί ακούγονταν και φωνές από το συνδικαλιστικό κίνημα που ήθελαν το τρία-δύο και όχι το δύο-δύο και ένα κοινής αποδοχής.

Προβάλλονται αλλά μοντέλα άλλων χωρών για τέτοια όργανα κρίσεων, τα οποία όμως όργανα -προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι- έχουν χαρακτήρα γνωμοδοτικό και πηγαίνει η κρίση στον Υπουργό και ο Υπουργός αποφασίζει. Και τότε βέβαια μπορούμε να διακρίνουμε διαφορετικές συνθέσεις, αλλά γνωμοδοτικού χαρακτήρα. Και σας ερωτώ: Είναι δυνατόν να υπάρχει αποφασιστικός χαρακτήρας στη λήψη των αποφάσεων και τη σύνθεση να μην την έχει υπό την ευθύνη της η πολιτική ηγεσία, όποια και αν είναι αυτή; Αντιλαμβάνομαι ότι όλοι είμεθα καχύποπτοι επειδή υπάρχει ένα παρελθόν, που μας βαρύνει όλους. Δεν θα πρέπει να υπερβούμε αυτό το παρελθόν; Δεν πρέπει αλλάζουμε; Δεν πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας;

Πολιτική, λοιπόν, είναι η προσέγγιση και σ' αυτό το σημείο, χωρίς -προσέξτε- εγώ που το λέγω να ισχυρίζομαι ότι είμαστε άγγελοι και ότι δεν θα υποπέσουμε στον πειρασμό πάλι κομματικών παρεμβάσεων. Όμως η πάγια ιεραρχία μας προστατεύει σε μεγάλο βαθμό, γιατί αυτοί που θα κάνουν τις κρίσεις, οι διευθυντές και οι γενικοί διευθυντές, θα είναι με την πάγια ιεραρχία απαλλαγμένοι από το βάρος το πολιτικό, γιατί θα είναι σταθεροί. Δεν θα αλλάζουν κάθε τρία χρόνια, ώστε να είναι ευάλωτοι στις εντολές της πολιτικής

ηγεσίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Είναι πράγματι πάγια η ιεραρχία;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτοί που θα το κάνουν, θα είναι πάγιοι, αγαπητέ συνάδελφε.

Και τέλος για το θέμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων, θέλω να πω στον αγαπητό συνάδελφο, ότι η επεξεργασία του νομοσχεδίου έχει τελειώσει. Πιστεύω, ότι το αργότερο σε δεκαπέντε ημέρες θα κατατεθεί στη Βουλή και στην αρμόδια επιτροπή στη συνέχεια για συζήτηση, μαζί βεβαίως και με άλλες διατάξεις. Ο διάλογος με την ΑΔΕΔΥ για το σχετικό θέμα έχει κλείσει. Και πρόκειται, επαναλαμβάνω, να κατατεθεί και να προωθηθεί ανάλογα το σχετικό νομοσχέδιο και να φθάσει στην Ολομέλεια.

Θα μου επιτρέψετε, αγαπητοί συνάδελφοι, πολύ επιγραμματικά να αναφερθώ σε ορισμένες από τις διατάξεις του κώδικα, που θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ θετικές, γιατί δεν φωτίστηκαν.

Ξέρετε, είναι και αυτό μία παθογένεια που κάποτε πρέπει να την εγκαταλείψουμε. Προσπαθούμε δηλαδή να αναδείξουμε μόνο τις αρνητικές πλευρές και όχι τις θετικές.

Να πάρουμε το πρώτο μέρος, τις προϋποθέσεις διορισμού. Σημειώστε τις εξής αλλαγές και κρίνετε αν είναι θετικές ή όχι:

Κατ' αρχήν μειώνεται η προϋπόθεση της ελληνικής ιθαγένειας από πέντε χρόνια σε ένα χρόνο.

Επίσης, η υγεία και η αρτιμέλεια, που ήταν παλιά πρόβλημα, δεν είναι τώρα πρόβλημα γιατί αναφέρεται μόνο στη θέση που θα διοριστεί ο εργαζόμενος. Εάν δηλαδή ένας εργαζόμενος δεν έχει το ένα άκρο του, αλλά η θέση στην οποία θα διοριστεί δεν χρειάζεται να το έχει, μπορεί να εργαστεί, δεν τον αποκλείουμε. Αντιμετωπίζουμε δηλαδή ένα φαινόμενο κοινωνικού αποκλεισμού.

Προσέξτε: Καταργείται το προσόν του φύλου. Υπήρχε το προσόν του φύλου στον παλιό κώδικα. Τώρα, βεβαίως, υπάρχει πλήρης ισότητα ανάμεσα στα δύο φύλα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είχε καταργηθεί νομολογιακά αυτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυξάνεται η ηλικία διορισμού για την επιμέλεια των τέκνων.

Καταργείται το κώλυμα που υπήρχε εξ ελλείψεως ήθους. Υπήρχε αυτή η γενική αναφορά. Και μάλιστα να πω εδώ ότι πριν από λίγο άκουσα από τον αξιότιμο Πρόεδρο κ. Μητσotάκη, ότι το 1951, αγαπητοί συνάδελφοι, εισηγητής του τότε κώδικα ήταν ο κ. Μητσotάκης, ως Υπουργός Οικονομικών. Νομίζω ότι αυτό είναι άξιο μνείας στο Σώμα.

Ύστερα, επιβεβαιώνονται, γιατί ήδη υπάρχει ο ν.2190 και στον κώδικα οι αξιοκρατικές προσλήψεις και ελπίζουμε πολύ σύντομα να επιβεβαιωθούν και συνταγματικά για να κλείσει οριστικά το μεγάλο αυτό κεφάλαιο.

Προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι: Καθιερώνεται ο ετήσιος προγραμματισμός. Αυτό είναι πολύ μεγάλο θέμα. Δηλαδή θα υπάρχει ετήσιος προγραμματισμός για τις προσλήψεις και να έχουμε κάθε έτος -όπως έχουμε για παράδειγμα τις πανελλήνιες εξετάσεις για τα ΑΕΙ- συστηματικά και με τρόπο οργανωμένο πανελλήνιες εξετάσεις και για τις προσλήψεις στο δημόσιο.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, για τις υποχρεώσεις, τους περιορισμούς, τα κωλύματα και την αστική ευθύνη έχω να πω τα εξής: Οι μηχανισμοί υπακοής πια διέπονται από την αρχή της νομιμότητας και όχι από την αρχή της σκοπιμότητας. Περιορίζεται δραστικά το ενδεχόμενο της παράνομης διαταγής όταν αυτή είναι αντισυνταγματική από την πολιτική ηγεσία. Υπάρχει υποχρέωση δήλωσης περιουσιακής κατάστασης.

Εδώ θα ήθελα να αναφέρω -το είχαμε πει και στην επιτροπή στο συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας- ότι δεν πρόκειται οι δηλώσεις αυτές να πηγαίνουν όλες στον εισαγγελέα, γιατί προφανώς θα κατέληγαν σε αδιέξοδο. Πηγαίνουν στις διευ-

θύνσεις προσωπικού και ελέγχονται από εκεί. Και εκείνες, βεβαίως, για τις οποίες φαίνεται ότι υπάρχει πρόβλημα, αγαπητέ συνάδελφε, οδεύουν προς τη δικαιοσύνη. Δεν πρόκειται να πάνε εκατόν πενήντα χιλιάδες υποθέσεις στα δικαστήρια, γιατί πραγματικά θα υπήρχε αδιέξοδος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Υπουργέ;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Πρέπει να συμφωνήσει και το Προεδρείο, κύριε Φούσα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε. Είναι λάθος δικό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Το Προεδρείο συμφωνεί.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Υπουργέ, σας εξήγησα και στην επιτροπή το εξής: Εάν πρόκειται να διαπιστωθούν οποιεσδήποτε παραβάσεις ή προβλήματα, δεν είναι αρμόδιος ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Είναι ο αρμόδιος πλημμελειοδικών, ο οποίος τυχόν θα ασκήσει τις διώξεις. Εγώ αναφέρομαι στη γενική σας αναφορά, στην εφαρμογή των διατάξεων του πόθεν έσχες του νόμου, ο οποίος ρητά ορίζει: "για το πόθεν έσχες αρμόδιος να ελέγχει είναι ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου", όπως γίνεται με τους πενήντα χιλιάδες αστυνομικούς και με δώδεκα χιλιάδες άλλους υπαλλήλους.

Άρα, όπως το αναδιατυπώνετε για τον έλεγχο εξ υπαρχής είναι ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, όπως το διατυπώνετε. Η ποινική δίωξη αφορά άλλο πράγμα, όπου εκεί είναι πράγματι ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Υπάρχει μία διαφωνία ως προς την ερμηνεία της σχετικής διάταξης. Εγώ μάλιστα, αγαπητέ συνάδελφε, με αφορμή και την αντίστοιχη τοποθέτησή σας στην επιτροπή ρώτησα και την επιτροπή για να το διευκρινίσουμε απολύτως. Διότι πραγματικά όταν το είπατε για πρώτη φορά στην επιτροπή, είπαμε να δούμε τι συμβαίνει εδώ. Σας βεβαιώνω, όμως, ότι και η διαβεβαίωση της επιτροπής και των εισηγητών είναι ότι δεν υπάρχει πρόβλημα.

Επίσης, στο κεφάλαιο αυτό, των υποχρεώσεων, δηλαδή, των περιορισμών και των κωλυμάτων, προκειμένου για εργασία ιδιωτική απαιτείται άδεια και είναι ασυμβίβαστη για το δημόσιο υπάλληλο η άσκηση εμπορίας. Στο θέμα των δικαιωμάτων, αγαπητοί συνάδελφοι, που εδώ νομίζω ότι είναι το πιο προωθημένο κομμάτι του νέου κώδικα, επιβεβαιώνεται όπως βεβαίως υπάρχει και σήμερα συνταγματικά κατοχυρωμένη, η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Γίνεται πολύ μεγάλη διεύρυνση των πολιτικών, ατομικών κοινωνικών και αστικών δικαιωμάτων. Υπάρχει η ελεύθερη έκφραση των πολιτικών, φιλοσοφικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων. Υπάρχει η διεύρυνση των σκοπών της απεργίας, καθιερώνεται εκπαίδευση εισαγωγική, πέρα από τη διαρκή επιμόρφωση και η προαγωγική εκπαίδευση, η οποία προαγωγική εκπαίδευση θα είναι και προϋπόθεση για να αναρριχηθεί ο δημόσιος υπάλληλος στις ανώτερες βαθμίδες. Και βεβαίως διευρύνεται πάρα πολύ το θέμα των αδειών μητρότητας, εκπαιδευτικών αδειών, ειδικών περιπτώσεων. Είναι το μόνο σημείο που βρήκε θετικό ο αγαπητός συνάδελφος του ΚΚΕ, το μόνο σημείο από όλον τον κώδικα, η διεύρυνση των αδειών.

Για τις υπηρεσιακές μεταβολές. Εδώ στην κινητικότητα κάνουμε ένα βήμα. Δεν είμαστε και εμείς ικανοποιημένοι γιατί ίσως το ακούω από τους συναδέλφους στις δευτερολογίες τους ή από τους εκπροσώπους. Εκεί που κατασφαλίζουμε τα πράγματα είναι στο θέμα των μεταθέσεων. Υπάρχει ανοικτό το θέμα των μετατάξεων, στο οποίο θέλουμε να ανοίξουμε ένα κεφάλαιο διαλόγου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και των αποσπάσεων.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Και των αποσπάσεων, αγαπητέ συνάδελφε, ναι.

Θέλουμε να ανοίξουμε ένα κεφάλαιο διαλόγου μαζί σας. Το θέμα των μεταθέσεων αντιμετωπίζεται αποτελεσματικά. Και για μας, αν θέλετε, το τελευταίο πεδίο κομματισμού της διοίκησης είναι η κινητικότητα, αφού έχουμε διασφαλίσει τη διαδικασία των προσλήψεων.

Πραγματικά θέλουμε να ανοίξουμε ένα διάλογο μαζί σας, για να δούμε και τα θέματα αυτά της κινητικότητας πώς θα τα αντιμετωπίσουμε.

Τέλος, στο κομμάτι αυτό, δεν ξέρω ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας αν μίλησε για διυπουργικούς κλάδους οι οποίοι προβλέπονται στον κώδικα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα γίνει με διάταγμα αυτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ναι.

Τέλος, στο Πειθαρχικό Δίκαιο που είναι ένα θέμα για το οποίο όλοι οι εισηγητές μίλησαν, γίνονται πάρα πολύ σημαντικές καινοτομίες. Δηλαδή θεσπίζεται χρονικός προσδιορισμός πια για την αναστολή και ολοκλήρωση της πειθαρχικής διαδικασίας. Θεσπίζεται πράγμα που δεν υπήρχε, η ποινή της προσωρινής παύσης, αλλά υπάρχει και μια ισορροπία ανάμεσα, δηλαδή, στη διοίκηση και στον εργαζόμενο. Είναι αυτά πράγματα που έπρεπε να συμβούν για τον εργαζόμενο. Από την άλλη μεριά, όμως, ο δημόσιος υπάλληλος έχει το δικαίωμα της ένστασης ενώπιον δευτεροβαθμίου πειθαρχικού οργάνου που δεν υπήρχε, καθώς και δυνατότητα παράστασης δικηγόρου για τον διωκόμενο.

Σταχυολόγησα ορισμένα σημεία από τον κώδικα, αγαπητοί συνάδελφοι, για να δείξω ότι σε πάρα πολλά σημεία ο κώδικας αυτός συναντάει την εποχή μας. Θα με ρωτήσετε τώρα τι περιμένουμε από τον κώδικα. Περιμένουμε να αλλάξει θεαματικά τα πράγματα; Περιμένουμε ραγδαίες αλλαγές από την ημέρα της ψήφισής του και μετά; Όχι βεβαίως. Τα πράγματα είναι δύσκολα, αγαπητοί συνάδελφοι. Και όπως είπα και στην αρχή της τοποθέτησής μου, το μεγάλο στοιχείο για τη χώρα είναι να κάνουμε ένα κράτος το οποίο -το είπατε σχεδόν όλοι- να είναι αξιοκρατικό, να είναι αποτελεσματικό, να είναι φιλικό στους πολίτες. Λυπάμαι, είμαι ο αρμόδιος Υφυπουργός, αλλά οι εκθέσεις που διάβασε ο κ. Τσαφούλιας είναι πολύ σωστές. Δηλαδή, η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών έχει μία σχέση τραυματική με τη Δημόσια Διοίκηση και το κράτος. Και βεβαίως να είναι αποκεντρωμένο. Το ερώτημα είναι πώς θα το επιτύχουμε αυτό. Αυτός ο κώδικας, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι απλώς ένα εργαλείο, είναι ένα βάθρο, που θα δημιουργήσει ένα κλίμα ασφάλειας, εμπιστοσύνης και στο εσωτερικό του συστήματος, στο εσωτερικό της διοίκησης, αλλά και προς την πλευρά των πολιτών. Και βεβαίως πρέπει να συνοδευθεί με μία σειρά από άλλα πράγματα. Δεν ξέρω, αγαπητέ συνάδελφε του ΚΚΕ, γιατί είπατε με ένα τρόπο ειρωνικό τη σχέση κόστους-οφέλους που πρέπει να έχει η Δημόσια Διοίκηση απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που τα νομοθετήματα που φέρνουμε τα κρίνουμε μόνο ως προς την επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό τη γνωστή έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου.

Σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει μελέτη της επιπτώσεως που έχει το κάθε νομοθέτημα στην κοινωνία, τι κοστίζει στην κοινωνία. Αυτή είναι η αρχή του κόστους-οφέλους, που πρέπει επιτέλους να μπει και στη χώρα μας. Σε λίγους μήνες - δεν θα πω λίγα χρόνια αγαπητοί συνάδελφοι- όταν τελειώσει και ελπίζουμε όλοι να τελειώσει θετικά η υπόθεση της ΟΝΕ, το άλλο μεγάλο κεφάλαιο που θα ανοίξει για τη χώρα, είναι οι δείκτες διοικητικής σύγκλισης. Είναι δηλαδή η μέτρηση της αποδοτικότητας όχι μόνον των υπαλλήλων, αλλά και των διοικητικών μονάδων ολόκληρων.

Σήμερα για παράδειγμα, πώς κρίνουμε εάν λειτουργεί καλά ένα νοσοκομείο; Με δείκτες αντίστροφους, ξέρετε. Ενώ ας πούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα νοσοκομείο είναι καλό, όταν ο ασθενής βγαίνει γρήγορα, όταν δηλαδή παρέρχεται πολύ μικρό χρονικό διάστημα από τα εξωτερικά ιατρεία μέχρι να πάει στο θάλαμο και μέχρι να εξέλθει του νοσοκομείου,

εδώ την παραμονή του ασθενούς στο νοσοκομείο την επιβραβεύουμε με πρόσθετες κρατικές επιχορηγήσεις. Το λέω αυτό, για να επισημάνω μία αντίφαση.

Πρέπει δηλαδή σιγά-σιγά όλες οι διοικητικές μονάδες να έχουν δείκτες μέτρησης της αποδοτικότητάς τους. Πρέπει όλες οι υπηρεσίες σιγά-σιγά να γίνουν φιλικές προς τους πολίτες.

Αυτό που θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι πλάι στον κώδικα, νομοθετικές πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει και επιχειρησιακά σχέδια -και για παράδειγμα, αναφερόμαι στο σχέδιο ποιότητα για τον πολίτη, που έχει σαν στόχο να βελτιώσει όλα τα σημεία επαφής του κράτους με τους πολίτες-

είναι σε κίνηση.

Και βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν τη μεγάλη υπόθεση της μεταρρύθμισης της Δημόσιας Διοίκησης, μια και έχουμε και το παράδειγμα της πρόσφατης συζήτησης για την παιδεία -μια συζήτηση που δεν πρέπει ποτέ να επαναληφθεί στη χώρα για τα μεγάλα θέματα- θα αναλάβουμε πρωτοβουλίες για συνεννοήσεις, για συγκλίσεις, για χάραξη κοινών διαχρονικών πολιτικών για τη Δημόσια Διοίκηση. Μόνο μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, μέσα σε ένα τόσο εύκρατο και εύφορο περιβάλλον, ο κώδικας ο σημερινός, μαζί με μια προσπάθεια για αξιοκρατία, αποτελεσματικότητα και αποκέντρωση της διοίκησης, αλλά κυρίως ύψιστης πολιτικής στήριξης και ύψιστων πολιτικών συγκλίσεων, μπορούμε να βλέπουμε θετικά την προοπτική για την αναβάθμιση και τη μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης, που είναι ένα από τα μεγάλα εθνικά θέματα της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να πω ευθύς εξ αρχής ότι με σκεπτικισμό, για να μην πω με θλίψη, παρακολουθώ τον τρόπο με τον οποίο στην Εθνική Αντιπροσωπεία ψηφίζεται ένα από τα σπουδαιότερα νομοθετήματα, όπως είναι ο Υπαλληλικός Κώδικας.

Το είχα πει και στην Επιτροπή. Θα το θυμάται και ο κ. Μπένος και όσοι συνάδελφοι βρίσκονταν εκεί. Πριν μπω στη Βουλή και με την ιδιότητα εκείνου που βρισκόταν στο χώρο της πανεπιστημιακής κοινότητας, θυμάμαι τα πρακτικά της επιτροπής, αλλά και των συζητήσεων που έγιναν στη Βουλή, όταν συνεζητήτο ο Κώδικας ο Υπαλληλικός, ο πρώτος ουσιαστικά, αμέσως μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, του 1951. Συζητήσεις ουσιαστικές, που μας βοήθησαν και στην εφαρμογή και στην ανάπτυξη της θεωρίας. Συζητήσεις, που σήμερα δεν γίνονται. Το ερώτημα είναι: Γιατί;

Ως ένα σημείο, θα μπορούσε να μιλήσει κανένας για τη διαφορά των αξιών και βέβαια, για τη μεταβολή των πραγμάτων στη σημερινή κοινωνία.

Θέλω να πω όμως ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ένας από τους λόγους για τους οποίους, κύριε Υπουργέ, δεν δίνεται η σημασία που θα έπρεπε να δοθεί σε ένα τέτοιο σχέδιο νόμου που αφορά την κύρωση του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, είναι το ίδιο το περιεχόμενο του κώδικα αυτού. Γιατί -και μου το επιτρέπει να το πω αυτό και η ιδιότητα την οποία έχω και το γεγονός ότι ειδικά στο χώρο του Υπαλληλικού Δικαίου έχουμε ξεκινήσει μία διαδικασία σχολιασμού και κωδικοποίησης- το μεγαλύτερο μέρος των διατάξεων του υπό ψήφιση Υπαλληλικού Κώδικα είναι απλή κωδικοποίηση των υφιστάμενων διατάξεων, που ευθύνονται για την κακοδαιμονία που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στη Δημόσια Διοίκηση.

Επομένως και κατά βάση, το προκείμενο σχέδιο νόμου ανακυκλώνει τα προβλήματα, όπως κωδικοποιεί τις σχετικές διατάξεις.

Και είναι αλήθεια ότι δεν πρέπει να μείνουμε σε κάτι τέτοιο. Είναι αλήθεια ότι αυτήν τη στιγμή έχουμε ανάγκη από γενναίες τομές στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης και στο χώρο του στελεχιακού δυναμικού.

Και εδώ, επιτρέψτε μου μία παρέκβαση: Όπως πάνε τα πράγματα, αν μπούμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, θα μπούμε περί το 2001. Το ξέρετε όλοι ότι, ακόμη και αν μπούμε, θα είμαστε ουραγοί. Και γι'αυτό θα ευθύνεται κατά μεγάλο μέρος το γεγονός ότι εκεί που χωλαίνουμε βαθύτατα είναι το θέμα της Δημόσιας Διοίκησης.

Δεν μπορούμε μ' αυτήν τη Δημόσια Διοίκηση να πάμε μπροστά. Ο ίδιος ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης δήλωσε ρητώς και γραπτώς ότι η Δημόσια Διοίκηση βρίσκεται σε διάλυση.

Μ' αυτήν τη Δημόσια Διοίκηση είναι αδύνατον να πάμε οπουδήποτε. Ένα θα σας πω. Ξέρετε γιατί είμαστε πρωταθλητές σε ό,τι αφορά την καθυστέρηση στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων; Δεν είναι μόνο γιατί δεν έχουμε τους πόρους εκείνους, που απαιτούνται για να βάλουμε, για να πάρουμε τα χρήματα, τα οποία θα μας έδινε η Κοινότητα. Είναι και γιατί οι διαδικασίες, αλλά και το προσωπικό της Δημόσιας Διοίκησης δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες των καιρών.

Εάν δεν φτιάξουμε τη Δημόσια Διοίκηση, είναι βέβαιο ότι δεν κάνουμε τίποτε απολύτως. Και θα σας πω γιατί και θα αναφερθώ ιδίως στο κομμάτι, που αφορά το θέμα του στελεχιακού δυναμικού, δηλαδή τον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα.

Πρώτα-πρώτα, είναι γνωστό ότι το βασικότερο στοιχείο της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης και της κακοδαιμονίας της είναι το γεγονός ότι δεν λειτουργεί ορθολογικά, δεν έχει αποτελεσματικότητα και ιδίως αποδοτικότητα. Με απλά λόγια, η ελληνική Δημόσια Διοίκηση, κατά βάση, παράγει κακές υπηρεσίες, που επιπλέον κοστίζουν και ακριβά. Αυτό που οφείλεται; Οφείλεται σε τρία πράγματα: Στον τεράστιο δημόσιο τομέα, στις κακές δομές της Δημόσιας Διοίκησης και στο θέμα ότι στο ζήτημα του προσωπικού δεν υπήρξε ως σήμερα -όλα τα τελευταία χρόνια, ιδίως όμως από το 1981 και επέκεινα- σωστή πολιτική σε ό,τι αφορά τη στελέχωση της Δημόσιας Διοίκησης και την αξιοκρατία.

Σήμερα το όλο πρόβλημα εντοπίζεται κατά βάση σ' αυτό. Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σταθούμε όλοι στο εξής: Δεν είναι τόσο ο όγκος του δημόσιου τομέα, δεν είναι τόσο οι δομές, όσο το προσωπικό που δημιούργησε την κακοδαιμονία και την επέκταση του δημόσιου τομέα και των κακών δομών. Και ξέρετε γιατί;

Πρώτον, γιατί η Δημόσια Διοίκηση φορτώθηκε με πολύ περισσότερο προσωπικό, από εκείνο που είχε ανάγκη, ακριβώς γιατί έπρεπε να καλυφθούν κομματικές, ανάγκες μέσα από τις προσλήψεις.

Δεύτερον, το προσωπικό το έπαιρναν δεν ανταποκρινόταν στις ανάγκες της Διοίκησης, αλλά προσλαμβάνονταν ανάλογα με τις ανάγκες των προσώπων.

Είμαστε παγκόσμιο φαινόμενο, έχουμε παγκόσμια πρωτοτυπία στο να μην προσδιορίζουν οι θέσεις τις ανάγκες των προσώπων, αλλά να μπαίνουν πρώτα τα πρόσωπα και με βάση τα πρόσωπα αυτά να προσδιορίζονται οι ανάγκες της Δημόσιας υπηρεσίας. Γι' αυτό και οι οργανισμοί των Υπουργείων είναι διαμορφωμένοι όχι με βάση τις ανάγκες των Υπουργείων, αλλά με βάση τις ανάγκες των προσώπων. Γι' αυτό και γέμουν προσωποπαγών διατάξεων.

Πέστε μου άλλο παράδειγμα διοικητικής προηγμένης χώρας, όπου το σύνολο σχεδόν των βασικών διευθύνσεων είναι διευθύνσεις προσωποπαγείς, ανάλογα με θέσεις προσώπων, τα οποία προσλήφθηκαν μόνο και μόνο γιατί υπήρχαν κομματικές ανάγκες.

Παρουσιάζεται, λοιπόν, το εξής εκπληκτικό φαινόμενο στην Ελλάδα: Οι οργανισμοί των Υπουργείων να είναι διαμορφωμένοι με βάση τις ανάγκες των προσώπων. Βεβαίως με τον τρόπο αυτόν αποδομείται η Δημόσια Διοίκηση, βεβαίως διογκώθηκε και ο δημόσιος τομέας. Διότι για να προσλάβεις τόσο κόσμο έπρεπε να τον διογκώσεις. Μία από τις αιτίες ήταν κι αυτή. Και βλέπετε ότι αν δεν κάνουμε σωστή πολιτική στελεχιακού δυναμικού, διαχείρισης του προσωπικού, δεν κάνουμε τίποτε.

Ερχόμαστε στο προκείμενο. Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι

ήταν μια ιστορική στιγμή για την Κυβέρνηση, να κάνει μία μεγάλη τομή. Και μη μας θεωρήσετε μικρόψυχους. Ξέρετε καλά ότι πολλά άλλα νομοσχέδια που φέρατε, μολονότι δεν συμφωνούσαμε, επειδή η αρχή του πράγματος έδειχνε ότι βαδίζανε προς τη σωστή κατεύθυνση, τα ψηφίσαμε. Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω; Κατά σύμπτωση αφορούν το Υπουργείο σας. Να αρχίσω από το "Συνήγορο του Πολίτη"; Να πάω στην επιτροπή, η οποία αφορά τα ζητήματα των προσωπικών δεδομένων, που βεβαίως είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά είναι και θέματα δικά σας σε πολλά πράγματα; Να πάω στα ζητήματα, που αφορούν τις εκλογές και την ψήφο των ετεροδημοτών; Να πάω στο θέμα του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας; Ήταν μία γενναία απόφαση και σας το αναγνωρίζω, που το συζητήσαμε στην επιτροπή, να το πάρετε πίσω, το σχέδιο νόμου και να το διορθώσετε. Το ξαναφέρατε και συμφωνούμε όλοι. Αύριο που θα συζητείται και πάλι στην Αντιπολίτευση, δεν την έδειξε ποτέ. Γιατί εμείς ψηφίσαμε ότι είναι μία τομή, την οποία πρέπει να κάνουμε, παρά το γεγονός ότι μπορούσε να γίνει καλύτερα. Μη μας κατηγορήσετε για μικροψυχία. Δείξαμε γενναιότητα, που το κόμμα σας όταν ήταν στην Αντιπολίτευση, δεν την έδειξε ποτέ. Γιατί εμείς ψηφίσαμε μόνο στον τομέα το δικό σας πάνω από επτά νομοσχέδια μαζί σας, κάτι που δεν συνέβη ποτέ στην ιστορία του ΠΑΣΟΚ όσο ήταν Αντιπολίτευση.

Εμείς θα καταψηφίσουμε όμως το προκείμενο σχέδιο νόμου. Και γιατί το καταψηφίζουμε; Γιατί σε έναν τομέα που θα έπρεπε να γίνουν γενναίες τομές, σε έναν τομέα που πρέπει να δώσουμε από τώρα το στίγμα της μεταρρύθμισης της Δημόσιας Διοίκησης, εν όψει των αναγκών του 21ου αιώνα και τη θέση της Χώρας στην πορεία των ευρωπαϊκών κρατών, όχι απλώς και μόνο δεν κάνουμε τομή, αλλά μένουμε στα ίδια, με ελάχιστες και μόνο βελτιώσεις, που αφορούν κυρίως το Πειθαρχικό Δίκαιο.

Εκεί ναι, υπάρχουν ορισμένες βελτιώσεις. Μόνο που, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης και του Υπαλληλικού δικαίου, δεν είναι το Πειθαρχικό Δίκαιο. Δεν εντοπίζεται εκεί το πρόβλημα. Όταν φθάσουμε στο σημείο όπου ο υπάλληλος είναι πλέον υπόλογος ενώπιον της δικαιοσύνης, ενώπιον των πειθαρχικών οργάνων, έχουν συντελεστεί πολλά. Από την αρχή πρέπει να ξεκινήσουμε. Το ζήτημα είναι ότι έχει τρία χαρακτηριστικά η ελληνική Δημόσια Διοίκηση σε ό,τι αφορά σήμερα το στελεχιακό της δυναμικό και ιδίως τους δημόσιους υπαλλήλους:

Πρώτον, η Δημόσια Διοίκηση είναι ασπόνδυλη, δεν υπάρχει ιεραρχία. Δεύτερον, η Δημόσια Διοίκηση δεν έχει αξιοκρατία. Τρίτον, η Δημόσια Διοίκηση δεν είναι αποτελεσματική.

Σε αυτά τα τρία δεδομένα, της ιεραρχίας, της αντικειμενικότητας και της αποτελεσματικότητας, ο κώδικας αυτός απλώς και μόνον αναπαράγει, κατά βάση, τα ήδη υφιστάμενα προβλήματα. Και εξηγούμε ως προς τα σημεία αυτά ένα προς ένα:

Πρώτα-πρώτα στο θέμα της ιεραρχίας. Δεν θα ακολουθήσω τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που προσπάθησε να κάνει απλώς και μόνον ιστορία, κινδυνολογώντας ακινδύνως βεβαίως. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω το εξής, σε ό,τι αφορά μία πολύ πρόχειρη αναδρομή στην ιστορία:

Η ελληνική Δημόσια Διοίκηση και ιεραρχία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταστράφηκε στην κυριολεξία με το ν. 1232/82, όταν ακριβώς αποκεφαλίστηκαν οι γενικοί διευθυντές εν μία νυκτί. Και όχι μόνον αυτό, έπαψε να υπάρχει ουσιαστικά η ιεραρχία όταν το σύνολο των βαθμών για τους υπαλλήλους περιορίστηκε στους τέσσερις με αποτέλεσμα να μην υπάρχει κανενός είδους αξιοκρατική εξέλιξη και ο υπάλληλος στα δέκα, ίσως και λιγότερα, χρόνια, να εξαντλεί την ιεραρχία μη έχοντας περαιτέρω κίνητρα. Έκτοτε ξέρετε όλοι τι συνέβη.

Παρουσιάστηκε το οξύμωρο φαινόμενο να χρειάζεται ο Υπουργός να συντονίζει πάνω από τριάντα διευθυντές μέσα στα Υπουργεία. Διευθυντές οι οποίοι επιλέγονταν αποκλειστικά και μόνο με κομματικά κριτήρια. Ενώ ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι με βάση και το νόμο του Πάρκινσον ακόμα, και ο πιο ευφυής μάντζερ που μπορεί να υπάρξει, μπορεί να διοικήσει ταυτοχρόνως από πλευράς

υφισταμένων, επτά με οκτώ περίπου πρόσωπα.

Καταβαραθρώθηκε η Δημόσια Διοίκηση. Και χρειάστηκε να περάσουν πολλά χρόνια για να φθάσουμε να αναζητήσουμε την αποκατάσταση της ιεραρχίας. Ποια ιεραρχία, όμως, καθιερώνει ο προκείμενος κώδικας; Επιτρέψτε μου να τη δούμε.

Πρώτον, τους τέσσερις βαθμούς, ουσιαστικά τους κάνει επτά. Ξέρετε πόσοι ήταν οι βαθμοί στον προηγούμενο κώδικα του 1951; Έντεκα και κατά περίπτωση δώδεκα. Και ερωτώ: Εάν από τέσσερις τους βαθμούς τους κάνουμε επτά προσθέτοντας τρεις και μόνο βαθμούς -και θα πω στη συνέχεια γιατί αυτό συμπληρώνεται και από άλλα ελαττώματα- πιστεύετε σοβαρά ότι δημιουργούμε τα κίνητρα εκείνα που πρέπει να έχει ένας δημόσιος υπάλληλος, όταν μπαίνει στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση και πρέπει να έχει μπροστά του μία καριέρα να διανύσει; Και πάλι ο χρόνος είναι λίγος. Αλλά εν πάση περιπτώσει και εάν δεν είναι ο χρόνος λίγος, τουλάχιστον οι βαθμοί είναι πολύ λίγοι για να το επιτρέψουν να έχει τα κίνητρα εκείνα τα οποία πρέπει να υπάρχουν για να μπορεί να έχει την έφεση για να εργασθεί.

Ποιος είναι ο λόγος που δεν κάνετε τις βαθμίδες περισσότερες; Θα μου πείτε ότι θα είχατε πιέσεις από το δημοσιούπαλληλικό κόσμο ενδεχομένως. Μα, κύριε Υπουργέ, γι' αυτό είμαστε εδώ. Και μας λέτε ότι δεν κάνουμε προτάσεις. Εδώ είμαστε να σας πούμε να τους κάνετε έντεκα και δώδεκα. Αποκαταστήστε την ιεραρχία και να πάρουμε μαζί το κόστος. Σας το ζητήσαμε και δεν το κάνατε. Γιατί;

Με τον τρόπο αυτό θα είχαν μία ιεραρχία που θα επέτρεπε κάθε φορά που κρινόταν ο υπάλληλος, να έχει ένα κίνητρο να δουλέψει. Θα μου πείτε "και εφτά δεν φθάνουν"; Ο βαθμός είναι κίνητρο. Δεν είναι μόνον οι ηθικές αμοιβές. Δεν είναι μόνο οικονομικές αμοιβές. Ο ίδιος ο βαθμός αποτελεί σημαντικό κίνητρο και αυτό δεν το γνωρίζουμε ίσως.

Ήρα, λοιπόν, θα έπρεπε να κάνετε αυτήν τη γενναία τομή να φθάσουμε στους έντεκα ή στους δώδεκα βαθμούς, όπως ήταν παλιότερα.

Δεύτερον, για να μπορέσουμε σοβαρά να έχουμε μία ιεραρχία θα έπρεπε, ιδίως στους βαθμούς του προϊστάμενου υπηρεσιών και αυτοτελών μονάδων, διευθυντή και γενικού διευθυντή, να υπάρχουν συγκεκριμένες αρμοδιότητες τις οποίες θα ασκούν όπως θα προκύπτουν μέσα από τους οργανισμούς. Όταν θα φθάσετε στους οργανισμούς -και εδώ θα είμαστε τότε που θα συζητούνται οι οργανισμοί να το ξαναπούμε- τέτοιες συγκεκριμένες αρμοδιότητες δεν θα υπάρχουν. Δεν αντιστοιχούν οι συγκεκριμένες αρμοδιότητες στο συγκεκριμένο βαθμό. Μόνο στο γενικό διευθυντή υπάρχει ένας πολύ γενικός καθορισμός και είναι πολύ πίσω από αυτό που η Νέα Δημοκρατία με το ν. 1892/90 έκανε.

Γιατί πρέπει να εξαρτάται ο προϊστάμενος, ο γενικός διευθυντής, ο διευθυντής ή ο προϊστάμενος μονάδας κατά βάση, από το τι αρμοδιότητες θα του παραχωρήσει ο κάθε Υπουργός μέσα από τη διαδικασία της εξουσιοδότησης της υπογραφής ή της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων;

Γιατί να μην ξέρει ποιο είναι εκείνο το πλαίσιο στο οποίο θα βρίσκεται; Γιατί να μην έχει ένα πεδίο ευθύνης που θα του ανήκει; Γιατί δεν εμπιστευόμαστε εκείνο τον υπάλληλο τουλάχιστον στο βαθμό του γενικού διευθυντή; Σας διαβεβαιώ ότι στο βαθμό του γενικού διευθυντή μπορεί να γίνει. Και δεν έχετε παρά να ρίξετε μια ματιά στο νόμο 1892/90 ο οποίος ήταν μεν δειλός ως προς τα βήματα που έκανε, αλλά έδειχνε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Τέλος, ένα τρίτο θέμα που αποδιοργανώνει στην κυριολεξία την ιεραρχία είναι το θέμα της λεγόμενης κινητής ιεραρχίας. Είναι αλήθεια ότι σχετικά με τις αρχικές σας σκέψεις κάνατε μία τομή η οποία είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Το βαθμό του διευθυντή και ιδίως του γενικού διευθυντή τον βάλατε ως καταληκτικό βαθμό ο οποίος είναι εις το διηνεκές έως ότου ο γενικός διευθυντής εξαντλήσει το όριο ηλικίας και φύγει από την υπηρεσία. Το ίδιο ισχύει και για το διευθυντή έως

όπου γίνει γενικός διευθυντής.

Αφήσατε όμως την τριετή θητεία για τους προϊσταμένους των υπηρεσιών και των αυτοτελών μονάδων. Γιατί; Εκεί όμως είναι η ρίζα του κακού. Γιατί αν διαβάσετε τον κώδικα θα δείτε ότι για να γίνει κάποιος διευθυντής και μετά γενικός διευθυντής θα πρέπει να έχει ασκήσει καθήκοντα προϊσταμένου μονάδας. Με τον τρόπο αυτό φαλκιδεύεται το όλο θέμα του βαθμού του διευθυντή και του γενικού διευθυντή. Και αν ακόμη, δηλαδή, κάνετε το σωστό βήμα, στην ουσία το υπονομεύετε μέσα από τη ρίζα του που είναι ότι ξεκινάει κάποιος από το βαθμό του προϊστάμενου μονάδας. Αυτό δε είναι και το ύποπτο.

Θα έπρεπε να είσθε συνεπείς. Να θέσετε το ζήτημα από την αρχή και να πείτε ότι και ο προϊστάμενος μονάδας δεν έχει θητεία. Ορίζεται και προάγεται στο βαθμό του διευθυντή όπως ήταν παλιά οι τμηματάρχες που γινόντουσαν διευθυντές και γενικοί διευθυντές.

'Αρα, λοιπόν, υπάρχουν τρία θέματα ως προς την ιεραρχία: Το θέμα του ότι δεν είναι επαρκής, ότι δεν έχουν συγκεκριμένες αρμοδιότητες οι υπάλληλοι και το ότι είναι κινητοί παρά το βαθμό του διευθυντή και του γενικού διευθυντή αφού η όλη μεταρρύθμιση έτσι υπονομεύεται στη ρίζα της.

Θα τα δούμε αυτά τα θέματα και στην κατ' άρθρο συζήτηση. Στη συνέχεια, κύριε Υπουργέ, είπατε και σεις ότι όσον αφορά τις αποσπάσεις και τις μετατάξεις ουσιαστικά δεν υπάρχει κανένας έλεγχος. Είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργού ότι αφορά στις υπηρεσιακές μεταβολές. Γιατί; Ποιος είναι ο λόγος που ανατίθεται στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού η σημαντική υπηρεσιακή μεταβολή της απόσπασης; Ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει απόσπαση. Καταλαβαίνετε ποια τεράστια σημασία έχει για έναν άνθρωπο να τον αποσπάς ή να παρατείνεις αυτήν την απόσπαση. Αυτές δε οι μεταβολές είναι και τεράστιας πολιτικής σημασίας. Γιατί δεν υπάγονται στις διατάξεις που αφορούν την παρέμβαση των υπηρεσιακών συμβουλίων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Αν μου επιτρέπετε, κύριε Παυλόπουλε, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι δεν θα υπάρξει συζήτηση επί των άρθρων. Επομένως η αναφορά σας πρέπει τώρα να περιλαμβάνει και το περιεχόμενο των άρθρων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το θέμα των υπηρεσιακών συμβουλίων, κύριε Πρόεδρε, θα το αναλύσω, μιλώντας ακριβώς για το τι σημαίνει υπηρεσιακό συμβούλιο.

Σύμφωνα με τον κώδικα υπάρχουν τριών ειδών υπηρεσιακά συμβούλια. Το ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο το πρωτοβάθμιο και το δευτεροβάθμιο. Ρίζα του κακού και εδώ είναι το πρωτοβάθμιο. Η σύνθεσή του είναι πενταμελής. Τα τρία μέλη ορίζονται με τρόπο που είναι ή μπορεί να είναι απόλυτα διαβλητός γιατί είναι κομματικά ελεγχόμενος. Μόνο τα δύο μέλη δεν είναι απαραίτητα κομματικά ελεγχόμενα γιατί εκλέγονται ως εκπρόσωποι. Η πλειοψηφία μπορεί να είναι κομματικά ελεγχόμενη. Εγώ δεν λέω ότι θα το κάνετε αυτό, αλλά κάποιος μπορεί να το εκμεταλλευθεί και να το κάνει. Ποιος εγγυάται ότι δεν θα γίνει κάτι τέτοιο; Ποιος εγγυάται ότι μέσα από τη σύμφωνη γνώμη αυτών των συμβουλίων που είναι κομματικώς ελεγχόμενα, δεν θα προκύψει πρόβλημα στο μέλλον; Θα με ρωτήσετε τι προτείνω. Εμείς σας τα έχουμε πει.

Μιλήσατε προηγουμένως για το ΑΣΔΥ ότι δεν είναι καιρός να το δημιουργήσουμε. Εμείς δεν είπαμε για το ΑΣΔΥ, είπαμε για έναν τύπο ΑΣΔΥ και προτείναμε κάτι που είχαμε προτείνει και στη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Σήμερα έχετε το ΑΣΕΠ το οποίο έχει αρμοδιότητα για τα ζητήματα που σχετίζονται με την πρόληψη των υπαλλήλων. Και τι σας προτείναμε; Διεύρυνση του ΑΣΕΠ και ακόμα και συνταγματική του θεσμοθέτηση. Όμως, αφού δεν την έχουμε να το κάνουμε τώρα με νομοθετική ρύθμιση ώστε να έχει αρμοδιότητα και σ' ό,τι αφορά τα θέματα των υπαλλήλων ως δευτεροβάθμιο υπηρεσιακό όργανο. Ανεξάρτητη διοικητική αρχή θα είναι, θα αποφύγουμε όλα αυτά τα προβλήματα και θα πάψει να διαιωνίζεται το κατάντημα που υπάρχει σήμερα όπου έχουμε

υπηρεσιακό συμβούλιο, στο οποίο δεν προεδρεύει καν δικαστικός λειτουργός. Και μη μου πείτε ότι εγώ και η Νέα Δημοκρατία είπαμε ότι πρέπει να μην ανατίθενται στους δικαστικούς ατομικώς διοικητικά καθήκοντα. Ναι, το λέμε και τώρα γιατί πρέπει να πάψει να υπάρχει σαν φαινόμενο αυτό. Αλλά από τη στιγμή που δεν έχει απαγορευθεί, τουλάχιστον αυτό ήταν μία εγγύηση. Και αυτήν τη βγάλατε από τη μέση. Δηλαδή, υπηρεσιακό συμβούλιο που δεν προεδρεύεται. Το δευτεροβάθμιο προεδρεύεται από δικαστικό λειτουργό, ενώ το πρωτοβάθμιο δεν προεδρεύεται, και αφού δεν προεδρεύεται από δικαστικό λειτουργό ελέγχεται και κομματικά. Σας προτείναμε το ΑΣΕΠ να διευρυνθεί, να το κατοχυρώσουμε συνταγματικά, να λύσουμε ή να κόψουμε το γόρδιο δεσμό.

Τρίτο θέμα, διϋπουργικός κλάδος. Είναι απαραίτητος, είναι η Λυδία λίθος σ' ό,τι αφορά τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης. Η έννοια του διϋπουργικού κλάδου σημαίνει την οριζόντια κατανομή αρμοδιοτήτων. Σημαίνει υπαλλήλους που έχουν συνολική εικόνα της Δημόσιας Διοίκησης. Δεν τομήσατε να το φέρετε. Έχετε βάλει μία εξουσιοδότηση και λέτε ότι θα γίνει με προεδρικό διάταγμα. Μα, αν είναι τόσο σημαντική τομή γιατί δεν τη βάζετε στον κώδικα και την αφήντε σε ένα διάταγμα; Για ποιο λόγο να μην τη θεσμοθετήσουμε εδώ; Ούτε δέσμευση σε τόσο καιρό θα εκδοθεί το διάταγμα ούτε με ποια κριτήρια θα θεσμοθετηθεί. Και ζητάτε από τη Βουλή των Ελλήνων να μπει αυτό σε κώδικα ενώ ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι στους κώδικες δεν συνηθίζεται να μπαίνουν εξουσιοδοτήσεις εκτός από τις τελικές και μεταβατικές διατάξεις. Και βάζετε το θεσμό, τον αφήντε σε μία εξουσιοδότηση για να έρθει χωρίς κριτήρια, να ρυθμιστεί όπως θέλετε εσείς. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να μπει εδώ αφού είναι τόσο σημαντικό.

Σχολή Δημόσιας Διοίκησης. Εδώ θα τελειώσω. Η Σχολή Δημόσιας Διοίκησης είναι ένας σημαντικός θεσμός που πρέπει να τον εκμεταλλευθούμε. Η Σχολή αυτή θα έπρεπε να δίνει τα καλύτερα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης και να πριμοδοτούνται οι άνθρωποι που τελειώνουν για να έχουν και κάποιο κίνητρο. Στην ουσία το μόνο που κάνετε είναι ότι μπαίνουν στο δεύτερο εισαγωγικό βαθμό. Από εκεί και πέρα και όταν είναι να πάνε παραπάνω, για να αποκτήσουν οποιοδήποτε άλλο προσόν, τους πριμοδοτείτε όταν είναι ισοβάθμιοι με τους άλλους. Δηλαδή από εκεί και πέρα τότε μόνο προτιμώνται εκείνοι της Σχολής της Δημόσιας Διοίκησης. Μα, περιμένετε σοβαρά με αυτό το κίνητρο οι άνθρωποι να πάνε να χαράμισουν τα χρόνια τους στη Σχολή της Δημόσιας Διοίκησης; Αυτή θα ήταν εκείνη που θα έπρεπε κατά προτεραιότητα να δίνει τους προϊσταμένους μονάδων, τους διευθυντές και τους γενικούς διευθυντές. Θα μου πείτε θα συναντούσατε αντίδραση. Εδώ είμαστε να την παρακάμψουμε μαζί. Εδώ είμαστε να πάρουμε μαζί το πολιτικό κόστος. Γιατί δεν το κάνετε; Όσο για την αξιολόγηση λέτε ότι θα γίνει με διάταγμα. Γιατί δεν το φέρντε εδώ μέσα να ξέρουμε ποια θα είναι τα κριτήρια, με τα οποία θα γίνεται η αξιολόγηση; Γιατί και εκεί παραπέμπεται σε ένα διάταγμα, ένα τόσο σημαντικό θέμα όπως είναι αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω λέγοντάς σας ότι η άρνηση ψήφου μας δεν έχει τίποτε το στείο και το αντιπολιτευτικό. Γιατί αύριο στην επάνω Αίθουσα και μεθαύριο σ' αυτήν την Αίθουσα αυτή θα ψηφίσουμε μαζί τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, μη υπολογίζοντας το πολιτικό κόστος. Εάν καταψηφίσουμε αυτό το σχέδιο είναι γιατί αυτό είναι κατώτερο των περιστάσεων. Είναι γιατί μας οδηγεί σε μία λογική μειωμένων προσδοκιών. Και για ένα θέμα σαν τη Δημόσια Διοίκηση και το στελεχιακό της δυναμικό που είναι αιχμή του δόρατος για το μέλλον του τόπου και την είσοδο της χώρας στον 21ο αιώνα και την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, εκπτώσεις δεν μπορούμε να κάνουμε. Σας ζητήσαμε να μοιραστούμε το πολιτικό κόστος. Δεν το δεχθήκατε και γι' αυτό το λόγο, για έλλειψη πολιτικού θάρρους και βεβαιώς για έλλειψη διορατικότητας, εμείς με τον τρόπο αυτό αντιδρούμε σε μία Κυβέρνηση που θα κληθεί να απολογηθεί ακολουθώντας και εδώ μία πολιτική επιμηθέων. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Τζανής έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με προσοχή τον κ. Παυλόπουλο όπως κάνω κάθε φορά που μιλάει, γιατί πιστεύω ότι προσπαθεί κάθε φορά να είναι αντικειμενικός και ουσιαστικός στις τοποθετήσεις του.

Έχω την αίσθηση ότι πολλά από τα ερωτήματα που έθεσε έχουν ήδη απαντηθεί από την εισήγηση του κ. Τσιλίκα, από τη μεστή και εμπειριστατωμένη αυτή εισήγηση.

Σ' αυτά τα ερωτήματα που τέθηκαν από τον κ. Παυλόπουλο όσο και από τον κ. Κανταρτζή, αλλά και από τον κ. Φούσα, θα ήθελα να επιχειρήσω να απαντήσω εντελώς επιγραμματικά..

Προηγουμένως, όμως, θα ήθελα, αγαπητοί συνάδελφοι να διατυπώσω την ανησυχία μου. Η ανησυχία μου έχει να κάνει με το ότι στα έξι χρόνια που είμαι τώρα στη Βουλή -άλλοι είναι πολύ περισσότερα- δίνουμε την εντύπωση ότι πρωταγωνιστούμε στην ίδια και στην ίδια πολυπαιγμένη ταινία, μια ταινία που έχει καταντήσει ανιαρή. Η Κυβέρνηση προτείνει και η Αντιπολίτευση απορρίπτει. Και όταν καμία φορά η Αντιπολίτευση αποδέχεται τις προτάσεις της Κυβέρνησης, σπεύδει α priori να διευκρινίσει ότι αυτό δεν σημαίνει ότι προσχωρεί στις απόψεις της Κυβέρνησης. Κάπως έτσι κατάλαβα τη διευκρίνιση του κ. Παυλόπουλου, ότι ξέρετε, εμείς θα ψηφίσουμε τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι αυτό θα το κάνουμε και σε άλλες περιπτώσεις. Κάπως έτσι επαναλαμβάνω ότι το αντιλαμβάνομαι. Θα έλεγα, όμως, ότι αυτό θα έπρεπε να είναι πιο γενικευμένο και όπου πρέπει να συμφωνούμε, να συμφωνούμε.

Καταχώρισα με ιδιαίτερη ικανοποίηση την ομολογία της ιστορικής δικαίωσης του ΑΣΕΠ.

Ήμασταν πολλοί από εμάς εδώ το 1994, τότε που η Νέα Δημοκρατία σφυροκοπούσε και το ν. 2190, αλλά και το ΑΣΕΠ, καταγγέλοντας το ως κομματικό όργανο. Θυμάμαι χαρακτηριστικά - και είναι πολλές οι ευκαιρίες που μου δίνονται για να το επισημάνω- ότι ο εισηγητής τότε του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο αγαπητός Συνάδελφος κ. Σιούφας, το χαρακτήρισε ως το "νομοσχέδιο της κολάσεως" (το ν. 2190).

Είναι, λοιπόν, ιστορική δικαίωση και πραγματικά γεννά ιδιαίτερη ικανοποίηση σε μας τους Βουλευτές του Π.Α.Σ.Ο.Κ., σε όσους τουλάχιστο μπήκαμε μπροστά για την ψήφιση εκείνου του νόμου, η ομολογία, η παραδοχή από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ότι το ΑΣΕΠ ιστορικά, μέχρι τώρα τουλάχιστο, έχει δικαιωθεί.

Βεβαίως κατά καιρούς έχουν υπάρξει και διαφορετικές απόψεις. Καταγγέλια για καθυστερημένη, χρονοβόρα διαδικασία στη λειτουργία του ΑΣΕΠ, καταγγελίες για μη εφαρμογή του ν. 2190. Η ιστορία, όμως, αποδεικνύει ότι όταν ένα πολιτικό κόμμα θέσει ως στόχο την εφαρμογή μιας συγκεκριμένης πολιτικής και όταν με την πρακτική του πείσει ότι επιχειρεί με ειλικρίνεια και τόλμη να εφαρμόσει αυτήν την πολιτική, η πολιτική αυτή θα πετύχει.

Ο ν. 2190 ήδη αποτελεί πραγματικότητα στα πολιτικά και διοικητικά πράγματα της χώρας μας, όπως και το ΑΣΕΠ. Και επαναλαμβάνω, χαίρομαι γιατί αυτό γίνεται παραδεχτό και αποδεκτό σήμερα και από την Αντιπολίτευση!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Τζανή, μου επιτρέπετε;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συνεχίσω!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Για το θέμα αυτό για το ν. 2190!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Μα, δεν σας επιτρέπω, κύριε Κόρακα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Κόρακα, θα τα πείτε σε λίγο! Δεν συμφωνεί ο κ. Τζανής και δεν μπορούμε να τον υποχρεώσουμε!

Ορίστε, κύριε Τζανή, συνεχίστε!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Λέω, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο Κώδικας που σήμερα συζητούμε είναι ένα πάρα πολύ απλό αλλά σοβαρό νομοσχέδιο. Δεν σημαίνει ότι το απλό δεν είναι και σοβαρό. Έχει να κάνει με την υπάρχουσα νομοθεσία στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης, την κωδικοποιεί και την προσαρμόζει με βάση τις

εμπειρίες του παρελθόντος στη σημερινή πραγματικότητα.

Εκεί ενδεχομένως να υπάρχουν κάποιες διαφορετικές απόψεις. Αλλά δεν είναι δυνατόν η ύπαρξη διαφορετικών επιμέρους απόψεων, να οδηγεί σε ολοκληρωτική απόρριψη του προτεινόμενου Κώδικα, ενός κώδικα που αποτέλεσε αντικείμενο - σας το θυμίζω- πενταετούς συζήτησης. Πόσο περισσότερο θα έπρεπε να συζητούν αυτοί που θα έπρεπε να διαμορφώσουν το νομοσχέδιο για να καταλήξουν κάπου!

Την κρίση της εννεαμελούς αυτής επιτροπής δεν την εμπιστευόμαστε και τόσο, "γιατί δεν είναι διακομματική". Σε άλλες περιπτώσεις, όταν οι επιτροπές είναι διακομματικές, τις καταγγέλλουμε ως κομματικές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λοιπόν, σας θυμίζω ότι η εννεαμελής αυτή επιτροπή αποτελούνταν από τον εκάστοτε γενικό γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών και από ακαδημαϊκούς, καθηγητές πανεπιστημίου, δικαστές και από εκπροσώπους της ΑΔΕΔΥ. Ας αναρωτηθεί κανείς ποια θα ήταν η καλύτερη δυνατή, η πιο αντιπροσωπευτική σύνθεση; Και δεν μιλάω από πλευράς συμμετοχής των κομμάτων, αλλά αναφέρομαι στη συμμετοχή των ειδημόνων. Πολλές φορές μπλέκουμε ορισμένα πράγματα και δίνουμε στα κόμματα -χωρίς αυτό να σημαίνει απόρριψη των κομμάτων- αρμοδιότητες που δεν τους ανήκουν.

Η αρμοδιότητα των κομμάτων σε ένα νομοσχέδιο είναι να κάνουν τις επισημάνσεις τους, τις τροποποιήσεις τους τις βελτιωτικές ασχέτως βέβαια του ότι στη διαδικασία των κωδίκων αυτό δεν συμβαίνει. Αλλά πείτε μου εσείς ποια θα ήταν πιο φερέγγυα επιτροπή από αυτή τη συγκεκριμένη επιτροπή;

Ακουσθηκε το επιχείρημα ότι υπήρξαν επιμέρους διαφωνίες της ΑΔΕΔΥ. Ήδη ο Υπουργός κ. Παπαδόπουλος έδωσε την απάντηση. Εγώ όμως θα καταθέσω ένα ευρύτερο προβληματισμό και ελπίζω κάποια στιγμή να προβληματιστούμε ευρύτερα πάνω σε αυτό το αντικείμενο.

Τελικά θα νομοθετούν οι συνδικαλιστές κύριοι συνάδελφοι; Ας το δούμε κάποια στιγμή αυτό. Στην επιτροπή θεωρούμε περίπου ως θέσφατο τις θέσεις των συνδικαλιστών. Στη Βουλή αναφερόμαστε είτε θετικά είτε αρνητικά "ξέρετε δεν συμφώνησε η ΑΔΕΔΥ", δεν συμφώνησε η ΟΛΜΕ". Μα ας φέρουμε την ΑΔΕΔΥ και την ΟΛΜΕ να νομοθετεί επιτέλους. Εάν βαδίζουμε με αυτές τις αντιλήψεις να μην ξαφνιαζόμαστε και να μην ανησυχούμε για τη συνεχιζόμενη αθλιότητα στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Εκεί για μένα είναι το μεγάλο κόστος. Και βεβαίως δεν είναι το αποκλειστικό αίτιο, η διάθεση όμως των κομμάτων να ακουμπούν στους συνδικαλιστές με την προοπτική να τους στηρίξουν, να στηρίξουν τα κόμματα, να στηρίξουν συγκεκριμένους πολιτικούς έχει οδηγήσει σε μια εικόνα ευρύτερα στη Δημόσια Διοίκηση που δεν μπορούμε να την ανεχόμαστε και δεν μπορούμε να την καλλιεργούμε. Το έχω ξαναπεί και αποτελεί προσωπική μου πεποίθηση: Αυτός ο τόπος δεν θα πάει μπροστά αν αναπαράγουμε ο ένας τα λάθη του άλλου και αν αναπαράγουμε ο ένας τις πρακτικές του άλλου. Κάποια στιγμή πρέπει να τελειώνουν αυτά. Κάποια στιγμή πρέπει να κοιτάζουμε αυτό το λαό που προσέρχεται στις δημόσιες υπηρεσίες και δεν εξυπηρετείται. Πρέπει να απευθυνθούμε σ' αυτόν το λαό, που αυτήν τη στιγμή έχει συγκεκριμένα παράπονα γιατί στο κάτω-κάτω της γραφής αυτός πληρώνει. Έχει συγκεκριμένα παράπονα από τη δομή και τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Πρέπει να του ζητήσετε με ειλικρίνεια συγγνώμη όλοι μαζί και να χαράξουμε μια καινούρια πορεία από εδώ και πέρα. Μια πορεία όπου η Βουλή θα έχει το δικό της αντικείμενο και θα νομοθετεί εν ονόματι του λαού γιατί αυτή δικαιούται να λειτουργεί εν ονόματι του λαού. Οι συνδικαλιστές να ασχολούνται με την προστασία των συμφερόντων αυτών που εκπροσωπούν, αλλά με γνώμονα πάντα το συμφέρον του τόπου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Θα μου πει το ΚΚΕ βέβαια -και θα το ακούσω, εγώ σέβομαι ειλικρινά αυτή την αντίθετη άποψη, απλά δεν την αποδέχομαι- "θα αγνοήσουμε τις θέσεις των εργαζομένων.". Όχι αγαπητοί συνάδελφοι.

Μα όταν μιλάμε για τη Δημόσια Διοίκηση -γιατί άκουσα τον κ. Κανταρτζή προηγουμένως να αναφέρεται- σε ποιες εποχές μιλάμε τώρα, κύριε Κανταρτζή; Είσατε σαράντα χρονών είμαι σαράντα δύο. Για πείτε μου; Ποια είναι η καταπίεση που γνώρισε η γενιά μας; Ποιες είναι οι στερήσεις των δημοσίων υπαλλήλων, ποια είναι η καταπίεση των δημοσίων υπαλλήλων;

Ο πολίτης καταπιέζεται σήμερα, ας το ομολογήσουμε επιτέλους. Καταπιέζεται από ανθρώπους, οι οποίοι δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι είναι ταγμένοι να υπηρετούν τα συμφέροντά του και τίποτε άλλο.

Λέχθηκε λίγο πριν -και μπαίνω πλέον στις απαντήσεις σε συγκεκριμένες αιτιάσεις- από το φίλο μου τον Αχιλλέα τον Κανταρτζή "μα, γιατί να υπάρχει το άρθρο 24 όπου αναφέρεται ότι ο υπάλληλος οφείλει πίστη στο Σύνταγμα;". Μα όλοι οι πολίτες οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα, τα παιδιά που έχουν γεννηθεί αυτά που θα γεννηθούν και αυτοί που φεύγουν από αυτόν τον κόσμο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Γιατί πρέπει να το λέει μέσα, αφού όλοι οφείλουμε; Είναι λαϊκισμός. Μας δουλεύετε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κόρακα, να λείπουν οι χαρακτηρισμοί!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Το σύστημα...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Αφήστε το σύστημα. Βρείτε άλλο επιχείρημα. Αυτά σάπισαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κόρακα, σας παρακαλώ!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Κόρακα, εγώ αισθάνομαι υπερηφάνεια κάθε φορά που ορκίζομαι ως Βουλευτής πίστη στο Σύνταγμα και στους νόμους.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Γιατί τα βάζετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Εάν εσείς θέλετε να ορκίζεστε κάπου αλλού ορκιστείτε. Αλλά ο πολίτης οφείλει πίστη στο Σύνταγμα. Εάν δεν οφείλει πίστη στο Σύνταγμα να το πούμε ότι δεν σεβόμαστε τη συνταγματική τάξη. Δεν την αποδεχόμαστε.

Ποια είναι, λοιπόν, η ανησυχία σας από αυτήν τη φοβερή διάταξη; Και τι ψάχνετε να βρείτε; Γιατί δεν απαλλάσσετε από αυτά τα συμπλέγματα του παρελθόντος;

Επαναλαμβάνω ότι το πρόβλημα σήμερα δεν είναι η καταπίεση του δημοσίου υπαλλήλου. Αναφερθήκατε λίγο πριν και είπατε "τα δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων". Είδατε εσείς δημοσίους υπαλλήλους να είναι καταπιεσμένοι; Είδατε δημοσίους υπαλλήλους να απολύονται. Είδατε δημοσίους υπαλλήλους να διώκονται; Όταν διαπιστώνεται μια παράνομη πράξη δημοσίου υπαλλήλου σύρεται επτά και οκτώ χρόνια η υπόθεση στα δικαστήρια και συνήθως επανέρχεται. Αυτό το αποδέχεσθε; Αποδέχεσθε δηλαδή ότι πρέπει να έχουμε μια διαδικασία επτά και οκτώ ετών ποινική και πειθαρχική προκειμένου να ξεκαθαρίσει το τοπίο;

Πιστεύετε ότι όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, ανεξαιρέτως είναι διαμάντια; Και όσοι δεν είναι διαμάντια τι θα κάνουμε μ'αυτούς; Θα μένουμε με σταυρωμένα χέρια μην τυχόν μας κατηγορήσουν για αντιδημοκρατική συμπεριφορά; Και ο πολίτης που έχει τις δικές του αξιώσεις για μία καθαρή μη διεφθαρμένη και αποδοτική Δημόσια Διοίκηση; Ποιος θα νοιαστεί γι'αυτόν;

Γι'αυτό λέω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το να μένουμε σε σκέψεις και συμπλέγματα του παρελθόντος δεν βοηθάει.

Επίσης θέλω να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα που έχει επισημάνει ο κ. Κανταρτζής και τα απαντώ με απόλυτα καλή διάθεση:

Στο άρθρο 27 γιατί να αξιώνει ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας ο υπάλληλος να συμπεριφέρεται εντός και εκτός υπηρεσίας κατά τρόπο ώστε να καθίσταται άξιος κοινής εμπιστοσύνης. Πού είναι οι κακές λέξεις; Το να είναι κανείς άξιος κοινής εμπιστοσύνης, είναι κακό; Μα αφού στο κοινό απευθύνεται ο δημόσιος υπάλληλος. Σ'αυτό αναφέρεται, αυτό υπηρετεί. Εσείς τι δέχεσθε τώρα; Δέχεσθε ότι ένας δημόσιος υπάλληλος μπορεί να είναι άψογος στην υπηρεσία του και μπορεί έξω να κάνει ό,τι θέλει; Όχι υπό την έννοια

της ελεύθερης συμπεριφοράς...

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ποια είναι τα κριτήρια;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Να τελειώσω, κύριε Κανταρτζή.

...γιατί την ελευθερία του πολίτη σήμερα δεν μπορεί κανείς να την στερήσει. Ας ξεκινήσουμε μ'αυτό και βρείτε άλλο "γήπεδο" να παίξετε. Την ελευθερία, λοιπόν, του πολίτη κανείς δεν μπορεί να την αγγίξει. Ας δούμε πλέον τα δικαιώματα του πολίτη ποιος θα τα υπηρετήσει.

Έγινε επίσης αναφορά μεταξύ των άλλων, στο άρθρο 29. Γιατί λέει το άρθρο 29 αναφέρεται στο ωράριο των εργαζομένων και παραπέμπει αόριστα στις κείμενες διατάξεις. Τι μπορεί να κάνει ένας κώδικας παραπάνω; Ναβάλει κανονισμό εργασίας; Μπορεί να συμπεριλάβει ο κώδικας δημοσίων υπαλλήλων συγκεκριμένες διατάξεις; Παραπέμπει στον κοινό νομοθέτη. Εμείς είμαστε ο νομοθέτης. Ποια είναι η ανησυχία σας δηλαδή ότι εδώ θα έρθουμε να φαλκιδεύσουμε τα δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων;

Για να τελειώσω με τις απαντήσεις σε κάποια θέματα που τέθηκαν. Ο κ. Φούσας είπε ότι υποβαθμίζει το νομοσχέδιο την έννοια της αξιοκρατίας. Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν μπήκα το 1993 στη Βουλή τα αιτήματα για μεταθέσεις, μετατάξεις των υπαλλήλων έρχονταν καθημερινά τσουβαληδόν. Τώρα σταμάτησε να γίνεται αυτό, διότι κάθε οργανισμός Υπουργείου έχει βάσει τις δικές του διατάξεις, το δικό του θεσμικό πλαίσιο και γίνεται ως επί το πλείστον με μοριακά συστήματα. Και αυτό δική μας κατάκτηση είναι και πρέπει να το γνωρίζουμε και πρέπει να το ομολογούμε.

Είπε ο κ. Φούσας ότι διαφωνεί η ΑΔΕΔΥ, γιατί δεν έχει τους τρεις από τους πέντε μέσα στο υπηρεσιακό συμβούλιο. Δηλαδή εσείς τι λέτε τώρα, από τους πέντε να δώσουμε τους τρεις στην ΑΔΕΔΥ; Ποιος θα ασκήσει διοίκηση;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπαμε τέτοιο πράγμα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν το είπατε εσείς. Αλλά είπε ο κ. Φούσας ότι σ' αυτό διαφωνεί η ΑΔΕΔΥ. Του απάντησε ο κύριος Υπουργός ότι η διαφωνία της ΑΔΕΔΥ έγκειται στο ότι στη σχετική επιτροπή πρότεινε η ΑΔΕΔΥ να μετέχουν τρεις δικό της εκπρόσωποι και δύο του κράτους. Για σταθείτε. Πού το πάμε επιτέλους; Είναι αυτό που λέμε ότι σηκώθηκαν τα πόδια να χτυπήσουν το κεφάλι. Και δεν δέχομαι την έννοια ποδιού και κεφαλιού, αλλά, εν πάση περιπτώσει, υπάρχει το κράτος με τις δικές του αρμοδιότητες και με τις δικές του ευθύνες.

Και έρχομαι σ'αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος για το ΑΣΕΠ. Εγώ ομολογώ ότι βρίσκω ελκυστική τη σκέψη, αλλά είναι τελείως ανεφάρμοστη, αγαπητέ φίλε κύριε Παυλόπουλε. Τι να κάνει το ΑΣΕΠ δηλαδή εκτός από τις προσλήψεις όπου πελαγοδρομεί -και τη χρησιμοποιώ με την καλή έννοια- λόγω αντικειμένου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπαμε αυτό. Θα ενισχυθεί.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Από κει και μετά, γιατί αυτή η μανία μας διαρκώς για τις ανεξάρτητες αρχές; Το κράτος δεν έχει την ευθύνη της διοίκησης; Δεν πρέπει να έχει και την ευθύνη...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε και σεις κύριε συνάδελφε;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ευχαρίστως, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αφού σας επιτρέπει ο κύριος συνάδελφος, ορίστε, κύριε Γκελεστάθη έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Ξέρετε ποιος είναι ο σύγγος κομματισμός που διέπει σήμερα τις δημόσιες υπηρεσίες; Ομιλούμε κατ'αυτόν τον τρόπο στην Εθνική Αντιπροσωπεία, λες και ομιλούμε για άλλη χώρα που λειτουργεί η κρατική μηχανή κατά τρόπο σωστό; Εδώ καθημερινή πραγματικότητα είναι για όποιον έχει επαφή με τις δημόσιες υπηρεσίες ότι είναι αποπνικτική η ατμόσφαιρα του κομματισμού, που υπάρχει σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες. Και θα έχω την ευκαιρία στη συζήτηση επί των άρθρων να σας αναφέρω συγκεκριμένα περιστατικά, τι επικρατεί στις δημόσιες υπηρεσίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν κρατάω το χρόνο, κύριε Τζάνη.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ απαντώντας, κύριε Γκελεστάθη, θα σας πω ότι μάλλον

κάνουμε λάθος αν μιλάμε για μονομερή κομματισμό στη Δημόσια Διοίκηση για να είμαστε ειλικρινείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Τώρα, πέντε χρόνια το ΠΑ.ΣΟ.Κ....

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Για να είμαστε ειλικρινείς στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης σήμερα όσοι έχουν την έννοια του κομματικού αξιωματούχου είτε είναι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε είναι στη Νέα Δημοκρατία, έχουν και την αντίληψη του φεουδάρχη. Ας ξεκινήσουμε από εκεί μήπως και καταφέρουμε τίποτα.

Λέω, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιχειρούνται ορισμένες ρυθμίσεις -βεβαίως θα μπορούμε στα άρθρα και θα αναφερθούμε σε αυτά- που αποτελούν προϊόν συμπερασμάτων. Δεν ξέρω αν πετυχαίνουμε το τέλειο, δεν ξέρω αν πετυχαίνουμε το πολύ καλό, αλλά αυτή η προσπάθεια για να αντιμετωπίσουμε διδάγματα και εμπειρίες του παρελθόντος, πρέπει να ομολογηθεί και πρέπει να γίνει, εν πάση περιπτώσει, παραδεκτή από όλους.

Για παράδειγμα, προβλέπει το νομοσχέδιο διευκολύνσεις των δημοσίων υπαλλήλων στο πλαίσιο της προστασίας της μητρότητας, διευκολύνσεις για οικογενειακούς ή προσωπικούς λόγους, ακουμπά το θέμα των μεταθέσεων, των μετατάξεων και των αποσπάσεων του προσωπικού, προσπαθώντας να αντικειμενικοποιήσει τα κριτήρια αυτής της γάγγραινας, όπου ο κάθε Υπουργός στο παρελθόν έπαιρνε υπαλλήλους από όπου ήθελε και τους πήγαινε όπου ήθελε και στο τέλος την πλήρωνε η ίδια η εξυπηρέτηση του πολίτη.

Προσπαθεί να βάλει τα πράγματα στη θέση τους και έχει διαδικασίες οι οποίες μπορεί να μην αγγίζουν το τέλειο, αλλά έχω την αίσθηση ότι περιορίζουν σημαντικά το φαινόμενο.

Το νομοσχέδιο θεσπίζει ένα πειθαρχικό δίκαιο, το οποίο είναι λογικό. Γιατί λέω λογικό; Ήδη αναφέρθηκε λίγο πριν. Υπήρχαν περιπτώσεις υπαλλήλων που καταδικάζονταν πρωτοδικώς, καταδικάζονταν δευτεροβαθμώς, η γνωστή παρελκυστική διαδικασία δικηγόρων και δικαστών οδηγούσε την υπόθεση στην τετραετία, στην πενταετία και ο δημόσιος υπάλληλος έφθανε στη φάση της συνταξιοδότησης και πολλές φορές του χρωστούσαν και κάποια χρόνια. Γι'αυτό, λοιπόν, καταβάλλεται προσπάθεια, ώστε να καταργηθεί αυτό το φαινόμενο με τη θέσπιση διαδικασίας, η οποία προβλέπει ότι μέσα σε ένα χρόνο περίπου θα εξαντλούνται όλες οι φάσεις αυτής της πειθαρχικής διαδικασίας.

Τελειώνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να απαντήσω σ' αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος. Δεν είναι δυνατό να λέμε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μπορεί να προβλέπει συγκεκριμένες αρμοδιότητες για τους βαθμούς του προϊσταμένου και του γενικού διευθυντή. Πώς θα γίνει αυτό το πράγμα; Υπάρχουν οι εσωτερικοί κανονισμοί, υπάρχουν οι κατ'ίδιαν οργανισμοί που εκεί προσδιορίζονται επαρκώς -δεν μπορεί να γίνει αλλιώς- και πληρέστατα οι αρμοδιότητες του κάθε βαθμού. Δεν μπορούμε να το κάνουμε αλλιώς και ξέρετε καλύτερα από μένα, κύριε Παυλόπουλε, ότι δεν μπορεί ο κώδικας να προβλέπει τέτοιες ρυθμίσεις.

Θα κλείσω κάνοντας μία και μόνη τελείως ουσιαστική επισήμανση που την κάνω γιατί έξω γίνεται αυτό που λέμε "χαμός". Μαθητές στους δρόμους, κόσμος στους δρόμους. Ο κόσμος δεν φωνάζει κατά της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ίσως δεν το έχει πάρει κανείς χαμπάρι. Διαμαρτύρεται για την εικόνα που σχηματίζουμε όλοι μας. Ο κόσμος διαμαρτύρεται και χτυπά το πολιτικό σύστημα και την ίδια κατάλληλη στιγμή αυτοί που θέλουν να εμφανισθούν σαν σωτήρες ανέξοδο το πράττουν.

Οι σωτήρες είναι άκαπνοι -το είπα και προχθές- είναι απαίδευτοι πολιτικά, είναι κάτι άλλο από την πολιτική. Εμείς ως φροντίσουμε να μην τους δίνουμε γήπεδο για να παίξουν. Εμείς πρέπει να φροντίζουμε να κρατάμε την πολιτική στα χέρια των πολιτικών και όχι σ' αυτούς που πατρωνάρουν εκείνους που δεν είναι πολιτικοί.

Μπορεί να είμαστε δυσάρεστοι στο λαό όλοι μας, γιατί είναι δύσκολο να κάνεις εφαρμοσμένη πολιτική, είναι πολύ δύσκολο να δαμάσεις ένα τέρας όπως αυτό της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά δεν μπορεί να το κάνει κανείς άλλος έξω από τους πολιτικούς. Δεν μπορεί να το κάνουν ούτε οι δημόσιες σχέσεις του κυρίου τάδε ούτε οι πάτρωνες του κυρίου τάδε.

Ο νούν νοεϊτω και αν νοήσουμε θα το κατανοήσουμε και θα είμαστε όλοι κερδισμένοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πάντως, κύριε Τζανή, όταν είναι δημοκρατικοί οι θεσμοί, είναι καλά θεμελιωμένοι, δεν θέλουν σωτήρες. Η ιστορία εξάλλου μας έχει απαλλάξει από αυτούς τους σωτήρες.

Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, ένα νομοθέτημα που έρχεται στη Βουλή ξανά έπειτα από σαράντα οκτώ περίπου χρόνια από το 1951. Και ο κώδικας αυτός, αυτό το σοβαρό νομοθέτημα, συζητείται με μία διαδικασία τέτοια, που κατά την άποψή μας, όπως ήδη τόνισε ο ειδικός αγορητής μας, υποβαθμίζει, χτυπάει θανάσιμα αυτόν το θεσμό, για τον οποίο τόσο πολύ κόπτονται σε αυτή την Αίθουσα -υποκριτικά, κατά τη γνώμη μας, γιατί κατά τα άλλα δέχονται τη συνεχή υποβάθμισή του- που λέγεται Κοινοβούλιο.

Δεν είναι δυνατόν το Κοινοβούλιο ούτε καν στην επιτροπή του όπου έρχεται, υποτίθεται, ως σχέδιο, να επιφέρει την παραμικρή αλλαγή. Δεν είναι δυνατόν η Ολομέλεια του Κοινοβουλίου αυτού να επιφέρει την παραμικρή αλλαγή. Μία επιτροπή διορισμένη από την Κυβέρνηση, από τον Υπουργό Εσωτερικών, αποφάσισε, ενέκρινε η Κυβέρνηση και το φέρνει εδώ και λέει: "Όλοι εσείς μπορείτε να λέτε ό,τι θέλετε, αλλά αυτός ο κώδικας θα περάσει".

Υπάρχει φυσικά και η πλειοψηφία η κυβερνητική, η οποία κάθε φορά βρίσκεται μπροστά στο δίλημμα: ή ψηφίζεις αυτό που σου φέρνω ή φεύγεις από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή πέφτει η Κυβέρνηση ή κάνουμε εκλογές. Και φυσικά οι άνθρωποι δεν έχουν, κατά την άποψή μας, τουλάχιστον τα απαιτούμενα κουράγια για να ορθώσουν το αναστήμα τους και να υπερασπιστούν αυτό για το οποίο κόπτονται, που λέγεται το Κοινοβούλιο.

Έτσι, λοιπόν, θα ψηφίσετε εδώ στη Βουλή αύριο ένα νομοθέτημα, που θα καθορίζει τη Δημόσια Διοίκηση της χώρας μας -και θα πούμε πως- για το οποίο δεν έχετε τη δυνατότητα να επιφέρετε την παραμικρή αλλαγή. Αν το δέχεστε αυτό, προχωρήστε. Γι'αυτό εμείς ζητήσαμε να αποσυρθεί αυτό το πράγμα, να έρθει με άλλη μορφή, ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε σοβαρό διάλογο. Όλα τα υπόλοιπα που είπε και ο κ. Τζανής και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και η Κυβέρνηση είναι προφάσεις εν αμαρτίαις. Αυτή είναι η μία παρατήρηση.

Είπα, λοιπόν, ότι αυτή η υπόθεση έρχεται μετά από σαράντα οκτώ χρόνια. Το 1951, λοιπόν, όταν ήρθε για συζήτηση στη Βουλή ο ν. 181/51, ακούστε πώς ο Υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης Σοφοκλής Βενιζέλος εισηγήθηκε τον κώδικα αυτό. Είπε: "Κύριοι Βουλευτές, επειδή εκ της ψηφίσεως του υπαλληλικού κώδικα εξαρτώνται γενικότερα συμπερόντα του κράτους, είναι δε και επιθυμία της αμερικανικής αποστολής, η οποία θέλει να γνωρίζει την οργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών, παρακαλώ τη Βουλή όπως δεχθεί το νομοσχέδιο ως ψηφισθέν". Και βεβαίως το νομοσχέδιο εθεωρήθη ως ψηφισθέν και πέρασε σε μία ώρα.

Σήμερα φέρνει η Κυβέρνηση με ένα παρόμοιο τρόπο -και δεν είναι για γέλια, κύριοι συνάδελφοι- έπειτα από σαράντα οκτώ χρόνια αυτό εδώ το κατασκεύασμα -το είπε και ο κύριος Υφυπουργός και είναι εντολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης- και μας λέει ούτε λίγο ούτε πολύ ότι: "Σας καλούμε να το ψηφίσετε, πείτε για τα μάτια του κόσμου ό,τι θέλετε, αλλά αυτό θα περάσει έτσι όπως είναι". Να σε ποια χάλια βρισκόμαστε.

Και για αυτό εξοργίστηκα προηγούμενα, βλέποντας με πόσο θάρρος ο κ. Τζανής προσπάθησε να το υπερασπιστεί αυτό. Τουλάχιστον ο κ. Μπένος μίλησε σε χαμηλούς τόνους. Εδώ μας έβγαλε και γλώσσα από πάνω ο κ. Τζανής, γιατί τολμήσαμε να πούμε πέντε αλήθειες. Αυτή είναι η δεύτερη παρατήρηση, που θέλαμε να κάνουμε.

Ερχόμαστε τώρα στο τι ειπώθηκε συγκεκριμένα: Ο ειδικός αγορητής μας νομίζουμε ότι έθεσε ολοκληρωμένα τα ζητήματα

και τα έθεσε και στην επιτροπή και εδώ και δεν δικαιολογείται -κατά τη γνώμη μας- κανείς να κάνει τον ανίδεο ή τον ανήξερο.

Είπε ο κ. Μπένος, ο αρμόδιος Υφυπουργός ότι υπάρχουν δυο βασικά αιτήματα για τη Δημόσια Διοίκηση: η αξιοκρατία και η αποτελεσματικότητα.

'Όμως, λέει -και δεν το κατάλαβα- ότι τα δυο αυτά πράγματα έρχονται σε αντίθεση, το ένα εμποδίζει το άλλο. Δεν κατάλαβα: γιατί η αξιοκρατική πρόσληψη σε μια δημόσια υπηρεσία εμποδίζει την υπηρεσία αυτή να γίνει και αποτελεσματική; Αντίθετα, εάν προσλάβεις δημόσιους υπαλλήλους που έχουν τα απαραίτητα προσόντα, θα είναι και αποτελεσματικοί στη δουλειά τους.

Η αλήθεια είναι άλλη, γι' αυτό πάει να την κρύψει ο κ. Μπένος: 'Ότι και το κόμμα του όσα χρόνια κυβέρνησε και οι προκάτοχοι και οι πρόγονοι του κόμματός του διόριζαν χωρίς ντροπή, ρουσφετολογικά στη Δημόσια Διοίκηση τους ανθρώπους τους για ψηφοθηρικούς -όχι μόνο για ψηφοθηρικούς, το δεχόμαστε- και άλλους λόγους. Γιατί ήθελαν ακριβώς -και αυτό κάνει και ο σημερινός κώδικας- ο δημόσιος υπάλληλος να είναι ένα γρανάζι στον κρατικό μηχανισμό, ένα γρανάζι που θα συμβάλει στο πέρασμα της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής και των εντολών των ξένων κέντρων, όπως είπε και ο μακαρίτης ο Σοφοκλής Βενιζέλος το 1951, που σας διάβασα πιο μπροστά, της αμερικανικής αποστολής και θα λέγαμε εδώ της ΝΑΤΟϊκής, της ευρωενωσιακής αποστολής κλπ.

'Ετσι, λοιπόν, αυτό που είπε ο κ. Μπένος είναι ήδη μια πρώτη διαστρέβλωση της πραγματικότητας.

Είπε, επίσης, ότι στην Ευρώπη τα προβλήματα αυτά έχουν λυθεί.

Θα μου επιτρέψετε, κύριοι Βουλευτές, επειδή έτυχε να ζήσω στη Δυτική Ευρώπη κάμποσα χρόνια και να την επισκέφτομαι αρκετά συχνά, να πω ότι και εκεί οργιάζει η γραφειοκρατία και εκεί ο δημόσιος τομέας αποτελεί ένα μέρος του γενικότερου κρατικού μηχανισμού, και εκεί ρουσφέτι, και εκεί διακρίσεις, και εκεί ταιλαπωρία του πολίτη, όπως θέλουμε να λέμε. Είναι γεγονός ότι η ταιλαπωρία του πολίτη δεν οφείλεται στην ανικανότητα των δημοσίων υπαλλήλων -χωρίς να υποτιμούμε ότι μπορεί να υπάρχουν και τέτοια προβλήματα- αλλά οφείλεται στη γενικότερη πολιτική, στη γενικότερη κατεύθυνση, στο γενικότερο, αν θέλετε, προσανατολισμό της κρατικής μηχανής που δίνεται από την κυβέρνηση, η οποία φυσικά είναι υπάλληλος της συγκεκριμένης άρχουσας τάξης στην κάθε χώρα.

Επίσης, μας είπε ο κ. Μπένος ότι αποτελεί μια μεγάλη κατάκτηση ο ν.2190 -και εμείς προς στιγμή θα θέλαμε να συμφωνήσουμε- αλλά η κατάκτηση αυτή αποδείχθηκε ότι ήταν σε βάρος της αποτελεσματικότητας.

Και ήθελα εδώ να ρωτήσω: Τι λένε εδώ στην Αίθουσα οι θιασώτες του ν.2190; Πού είναι ο κ. Πετρινός; Πού είναι όλοι αυτοί που έβγαιναν κάθε τόσο και έλεγαν ότι "εμείς είμαστε υπέρ του νόμου αυτού", να μας πουν πώς τότε που ψηφίζόταν το 1994, μας έλεγαν ότι ο νόμος αυτός θα κατοχυρώσει ταυτόχρονα την αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης;

'Ηρθε ο κ. Μπένος τώρα, κύριοι Βουλευτές, και μας είπε ότι ο ν. 2190 καθιέρωσε την αναποτελεσματικότητα. Εμείς θα θέλαμε να πούμε ότι ο ν.2190 -τον οποίο δεν ψηφίσαμε, γιατί άφηνε ακριβώς πάρα πολλά "παράθυρα"- μπορεί να προέβλεπε ορισμένες εξετάσεις κλπ., που θα μπορούσαν κάπως να προωθούσαν την αξιοκρατία. Είναι γεγονός, όμως, ότι στα τέσσερα χρόνια που ισχύει ο νόμος αυτός με βάση αυτόν τον νόμο προσλήφθηκαν μόνο τέσσερις με πέντε χιλιάδες υπάλληλοι, ενώ συνολικά τα χρόνια αυτά είχαμε προσλήψεις εκατό χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων και οι υπόλοιποι ενενήντα πέντε με ενενήντα έξι χιλιάδες μπήκαν από τα "παράθυρα" που άφηνε ακριβώς ο ν. 2190, για να συνεννοούμαστε σ' αυτό τον τόπο.

Είπε, επίσης, ότι έγινε διάλογος. Δεν ξέρουμε σε ποιο διάλογο αναφέρεται ο κ. Μπένος, αλλά εμείς ξέρουμε ότι υπήρξε μια Επιτροπή δεκαεπταμελής από την οποία οι δεκαπέντε ήταν διορισμένοι και οι άλλοι δυο ήταν της ΑΔΕΔΥ η οποία, επίσης, έχει δηλώσει ότι δεν συμφωνεί.

Επίσης μας μίλησε για την πάγια ιεραρχία και μας είπε ότι έξω παίρνουν και από τον ιδιωτικό τομέα, προφανώς για τα ανώτατα κλιμάκια της ιεραρχίας.

Πιστεύουμε ότι αυτή η άποψη που διατυπώθηκε και αυτή η τάση που υπάρχει είναι επικίνδυνη και θέλει να βάλει και τον ιδιωτικό τομέα στη Δημόσια Διοίκηση από το παράθυρο.

Με τον τρόπο αυτό, όμως, κυρίως θέλει να στηρίξει την επαναφορά κάποιου συστήματος που επικρατούσε επί Νέας Δημοκρατίας και που το ΠΑΣΟΚ κατακεραύνωνε και που κατέργησε το ΠΑΣΟΚ το 1984, δηλαδή της σύνδεσης βαθμού και αποδοχών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Βαθμού και ποιού;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Βαθμού και αμοιβής μισθού.

Και είχαμε τον τραγέλαφο, κύριε Καραμάριε, δημόσιοι υπάλληλοι, ικανότατοι κατά τα άλλα, να κάθονται επί είκοσι χρόνια με τον ίδιο μισθό, επειδή δεν υπήρχε βαθμός ελεύθερος για να καταλάβουν.

Γι' αυτό και εμείς είχαμε πει τότε ότι καλώς έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και κατέργησε αυτό το σύστημα. Έρχεται τώρα όμως και το ξαναφέρνει. Άντε να βρεις άκρη και να δεις πόσο ισχύει αυτό που είπε ο κ. Μπένος ότι ο κώδικας αυτός συναντάται με την εποχή μας.

Αν, κύριε Μπένε, θεωρείτε ότι είμαστε στη δεκαετία του 1950, θα συμφωνήσουμε μαζί σας. Εμείς όμως επιμένουμε ότι είμαστε στο 1999, στο ξημέρωμα του 2000, όπως συνηθίζουν να λένε πολλοί. Άρα το νομοθέτημα αυτό είναι αναχρονιστικό.

Επίσης μας μίλησε για την Εθνική Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης. Το ΚΚΕ δήλωσε από την αρχή ότι σε τέτοιες επιτροπές δεν συμμετέχει, γιατί δεν δέχεται να παίζει το ρόλο του συνένοχου. Συνένοχους να πάτε να βρείτε αλλού, τους βρήκατε εξάλλου και τους αξιοποιείτε κατά κόρον. Να γιατί εμείς δεν πήγαμε σ' αυτήν την επιτροπή και την καταγγείλαμε.

Επίσης έγινε λόγος για τα υπηρεσιακά συμβούλια. Θα το ξεκαθαρίσουμε και αυτό, επειδή αναφέρεται μέσα στο νομοσχέδιο. Πάγια θέση του κόμματός μας ήταν ότι τα υπηρεσιακά συμβούλια θα πρέπει να αποτελούνται από επτά μέλη, τρεις διορισμένους από την Κυβέρνηση -εμείς δεχόμαστε ότι πρέπει να έχει σοβαρό λόγο η Κυβέρνηση- τρεις εκλεγμένους από τους εργαζόμενους και έναν κοινής αποδοχής. Έτσι, θα ήμασταν βέβαιοι ότι θα προχωρούσαμε με αντικειμενικούς κατά το δυνατόν όρους.

Εσείς, απορρίψατε την πρότασή μας αυτή, όπως και η Νέα Δημοκρατία, γιατί ακριβώς θέλετε να είστε απεριόριστοι στις ρουσφετολογικές αυθαιρεσίες σας.

Υπάρχει επίσης το ζήτημα με τις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Κατ' αρχήν θα παρατηρήσατε, κύριοι Βουλευτές, ότι εδώ δεν γίνεται λόγος περί συλλογικών συμβάσεων, αλλά περί δυνατότητας συλλογικών διαπραγματεύσεων. Δηλαδή μιλάτε όσο θέλετε και είμαστε μια χαρά.

Το νομοσχέδιο για το οποίο μίλησε ο κύριος Υφυπουργός, τι λέει; Λέει ότι μπορούν οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα που είναι με καθεστώς δημοσίου δικαίου -πέρα από τη διάκριση που σωστά έκανε ο συνάδελφος κ. Κανταρτζής ότι χωρίζετε τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα σε δυο κατηγορίες, αυτούς που είναι με καθεστώς δημοσίου δικαίου και αυτούς που είναι με καθεστώς ιδιωτικού δικαίου- να υπογράψουν συλλογικές συμβάσεις, αλλά εφόσον δεν έρχονται αυτοί σε αντίθεση με το δημόσιο συμφέρον ή εφόσον δεν αφορούν -ακούστε το σας παρακαλώ!- οικονομικά ζητήματα.

Μα, τότε τι είδους συλλογικές συμβάσεις θα υπογράψουν, αν δεν μπορούν αυτές οι συμβάσεις να αναφέρονται στα οικονομικά τους ζητήματα; Άλλη μια ένδειξη της προοδευτικότητας αυτού του Κώδικα.

Είναι βέβαιο ότι το μόνο σίγουρο είναι αυτό που λέτε στο τέλος αυτού του νομοθετήματος ότι εδώ υπάρχει συνομιλία εργασιακής ειρήνης, ρήτρα εργασιακής ειρήνης. Εκεί πάτε να το επιβάλετε επίσης.

Ακόμη είπατε για την ιθαγένεια ότι, αντί για πέντε χρόνια

που έπρεπε κάποιος να έχει την ελληνική ιθαγένεια, τώρα θα μπορεί για ένα χρόνο.

Φαντάζομαι ότι και αυτό το κάνετε για να βολέψετε μια άλλη πρακτική, αν και υπάρχει ένα νομοθέτημα που ψηφίστηκε, κυρίως για τους προερχόμενους από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είπατε επίσης εδώ στα δικαιώματα ότι επιβεβαιώνεται η μονιμότητα. Η μονιμότητα σύμφωνα με τη "Λευκή Βίβλο", κύριοι Βουλευτές, που η Κυβέρνηση θεωρεί ευαγγέλιό της, σύμφωνα με την έκθεση Σπράου, που η Κυβέρνηση υιοθετεί, σύμφωνα με τις διαταγές του ΟΟΣΑ, του ΣΕΒ κλπ., αποτελεί αναχρονισμό, ανασταλτικό παράγοντα της παραγωγικότητας, είναι η κύρια κακοδαιμονία της Δημόσιας Διοίκησης κλπ. Και βεβαίως πρέπει να κτυπηθεί. Και αυτός ο κώδικας την κτυπάει σε όσο του επιτρέπουν οι σημερινές δυνατότητες.

Τι κάνει στο άρθρο 27; Όπως ειπώθηκε ήδη, πρέπει να είναι άξιος κοινής εμπιστοσύνης εντός και εκτός υπηρεσίας ο υπάλληλος. Και θέλω να επισημάνω το εξής, επειδή ο κ. Τζανής το υπογράμμισε ιδιαίτερα. Ποιος θα το κρίνει; Σήμερα οι μαθητές, χιλιάδες στρατιές ολόκληρης της νεολαίας μας βγήκαν στους δρόμους για να καταγγείλουν, να καταδικάσουν, να απαιτήσουν την κατάργηση του ν. 2525, ενός αναχρονιστικού νόμου. Μαζί τους ήταν και οι εκπαιδευτικοί, οι καθηγητές. Πέρασαν αντιπροσωπευτικά από τα κόμματα μας. Και ήταν και δάσκαλοι και καθηγητές μαζί.

Μπορεί κάποιος παράγοντας κυβερνητικούς να θεωρήσει ότι με τη στάση τους αυτή οι καθηγητές-δημόσιοι υπάλληλοι είναι αναξιόπιστοι, είναι -πώς το λέγει- ανάξιοι της εμπιστοσύνης, διότι αντί να συνεντίσουν τα παιδιά, τα συνοδεύουν στον αγώνα τον τίμιο που κάνουν, γιατί προφανώς η Κυβέρνηση ίσως τα προτιμάει τα παιδιά σε άλλους δρόμους -και όχι στο δρόμο του αγώνα- στο δρόμο του χασισιού, να βάζουν γλάστρες στα μπαλκόνια τους, της ηρωίνης, της διαφθοράς, της πορνείας, της εγκληματικότητας και της εκμετάλλευσης. Και γι' αυτό καθευρίζει, γι' αυτό συκοφαντεί. Το είπε και ο κ. Τζανής. Και δεν έχουν αφέντες τα παιδιά ούτε είναι υποκινούμενα. Οι κομμουνιστικοί δάκτυλοι ήταν εφευρήματα άλλων εποχών. Και αν το ΚΚΕ, κύριε Υπουργέ, είχε τέτοια δύναμη, δεν θα ήσασταν εσείς στην Κυβέρνηση. Το ΚΚΕ κάνει απλώς το καθήκον του, στέκεται στο πλευρό αυτών των παιδιών και καμαρώνει τη νεολαία μας, γιατί μας δίνει αισιοδοξία για ένα καλύτερο μέλλον για τη χώρα μας.

Έτσι, λοιπόν, αυτοί οι εκπαιδευτικοί που στέκονται δίπλα στα παιδιά, δημόσιοι υπάλληλοι όλοι, είναι ανάξιοι της κοινής εμπιστοσύνης και πρέπει να απολυθούν. Μπορεί κάποιος να ένα δημόσιο υπάλληλο να κυκλοφορεί με ένα μπλου τζην και να έχει και μούσι; Αυτό το πράγμα προσβάλλει την υπηρεσία του! Άρα, λοιπόν, δεν πρέπει να συνεχίσει να εργάζεται εκεί και πρέπει να απολυθεί. Και όλες αυτές οι διατάξεις, κύριοι Βουλευτές, καταλαβαίνετε ότι θα χρησιμοποιηθούν σαν μηχανισμός ποδηγέτησης των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα.

Επίσης σύμφωνα με τα άρθρα 101, 151, 153 απολύεται ο εργαζόμενος αν καταργηθεί η οργανική του θέση και άλλα πολλά που δεν με παίρνει ο χρόνος να τα αναλύσω.

Θέλω να πω και μια κουβέντα για την πίστη στο Σύνταγμα. Συμφωνώ με τον κ. Τζανή ότι όλοι οφείλουμε πίστη στο Σύνταγμα. Ας έβαζε, έστω να τηρούμε το Σύνταγμα. Αφού έτσι είναι, γιατί κάνει ειδική μνεία για τους δημόσιους υπαλλήλους; Για να μπορεί αυτό να χρησιμοποιηθεί συγκεκριμένα κάθε φορά σαν ένας επιπλέον λόγος για το ξεκαθάρισμα λογαριασμών, για πολιτικές ομηρίες κλπ.

Υπάρχει επίσης η δίκρονη δοκιμαστική υπηρεσία που είχε αχρηστευθεί στην πράξη, όπως και πολλές άλλες διατάξεις του κώδικα του 1951 που νεκρανασταίνει σήμερα τούτος εδώ ο κώδικας και τις επαναφέρει, η υποχρέωση εχεμύθειας κλπ.

Επίσης το άρθρο 45 παράγραφος 2 λέγει ότι η συμμετοχή του δημόσιου υπαλλήλου στην πολιτική ζωή επιτρέπεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Δέστε τι λέγει το Σύνταγμα και άλλες τέτοιες διατάξεις και θα δείτε ποιοι περιορισμοί υπάρχουν. Οι σημερινές κείμενες διατάξεις δεν δίδουν δικαίωμα στην πολιτική ζωή. Στη ζωή όμως οι δημόσιοι υπάλληλοι κατάκτησαν αυτό το δικαίωμα, εκτός από το να είναι υποψήφιοι στις Βουλευτικές εκλογές, χωρίς να

παραιτηθούν από το αξίωμα.

Τα άρθρα 65-68 μιλούν για την κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Εδώ έχουμε αποσπάσεις, μεταθέσεις με βάση κριτήρια που θα καθορίζουν τα υπηρεσιακά συμβούλια. Έχουμε, λοιπόν, ρουσφέτι, διώξεις, εκβιασμούς.

Στο άρθρο επίσης 1 λέει ότι ο δημόσιος υπάλληλος είναι εκτελεστής της θέλησης του κράτους. Γιατί, κύριε Υπουργέ; Τι είναι αυτό το κράτος και πώς καθορίζεται η θέληση του κράτους; Ενώ θα έπρεπε κανείς να λέει "είναι υπηρέτης των συμφερόντων του κοινωνικού συνόλου". Ποιος εκφράζει το κράτος;

Αυξήσεις αδειών κλπ. Αυτό πράγματι είναι ένα θετικό μέτρο, αλλά φοβόμαστε πολύ ότι έτσι πάτε να χρυσώσετε το χάπι.

Έχουμε επίσης αυτήν την υπόθεση που αναφέρθηκε ήδη, για τα πειθαρχικά παραπτώματα. Λέει "πειθαρχικό παράπτωμα είναι η άσκηση κριτικής πράξεων της προϊστάμενης αρχής με σκόπιμη χρησιμοποίηση επισήμως ανακριβών στοιχείων ή με προδήλως απρεπείς εκφράσεις". Λέει ένας υπάλληλος στον προϊστάμενό του "σας παρακαλώ, κύριε προϊστάμενε, επιτέλους αφήστε με να δουλέψω", θεωρεί ότι αυτή η συμπεριφορά είναι απρεπής και απολύεται.

Καταλαβαίνετε τέτοιες διατάξεις που μπορούν να μας οδηγήσουν. Ποιος είναι αυτός που θα κρίνει ποιες είναι αυτές οι εκφράσεις και πού οδηγούν.

Το άρθρο 106 λέει ότι πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος. Και παρακάτω, αφού εξηγή ποιες είναι αυτές οι παραβάσεις, λέει "όσο και από τη συμπεριφορά που πρέπει να τηρεί ο υπάλληλος και εκτός της υπηρεσίας, ώστε να μη θίγεται το κύρος αυτής". Ποιος θα το κρίνει;

Έπειτα απ'όσα είπαμε, κύριοι Βουλευτές, νομίζουμε ότι γίνεται καθαρό πως δεν υπάρχει άλλη λύση για να αποφύγουμε αυτό το κατασκευάσμα, το οποίο φοβόμαστε πολύ ότι θα οδηγήσει σε μεγάλες περιπέτειες. Μίλησε ο κ. Κανταρτζής για επαναφορά των πιστοποιητικών κοινωνικών φρονημάτων και αντέδρασαν πολλοί συνάδελφοι. Σας υπενθυμίζω ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας στην Έκθεση Θεσσαλονίκης αναφερόμενος στο ΚΚΕ -και δεν είναι η μόνη φορά- χαρακτήρισε ως κόμμα της ανωμαλίας. Έτσι, λοιπόν, κάποιος δημόσιος υπάλληλος που θα εκδηλωθεί ως Κομμουνιστής θα θεωρηθεί εκ των πραγμάτων, αφού είναι Κομμουνιστής, Μαρξιστής, Λενινιστής και είναι υπέρ του σοσιαλισμού και υπέρ της δικτατορίας του προλεταριάτου ότι αυτός είναι πηγή ανωμαλίας και δεν μπορεί να είναι στο δημόσιο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Όχι έτσι, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Λέμε, κύριε Σπυριούνη, πώς θα ερμηνευθεί από διάφορες καταστάσεις. Φοβόμαστε πολύ και από την υπάρχουσα σημερινή κατάσταση.

Δεν είναι δυνατόν να περάσει ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να αποσυρθεί και πρέπει να έλθει με μία άλλη διαδικασία σοβαρά ριζικά τροποποιημένο. Δεχόμαστε ότι η χώρα μας έχει ανάγκη από ένα Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα, αλλά όχι τέτοιου τύπου. Όχι κώδικα της εποχής του 1951, αλλά κώδικα της εποχής του 2000 με όλες τις κατακτήσεις που έχουν πετύχει οι εργαζόμενοι με τον αγώνα τους και ο λαός μας γενικότερα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βεζδρεβάνης, έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η αξία ενός νομοθετήματος κρίνεται από την αποτελεσματικότητά του και ιδιαίτερα από τη διάρκεια της ισχύος του. Ο ν. 1811/51 "περί καταστάσεως δημοσίων υπαλλήλων" άντεξε μισό αιώνα και άντεξε στο χρόνο, γιατί το συνέταξε μία επιτροπή φωτισμένων ανθρώπων με επικεφαλής ένα άτομο με πρωτοποριακές ιδέες και βαθιά γνώση της διοίκησης, του διαπρέψαντος καθηγητού του Διοικητικού Δικαίου και μετέπειτα και Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, Μιχαήλ Στασινόπουλου.

Μάλιστα, ευτύχησα να είμαι για τρία χρόνια τουλάχιστον μαθητής του και με ευγνωμοσύνη και από αυτό το Βήμα

αναφέρω το όνομά του.

Οι καιροί, κύριοι συνάδελφοι, άλλαξαν. Η επανάσταση της πληροφορικής μπήκε στη ζωή μας. Ο κόσμος αναπλάθεται. Οι αλλαγές είναι πολυποικίλες και ραγδαίες. Είναι πλέον ανάγκη της ίδιας της ζωής η προσαρμογή των πάντων στο σημερινό γίνεσθαι και αν θέλετε στο αυριανό. Στον κόσμο της νέας χιλιετίας, έχουν λόγο υπάρξεως οι λαοί που θα μπορούν να παρακολουθούν και να συμπορεύονται με τις εξελίξεις της γνώσης και της τεχνολογίας. Στο σκληρό διεθνή ανταγωνισμό, η χώρα χρειάζεται ευέλικτη δυνατή, σύγχρονη και αδιάφθορη διοίκηση.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη των καιρών η εκσυγχρονιστική παρέμβαση στο χώρο της Δημοσίας Διοικήσεως στη χώρα μας. Ο τρόπος, κύριοι συνάδελφοι, που ψηφίζονται οι κώδικες, όπως ο συζητούμενος, δεν δίνει στη Βουλή καμία δυνατότητα μεταβολής του κειμένου των επιτροπών που συντάσσουν αυτούς. Έτσι, λοιπόν, η όλη παρέμβαση στη δημόσια διοίκηση επαφίεται στο έργο της επιτροπής που κατάρτισε τον κώδικα.

Δεν ταιριάζει, κύριε Υπουργέ, στο χαρακτήρα μου να υποτιμώ το έργο κανενός, πολύ δε περισσότερο, όταν αυτό το έργο είναι έργο ειδικών. Αλλά με ειλικρίνεια θα επισημάνω ότι συγκρίνοντας τον μέχρι τούδε ισχύοντα, τον 1811/51 κώδικα περί καταστάσεως των δημοσίων υπαλλήλων και τον προτεινόμενο, ειλικρινά δεν διεπιστώσα σοβαρές μεταβολές.

Και δεν θα είμαι άδικος, κύριε Υπουργέ, ως το τέλος. Δεν είδα τις βαθιές τομές, που απαιτούν οι καιροί. Η επιτροπή μπορώ να πω ότι ήταν άτολμη και βάδισε την πεπατημένη. Κάθε νομοθέτημα στοχεύει να υπηρετήσει τη χώρα και τον ελληνικό λαό πρωτίτως και δευτερευόντως την οποιαδήποτε κοινωνική τάξη βρίσκεται πίσω από αυτό. Η επιτροπή του κώδικα φαίνεται ότι κατά την κατάρτιση αυτού, είχε άλλες προτεραιότητες.

Αναμφισβήτητα, κύριοι συνάδελφοι, ο δημοσιοϋπαλληλικός κόσμος είναι μία συμπαθής τάξη, αλλά που πολλές φορές με την παρέμβαση στη δημόσια ζωή, παίζει πολιτικό παιχνίδι. Ως εκ τούτου, ο πολιτικός κόσμος -και δεν είναι προς τιμή μας- με ιδιαίτερη προσοχή αντιμετωπίζει το θέμα Δημόσια Διοίκηση.

Ας πούμε, κύριοι συνάδελφοι, όλη την αλήθεια με τόλμη. Και επειδή από το κάθε πολιτικό βήμα ποτέ δεν χάιδεψα αυτιά κανενός, θα διατυπώσω με παρρησία την άποψή μου και θα θέσω τρία ρητορικά, αν το θέλετε, ερωτήματα: Πρώτον, είναι ικανοποιημένος σήμερα ο ελληνικός λαός από τη Δημόσια Διοίκηση, χάριν του οποίου και υπάρχει;

Δεύτερον, στον αγώνα που η χώρα καλείται να δώσει τη μάχη, στην ανταγωνιστική διεθνή κοινωνία, μπορεί η σημερινή Δημόσια Διοίκηση να ανταποκριθεί και να τη στηρίξει;

Τρίτον, οι ίδιοι οι δημόσιοι υπάλληλοι ως πολίτες αυτής της χώρας είναι ικανοποιημένοι από τη σημερινή Δημόσια Διοίκηση; Και το τονίζω: Οι ίδιοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά ως πολίτες αυτής της χώρας. Όταν ένας δημόσιος υπάλληλος συναλλάσσεται με άλλη υπηρεσία, έχει την ικανοποίηση ότι είναι η Δημόσια Διοίκηση αντάξια των καιρών;

Θέλω, λοιπόν, να πιστεύω ότι μαζί μου συμφωνείτε, πως και στα τρία ερωτήματα η απάντηση είναι αρνητική.

Κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, δεν συνηθίζω να δέχομαι άκριτα τα αιτήματα της οποιασδήποτε κοινωνικής τάξεως. Εκ καθήκοντος, όμως, τα μελετώ και μπαίνω στον προβληματισμό, χωρίς να σημαίνει ότι τα υιοθετώ άκριτα.

Ακόμη θέλω να τονίσω ότι δεν αισθάνομαι όμορφα, όταν οι διάφορες κοινωνικές τάξεις διαμαρτύρονται και κινητοποιούνται. Όταν όμως βλέπω τέτοιες καταστάσεις, προβληματίζομαι και εμβαθύνω στο πρόβλημα.

Επί τρία χρόνια, κύριοι συνάδελφοι, καταρτίζεται ο νέος κώδικας για το δημοσιοϋπαλληλικό κόσμο της χώρας, για τη Δημόσια Διοίκηση της πατρίδας μας και δεν ακούστηκε μία φωνή, εκτός από κάποια γράμματα που εστάλησαν από την ΑΔΕΔΥ, για να μην αδικώ κανέναν. Δεν ακούστηκε μια άλλη γνώμη, δεν βγήκε ένας επιστήμονας σε ένα επιστημονικό περιοδικό να γράψει πάνω στο θέμα. Δεν γράφτηκε ένα άρθρο, πώς πρέπει να γίνει αυτή η μεταβολή και αν πρέπει να γίνει.

Η Δημόσια Διοίκηση, κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα μεγάλο θέμα για τη χώρα. Κι όμως και σαν προεργασία επί τρία χρόνια τώρα, αλλά

και σαν νομοθετική πρωτοβουλία στην Αίθουσα αυτή περνάει στα "κουφά". Δεν πρέπει να προβληματιζόμαστε;

Ειλικρινά, κύριοι συνάδελφοι, τι να υποθέσω; Ότι ο κώδικας είναι άριστος και αφού είναι άριστος προς τι η κριτική; Δεύτερον, δεν ενοχλεί την υπάρχουσα παθογενή κατάσταση; Γιατί δεν νομίζω να υπάρχει κανείς στην Αίθουσα που να αμφιβάλλει ότι έχουμε τη χειρότερη διοίκηση, τουλάχιστον στην Ενωμένη Ευρώπη. Τρίτον, μήπως δεν ταρακουνάει το σημερινό τέλμα αυτός ο καινούριος κώδικας και ως εκ τούτου μακαρίζουμε αυτούς που δεν μας ενοχλούν και παραμένουμε στα ίδια, ασχέτως αν η πατρίδα μας αυτήν την ώρα χρειάζεται μία, όπως είπα, ευέλικτη, δυνατή, αδιάφθορη Δημόσια Διοίκηση;

Θα διατυπώσω, κύριε Υπουργέ, τη γνώμη μου με παρρησία. Και θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε, αν θέλετε, ένα ακόμα λεπτό, γιατί θα μου χρειαστεί.

Δεν είναι καθόλου βέβαιο, αντίθετα μάλιστα πιστεύω ότι δεν ικανοποιεί τις ανάγκες της χώρας ο κώδικας τον οποίο φέρνεται προς ψήφιση. Είμαι υποχρεωμένος, όμως, να πω ότι δεν κινείται ούτε προς τις στοιχειώδεις ανάγκες της πατρίδας μας για ανταγωνιστικότητα μέσα στο διεθνές περιβάλλον που έρχεται. Η άρνηση, όμως, για την άρνηση και η ισοπέδωση των πάντων δεν μου ταιριάζει και γι' αυτό με παρρησία θα σας πω πως δέχομαι ότι έχει ο καινούριος κώδικας ορισμένα θετικά στοιχεία και είναι τα εξής:

Ο ετήσιος προγραμματισμός για το πραγματικά αναγκαίο προσωπικό. Συμφωνώ. Τα όρια υπακοής των δημοσίων υπαλλήλων και το δικαίωμα της αναφοράς. Να το δεχθώ. Η καθιέρωση της δήλωσης περιουσιακών στοιχείων, παρά τα προβλήματα για τον έλεγχό της. Να το δεχθώ ως σωστό.

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 45 και ιδιαίτερα της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου. Να το δεχθώ. Η σύντμηση του χρόνου για την εκδίκαση των παραπτώματων και την κατάργηση της ατιμωρησίας. Σύμφωνοι!

Όλα αυτά για εμένα, κύριε Υπουργέ, είναι θετικά και ορθώς τα συμπεριλαμβάνετε. Είναι όμως αυτές τομές οι οποίες μπορούν να προαγάγουν την ελληνική Δημόσια Διοίκηση; Ή είναι το ελάχιστο που μπορούσατε να κάνετε με μια απλή τροποποίηση κάποιων διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας όπως κατ' επανάληψη έγινε στον κώδικα από το 1951 μέχρι σήμερα;

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, έναν κώδικα που θα κοιτάζει μπροστά και όχι προς τα πίσω. Έναν κώδικα για τη Δημόσια Διοίκηση που θα την έκανε αυτή βασικό μοχλό υποστήριξης της χώρας μας και του ελληνικού λαού στη δίνη του παγκόσμιου ανταγωνισμού που έρχεται σκληρότατος.

Θα ήθελα ένα νέο κώδικα που θα απάλλαζε τον πολίτη από τη σημερινή βασανιστική γραφειοκρατία και που με την ταλαιπωρία, την αναβλητικότητα, τις δαιδαλώδεις διαδικασίες -άχρηστες εν πολλοίς-, εμποδίζουν την ανάπτυξη, την πρόοδο και την ευημερία του λαού μας.

Δεν μπαίνει το νυστέρι που θα απαλλάξει τη Δημόσια Διοίκηση από το ναπολεόντειο αυταρχισμό, την εξουσιαστική συμπεριφορά, τη νωχέλεια, την αδιαφορία για τον πολίτη.

Ο βηματισμός του υπό ψήφιση κώδικα, κύριοι συνάδελφοι, είναι άτολμος και γίνεται σαν να φοβίζει τον πολιτικό κόσμο η σύγκρουση με αυτό που όλοι αναγνωρίζουμε ότι φταίει για την καθυστέρηση της πατρίδας μας.

Εάν η ψήφος μου, κύριε Υπουργέ, θα ήταν θετική, θα με έφερνε σε πολύ δύσκολη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συμπληρώσατε τρία λεπτά επιπλέον, κύριε Βεζδρεβάνη.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ, όμως να ολοκληρώσω τη φράση μου.

Επαναλαμβάνω, εάν η ψήφος μου ήταν θετική σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν θα τα είχα καλά με τη συνειδήσή μου, γι' αυτό και καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σπυριδιούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελ-

φοι, έχω τη βεβαιότητα ότι με λίγη καλή θέληση θα μπορούσαμε στο συζητούμενο θέμα να συμφωνήσουμε περισσότερο, γιατί υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις: Η κοινή συνείδηση για την αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης. Ο κοινός τόπος των αιτίων που προκαλούν την κακοδαιμονία στη Δημόσια Διοίκηση. Ο εντοπισμός των σημείων σε θεσμικό επίπεδο που αποτέλεσαν φραγμό. Η διερεύνηση της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης και η κοινή ευθύνη που έχουμε όλοι μας -και το δέχομαι εκ προοίμιου- απέναντι στο λαό μας, απέναντι στις εποχές και απέναντι στις συνθήκες για τη διαμόρφωση καλύτερων προϋποθέσεων στο πλαίσιο των οποίων θα δράσει μια αποτελεσματικότερη διοίκηση.

Εκ προοίμιου πάλι θα πω ότι θεωρώ: πρώτον, την αποκομματικοποίηση, δεύτερον, την αξιοκρατία, τρίτον, τον έλεγχο και τέταρτον, τη μέριμνα, την ευαισθησία για το δημόσιο υπάλληλο, βασικούς παράγοντες, την αναγκαίότερη προϋπόθεση, αν θέλετε για την αλλαγή του σκηνικού.

Θα ήθελα να δηλώσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι θεωρώ ότι το σύστημα είναι υπαίτιο της μειωμένης απόδοσης των υπαλλήλων και ότι το σύστημα προκάλεσε τη διαμόρφωση μιας νοοτροπίας που αποτελεί και το δυσμενέστερο, το πιο δυσκίνητο στοιχείο στην αλλαγή της κατάστασης. Γι' αυτό και με τη σεμνότητα που διακρίνει τον κύριο Υπουργό υπογραμμίστηκε ειδικώς ότι δεν φιλοδοξούμε να αλλάξουμε από τη μία μέρα στην άλλη την κατάσταση στη Δημόσια Διοίκηση, γιατί θα ξαναπώ, όπως έχω πει πολλές φορές εδώ ότι το πιο δυσκίνητο σημείο δεν είναι να αλλάξεις το Σύνταγμα ή την αντίστοιχη νομική διάταξη.

Το πιο δυσκίνητο στοιχείο της είναι να αλλάξεις τη νοοτροπία της κοινωνίας. Και εδώ βέβαια, για το συγκεκριμένο θέμα, έχουμε την κοινωνία των δημοσίων υπαλλήλων. Και έχουμε όλοι μας εμπειρία, έχουμε όλοι μας συνείδηση ότι τα πράγματα δεν είναι απλά.

Ποιο ήταν το θεσμικό πλαίσιο μέσα στο οποίο διαμορφώθηκε αυτή η κατάσταση;

Πρώτον, έχουμε το 1811/1951, που έθετε ένα πλαίσιο με τις συνθήκες της εποχής. Και απευθυνόμενος στους συναδέλφους του Κ.Κ.Ε. θα ήθελα να πω ότι θα πρέπει να κρίνουμε κάθε νομοθέτημα με βάση και το γενικότερο περίγυρο μέσα στο οποίο εκλήθη να λύσει ένα συγκεκριμένο θέμα.

Δεύτερον, έχουμε μία εξέλιξη με το το π.δ. 611/1977. Αυτό έρχεται να διευρύνει, να συμπληρώσει, να τροποποιήσει περισσότερο τις διατάξεις του βασικού νομικού πλαισίου του 1811/1951.

Τρίτον, μεσολαβεί μία σειρά δεκάδα και περισσότερες από τροποποιητικές ή συμπληρωματικές διατάξεις.

Έτσι, έχουμε ένα ευρύ πλαίσιο θεσμικών ρυθμίσεων επί το αυτό.

Συναφές είναι, για να θεμελιώσουμε την παρούσα εξέλιξη, το άρθρο 31 του 2190, που καθόρισε τη διαδικασία της συντάξεως του νέου υπαλληλικού κώδικα.

Έχουμε, λοιπόν, αυτό το πλαίσιο και τα σχετικά άρθρα του Συντάγματός μας, θετικά ή περιοριστικά αν θέλετε, όπως είναι το άρθρο 103, όπως είναι το άρθρο 29, όπως είναι το άρθρο 5, όπως είναι το τελευταίο που ρυθμίζει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και τη συμμετοχή στην πολιτική, στην κοινωνική ζωή κλπ. του κάθε Έλληνα και την προϋπόθεση ότι δεν προσβάλλει τα δικαιώματα άλλων.

Το άρθρο 29, περιορίζει κάπως τη δημοσιούπαλληλική πολιτική δράση.

Το άρθρο 103, θέτει τους γνωστούς περιορισμούς και καθορίζει - νομίζω σοφά, το επαναλαμβάνετε και σεις- τις υποχρεώσεις των υπαλλήλων, στην ίδια την έννοια του δημόσιου υπαλλήλου.

Ο υπάλληλος οφείλει να είναι εκτελεστής της κρατικής εξουσίας, κύριοι! Ασκήι λειτουργία. Και η εξουσία θέλει δύο πράγματα: Αρμοδιότητα από τη μία μεριά και έλεγχο από την άλλη. Αν δεν τα αρμονίσεις αυτά, δεν μπορεί να αποδώσει η συνολική προσπάθεια. Ενωμένο έργο, αποτελεσματική δράση.

Και ορθώς, ο κώδικας καθορίζει αυτήν τη συνταγματική επιταγή.

Γενικές παρατηρήσεις:

Καθορίζει την έννοια του τι είναι κώδικας. Είναι ομοιόμορφοι κανόνες δικαίου, που έχουν να ρυθμίσουν την υπηρεσιακή κατάσταση και τον τρόπο που ο υπάλληλος θα αρμονίσει δύο βασικά στοιχεία. Και αυτή η αρμόνιση βγαίνει σαν κατευθυντήρια γραμμή από το κράτος. Πώς θα αρμονίσουμε;

Στη στρατιωτική διοίκηση, κύριε Υπουργέ, είχαμε το διάγραμμα κάποιου ξένου -μου διαφεύγει το όνομά του- που λέει: Από τη μια μεριά, στην οριζόντια συντεταγμένη έχουμε το υπηρεσιακό συμφέρον και από την άλλη, στην τετμημένη έχουμε το ατομικό συμφέρον. Η καλύτερη απόδοση, η μεγίστη γραμμή απόδοση είναι όταν αυτά συναντώνται. Και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι εξασφαλίζεται αυτή η χρυσή τομή, αυτή η συνάντηση των δύο βασικών επιδιώξεων, της ταύτισης δηλαδή του ατομικού και του δημόσιου συμφέροντος, της υπαλληλικής προσωπικότητας και του χρέους, να επιτελεί το καθήκον του ο υπάλληλος.

Όταν αυτά εναρμονιστούν μέσα σε ένα γενικότερο πλαίσιο πρόβλεψης των λεπτομερειών που ρυθμίζουν υποχρεώσεις, δικαιώματα, προσλήψεις κλπ., τότε πιστεύω ότι εξασφαλίζεται ένα κείμενο που παρέχει το καλύτερο πλαίσιο για την υπέρβαση αυτής της νοοτροπίας -χρειάζεται μία τεράστια προσπάθεια- και τη διαμόρφωση μιας αντίληψης, που θα μπορεί μαζί με τα προσόντα του ο υπάλληλος να καλύψει την ποσοτική του, που είναι ο βασικός αντικειμενικός σκοπός της ύπαρξής του.

Έχει το συγκεκριμένο πλαίσιο βασικές αρχές με τις οποίες πλαισιώνει τον επιδιωκόμενο σκοπό: Η πρώτη αρχή, είναι η αρχή των προσλήψεων. Έρχεται ο ν.2190 που διαμορφώνει τις αντικειμενικές προϋποθέσεις στη διαδικασία των προσλήψεων, που καθιερώνει τη γνωστή ανεξάρτητη αρχή που ελέγχει τις προκηρύξεις, τις διακηρύξεις, που ελέγχει γενικά τις διαδικασίες και επίσης, που καθιερώνει τον ετήσιο διαγωνισμό και όλα αυτά τα στοιχεία που είναι θετικότερα κατά την άποψή μου.

Η δεύτερη αρχή, είναι η αρχή της μονιμότητας, που καθιερώνεται στο άρθρο 103 του Συντάγματος. Δεν υπάρχει καμία αμφισβήτηση επί αυτού. Εφόσον υπάρχει η αντίστοιχη θέση, δεν μπορεί να κινηθεί και ο νομοθέτης έξω από το πλαίσιο του Συντάγματος.

Η τρίτη αρχή, είναι η αρχή της αξιοκρατίας. Είναι ένα θεμελιακό στοιχείο αν θέλουμε να μιλήσουμε για μία εναρμονισμένη, συνδεδεμένη με την αποστολή της Δημόσια Διοίκηση. Χωρίς αξιοκρατία έχουμε όλα τα γνωστά φαινόμενα, τα οποία μάλιστα οδηγούν σε μία νόθευση της ίδιας της ανθρωπίνης υπόστασης, της προσωπικότητας του υπαλλήλου. Γιατί όταν σε ένα άνθρωπο δώσουμε υψηλότερο επίπεδο από την προσωπική του οροφή, του φλογίζουμε την αδηφαγία και του νοθεύουμε και την αξιοπρέπειά του ακόμα.

Η έννοια, λοιπόν, της αξιοκρατίας είναι και μία έννοια που περιφρουρεί την ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Δεν νοθεύει το γενικό κλίμα της ισότητας της δικαιοσύνης, της αντικειμενικότητας.

Ο κώδικας έχει πολλές καινοτομίες, εκείνες που έρχονται να εναρμονίσουν πιστεύω με έναν τρόπο ευφυή, θα έλεγα, τα τρία βασικά πράγματα: Τις προσλήψεις, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα. Υφαίνεται ένα πλαίσιο προσεγμένο αρκετά, ενταγμένο μέσα στο πνεύμα της εποχής. Αυτό είναι σημαντικό.

"Ενας αρχαίος νομοθέτης είχε πει ότι ένας νόμος θα πρέπει να είναι "δυνατός τους πράγμασιν και σύμφωνος τη ανθρωπινή φύση", του γενικότερου κλίματος, όπως αυτό εντοιχίζεται μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι, έτσι που η διάταξη να θεωρείται ότι συμφωνεί με τη μέση κοινή αντίληψη.

Έτσι, λοιπόν, η εναρμόνιση αυτών των τριών χαρακτηριστικών στοιχείων έρχεται να απαντήσει και στο γενικότερο κλίμα της εποχής.

Οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα δεν είναι στέρηση ελευθερίας. Η ελευθερία είναι μία έννοια τόσο απροσπέλαστη, τόσο βαθιά και τόσο ευρεία, ώστε ξεκινά και καταλήγει από το είναι μας, από τον εσωτερικό μας κόσμο. Εδώ θα τη βρεις πρώτα την ελευθερία σου. Θα τη βρεις στην εσωτερική σου

συγκρότηση.

Θα την φωτίσεις και θα την χαλκεύσεις μέσα από την αντίληψη του κοινωνικού χρέους και μέσα από το δεδομένο ότι αποτελείς μόριο μίας κοινωνίας στην οποία καλείσαι να ενταχθείς παραγωγικά και να προσφέρεις ισότιμα για το γενικό καλό. Αν την έννοια της ελευθερίας δεν τη βλέπεις με αυτήν τη φιλοσοφία, με τη φιλοσοφία της ατομικής αρτιότητας, τότε δεν θα πρόκειται για ελευθερία.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, εκτιμώ αυτά που είπατε για την πολιτική, αλλά θα ήθελα να προσθέσω ότι θα μπορούσε να διευρυνθεί η αρμοδιότητα του ΑΣΕΠ και να κρίνει σε δεύτερο βαθμό τη διαδικασία προαγωγών. Όσον αφορά το βαθμολόγιο χρειάζεται μία βοήθεια με κάποιο ειδικό νόμο. Και βεβαίως θα πρέπει να προβλεφθούν υλικά και ηθικά κίνητρα για τους δημοσίους υπαλλήλους. Μιλώντας σαν στρατιωτικός θα ήθελα να προτείνω ένα παράσημο απόδοσης. Οπωσδήποτε τέλος πρέπει να λυθεί το θέμα της συνυπηρέτησης των υπαλλήλων και ιδίως των στρατιωτικών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τι ώρα θα τελειώσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Στις δώδεκα, κύριε συνάδελφε.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είμαστε πολύ λίγοι ομιλητές. Να διακόψουμε και να συνεχίσουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να μιλήσει και ο κ. Καρακώστας και το συζητάμε.

Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο για τον καινούριο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα σε αντικατάσταση του κώδικα του ν.1811/51. Η ψήφιση αυτού του καινούριου Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα είναι αναγκαία. Είναι αίτημα των καιρών μας, είναι αίτημα της εποχής που διανύουμε.

Με ποια Δημόσια Διοίκηση θα μπορέσουμε να λειτουργήσουμε τα προσεχή χρόνια μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη; Με τη σημερινή Δημόσια Διοίκηση, όπως είναι αρθρωμένη μπορούμε να προχωρήσουμε σε αυτόν τον καινούριο κόσμο που έρχεται ενώπιόν μας; Νομίζω ότι κανένας δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι με τη σημερινή Δημόσια Διοίκηση δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Πρέπει να αλλάξουμε τη δομή αυτού του κράτους, γιατί δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις της κοινωνίας μας.

Είμαστε καθημερινοί μάρτυρες της κακής λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης. Ο πολίτης καθημερινώς έρχεται αντιμέτωπος με το δημόσιο υπάλληλο, ο οποίος είναι κατοχυρωμένος πίσω από τα δικαιώματα που απέκτησε τα τελευταία χρόνια χωρίς να σκέπτεται τον ταλαίπωρο πολίτη.

Ακούστηκε εδώ ότι αυτός ο κώδικας συντάχθηκε από μία επιτροπή επιστημόνων και κάποιων εκπροσώπων του δημοσιοϋπαλληλικού κόσμου. Όπως γνωρίζετε όλοι οι κώδικες όπως ο Αστικός, ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας συντάσσονται από επιστημονικές επιτροπές και όχι από διακομματικές επιτροπές.

Αλλά κατά μείζονα λόγο αυτό ισχύει για το δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα που χρειάζεται αφ' ενός επιστημονική γνώση βαθιά, αλλά και μακρά εμπειρία, γύρω από την τέχνη του διοικείν. Αυτή φυσικά την έχουν οι υπάλληλοι που ασκούν για πολλά χρόνια Δημόσια Διοίκηση. Δεν την έχουν τα κόμματα. Άλλωστε, όπως ξέρετε δεν ενδείκνυται κατά την άποψή μου τα κόμματα να μετέχουν σε τέτοιες επιτροπές κωδίκων, γιατί αλίμονο αν μπουν τα κόμματα μέσα στη Δημόσια Διοίκηση. Όλοι μιλάμε εδώ για μια ακομμάτιστη Δημόσια Διοίκηση. Αν μπουν τα κόμματα μέσα στη διαμόρφωση των κανόνων δικαίου, τότε κάθε κόμμα θα θελήσει να περάσει την κομματική του γραμμή μέσα απ' αυτούς τους κανόνες δικαίου.

Δεν συμφωνώ εγώ για διακομματικές επιτροπές. Έχω εμπιστοσύνη στους επιστήμονες αυτούς που έχουν κύρος και δε νομίζω ότι θα σκεφθεί κανένας από τους καθηγητές αυτούς κομματικά. Πιστεύω ότι εκφράζει την επιστημονική του γνώση, όπως πρέπει.

Κύριοι συνάδελφοι, η δική μας γενιά έχει βαθιά εμπειρία από τη Δημόσια Διοίκηση που ήταν αλωμένη από το κομματικό κράτος.

Ποιος δεν θυμάται το κομματικό κράτος και το παρακράτος που λειτούργησε από το 1950 και μετά;

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω ότι εγώ εθίγευσα στη Δημόσια διοίκηση για πολλά χρόνια και την γνωρίζω από τα μέσα και όχι από τα έξω. Γνωρίζω βαθιά πώς λειτουργεί και πώς σκέπτεται ο υπάλληλος.

Τι να πρωτοθυμηθώ, εκείνες τις εποχές που εμείς είχαμε έτοιμο το βαλιτσάκι και είμαστε στην κρίση του καθενός Υπουργού για να μας μεταθέσει, να μας αποσπάσει, να μας τιμωρήσει και να μας απολύσει. Σήμερα όμως ο δημόσιος υπάλληλος μπορώ να πω αισθάνεται ασφαλής, γιατί είναι κατοχυρωμένος από τους κανόνες που τον στηρίζουν και φυσικά συμφωνώ σ' αυτό. Θέλουμε ένα δημόσιο υπάλληλο όχι να είναι έρμαιο του καθενός Υπουργού, αλλά να λειτουργεί μέσα σε κανόνες δικαίου για την εξυπηρέτηση του πολίτη.

Σήμερα οι υπάλληλοι έχουν τόση μεγάλη ελευθερία, που οργανώνονται στα κόμματα, μετέχουν στην πολιτική ζωή της χώρας και μπορεί να εκλέγονται Βουλευτές, νομάρχες και δήμαρχοι και μάλιστα μερικές φορές κάνοντας και κατάχρηση της εξουσίας τους, χρησιμοποιώντας τη θέση τους σαν εφελτήριο ανάδειξης σ' αυτά τα αξιώματα.

Κύριε Υπουργέ, στις τελευταίες εκλογές και σεις θα διαπιστώσατε πόσοι δημόσιοι υπάλληλοι ήλθαν πρώτοι σε ψήφους, όπως εφοριακοί, αστυνομικοί. Γιατί αυτό το φαινόμενο νομίζετε; Γιατί έχουν εξουσία που κάνουν κατάχρηση και τη χρησιμοποιούν για δικό τους όφελος.

Θα σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, επειδή προέρχεστε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση να βρούμε κανόνες για να μην εκτραπούν οι δημόσιοι υπάλληλοι σε τέτοιες λειτουργίες.

Ο συζητούμενος νέος δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας κάνει βαθιές τομές, κατά την άποψή μου, και απορρώ με τους συναδέλφους, γιατί αυτή η αντιπολιτευτική στείρα μεταχείριση αυτού του κώδικα σε σχέση με τον προηγούμενο που καταργείται.

Ηλαδή τι θέλετε; Να μην καταργήσουμε τον κώδικα του 1951; Δεν το καταλαβαίνω αυτό! Εάν εσείς λέτε, όλοι σας από όλα τα κόμματα, να αποσυρθεί το νομοσχέδιο, εντάξει θα το αποσύρουμε. Να τοβάλουμε, όμως, πού; Σε νέα διαδικασία με επιτροπές και παραεπιτροπές! Πότε θα ξανά έχουμε καινούριο κώδικα; Τέσσερα χρόνια έκανε η επιτροπή να συντάξει αυτόν τον κώδικα!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΥΖΟΒΙΤΗΣ: Ίσως υπάρχει και άλλη πρόταση!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Εντάξει! Θα τα πείτε, κύριε συνάδελφε!

Γιατί αυτήν τη στιγμή η άρνηση, να πείτε, ναι, διαφωνούμε στα βασικά σημεία. Διαφωνείτε όμως ως προς το βαθμολόγιο, διαφωνείτε ως προς το Πειθαρχικό Δικαίο που καθιερώνει; Για τι διαφωνείτε; Και θα σας πω ότι καθιερώνει ένα μεικτό σύστημα, που εξασφαλίζεται η ιεραρχία, η φυσική ηγεσία, επιτυγχάνεται η ευελιξία σε όλα τα επίπεδα διοίκησης. Εσείς μπορείτε να έχετε τη διαφωνία σας, αλλά πού τη στηρίζετε αυτή σας τη διαφωνία σε ποια αξιοκρατικά κριτήρια για την εξέλιξη των υπαλλήλων;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Καρακώστα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε! Μη μου τρώτε το χρόνο, γιατί και ο Πρόεδρος φωνάζει από την άλλη μεριά!

Ακούστε ένα πράγμα που δεν το άκουσα εδώ:

Επισημαίνω ότι εισάγει μία πολύ σπουδαία, κατά τη γνώμη μου, διάταξη στο άρθρο 25, παράγραφος 3, εδάφιο 1. Ακούστε τη διατύπωση: "Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή". Πότε το έλεγε νόμος αυτό;

Κύριοι, εάν αυτή η διάταξη υπήρχε το 1967 που η χούντα ήλθε στην εξουσία, να έχετε υπόψη σας ότι ούτε μία ώρα δεν θα μπορούσε να ασκήσει εξουσία, διότι θα έβρισκε μία διοίκηση που δεν θα υπάκουε σε αυτούς που παράνομα και αντισυνταγματικά κατέλαβαν την εξουσία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έχει περάσει στον 20-1 Κανονισμό των Ενόπλων Δυνάμεων. Άρνηση εκτέλεσης διαταγής!

Και πολύ ορθώς!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Ευχαριστώ, στρατηγέ, που το λέτε αυτό το πράγμα.

Κύριοι συνάδελφοι, φοβούμαι ότι καταλαβαίνετε ότι ο κώδικας έχει θετικές διατάξεις και το λέτε και εσείς! Όμως, δεν το ψηφίζετε ή λέτε να αποσυρθεί. Δικαίωμά σας είναι. Αλλά προσέξτε, δεν δίνετε απάντηση στην κοινωνία, η οποία θέλει να προχωρήσει μπροστά και θα προχωρήσει με μία καινούρια Δημόσια Διοίκηση, με μία Δημόσια Διοίκηση που δεν θα εισάγει μόνο το κράτος δικαίου, αλλά ταυτόχρονα θα θεσπίζει και το δίκαιο κράτος, δηλαδή το τίμιο, το κοινωνικό, το ηθικό κράτος, το κράτος εκείνο στο οποίο ικανοποιείται το αίσθημα του δικαίου και της δικαιοσύνης.

Προς αυτήν την κοινωνία σήμερα θα βλέπουμε, προς αυτήν την κοινωνία θα πρέπει να αγναντεύουμε και για να φθάσουμε εκεί θα πρέπει να δημιουργήσουμε νέες δομές μέσα στην κοινωνία αυτή. Και τις νέες δομές θα μας τις εξυπηρετήσουν οι δημόσιοι εκείνοι λειτουργοί που θα μπορούν να σταθούν με ένα δίκαιο τέτοιο, ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν δημοκρατικά, αξιοκρατικά και με τις αρχές της σύγχρονης αντίληψης περί δικαιοσύνης και δικαίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, επειδή βάλατε το θέμα της διαδικασίας για να σταματήσουμε σ' αυτό το σημείο, σας πληροφορώ ότι θα μιλήσουν τουλάχιστον άλλοι δύο - τρεις συνάδελφοι για τον εξής λόγο:

Είναι άλλοι επτά συνάδελφοι να μιλήσουν και αν βάλουμε και τις δευτερολογίες και τη μία τροπολογία, για αύριο θα είναι τουλάχιστον δύομισι ώρες και πλέον.

Αύριο, μετά τις απαντήσεις του Πρωθυπουργού, θα μπορούμε πρώτα στο φορολογικό νομοσχέδιο που είναι μία τροπολογία, η οποία θα φάει τουλάχιστον μιάμιση ώρα και αν προσθέσουμε και αυτές τις ώρες, αύριο ούτε στις δώδεκα η ώρα το βράδυ δεν θα μπορέσουμε να τελειώσουμε.

Γι' αυτό θα ακουστούν άλλοι δύο συνάδελφοι τουλάχιστον.

Ο κ. Κούβελας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου μια σκέψη. Ούτως ή άλλως μιλάμε σε ώτα μη ακούντων. Αν είναι δυνατόν να περισώσουμε κάτι από αυτό. Δεν πρόκειται το νομοσχέδιο να αλλάξει. Τουλάχιστον εμείς να ανταλλάξουμε μερικές σκέψεις. Μπορείτε να βοηθήσετε σ' αυτό. Δεν πρόκειται να χαλάσει ο κόσμος αν είκοσι λεπτά τα μεταθέσουμε σήμερα για αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κούβελα, να σας καλωσορίσω, αλλά θα πάρετε και το λόγο γιατί συνεννοήθηκα και με τον κ. Πρόεδρο γι' αυτό που σας λέω. Και εγώ κάνω μία οικονομία στο χρόνο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Μέχρι πού θα φθάσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας είπα ότι θα φθάσουμε μέχρι τον κ. Καρατζαφέρη. Άλλοι δύο συνάδελφοι θα μιλήσουν.

Ορίστε, κύριε Κούβελα, έχετε το λόγο. Σας καλωσορίζω ειλικρινά στο Κοινοβούλιο!

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πολύ-πολύ σας ευχαριστώ, αλλά δεν θα μιλήσω. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα σας παρακαλέσω, κύριε Κούβελα...

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Δεν βοηθάει σε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πώς δεν βοηθάει;

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Δεν βοηθάει σε τίποτα. Τουλάχιστον θα ήταν δέκα συνάδελφοι να ακούσουν. Δεν χάλασε ο κόσμος. Δεν πειράζει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Αύριο, κύριε Πρόεδρε, μη νομίζετε ότι θα υπάρξει ενδιαφέρον να μιλήσουμε επί του συνόλου των άρθρων. Ό,τι έγινε απόψε. Συνεπώς δεν πρέπει να τα στριμώζουμε τα πράγματα. Είμαστε μερικοί συνάδελφοι, να πούμε

και κάποιες σκέψεις εδώ. Αλλά ούτως ή άλλως δεν θα γίνει τίποτε. Δεν υπάρχει δυνατότητα βελτίωσης....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μην ξαναλέμε τα ίδια.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι πράγματι σημαντικότερο το σχέδιο νόμου που προβλέπει την κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Υπαλλήλων, αλλά εκφράζω και εγώ το ίδιο παράπονο ότι έτσι όπως έχει ο Κανονισμός της Βουλής και έτσι όπως ορίζει και το Σύνταγμα, μια και δεν μπορούμε να συμβάλουμε θετικά στη διαμόρφωση ενός πληρέστερου και δικαιότερου κειμένου -φωνή βοώντος εν τη ερήμω- κακώς συζητούμε. Τα λέμε απλώς για να περνάει η ώρα, να περάσει η διαδικασία, ενώ με τη συμμετοχή μας σ' αυτήν τη συζήτηση θα μπορούσαμε να είχαμε δημιουργήσει ένα νομοσχέδιο καλύτερο.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι η πιο δύσκολη τέχνη από αυτές που ασκούν οι άνθρωποι, από τις γνωστές τέχνες, είναι η τέχνη του διοικείν, η τέχνη της διοίκησης. Μπορεί οι επιστήμονες να φθάσουν στα άστρα, μπορεί να βρουν φάρμακα, να βρουν καινούριες τεχνολογίες, να προοδεύσουν οι επιστήμες, όμως κανείς δεν πρόκειται να φθάσει πολύ ψηλά σ' ό,τι αφορά την τέχνη της διοίκησης, γιατί είναι η πιο δύσκολη τέχνη από όλες. Το έχει πει και ο Πρωταγόρας. "Και αν οι άνθρωποι έκλεψαν την έντεχνη σοφία από τους ουρανόθεν διὰ του Προμηθέως", δηλαδή το πυρ, "πάλι σκεδανύμενοι διεφθείροντο", δηλαδή σκορπιζόμενοι εδώ και εκεί χάνονταν. Γιατί; Γιατί έλειπε, όπως έλεγε, η διοικητική τέχνη που οδηγεί τα άτομα σε οργανωμένη κοινωνική ζωή, σε δήμους, σε κοινότητες, σε κράτη, σε παγκόσμια κοινωνία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αξίζει να διακόψουμε εδώ με αυτό το τελευταίο που είπατε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν έχω πρόβλημα. Ευχαριστώ.

Πράγματι, κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι η τέχνη του διοικείν θέλει πολύ φαντασία, θέλει πολύ μεράκι, θέλει γούστο, θέλει διάθεση, θέλει ευσυνειδησία. Αυτά δεν υπάρχουν. Και το ΠΑΣΟΚ, κύριε Υπουργέ, φέρνει βαρυτάτη ευθύνη στο σημείο αυτό, γιατί από εκεί άρχισε να χαλάει η Δημόσια Διοίκηση, το 1981, γιατί θυμάμαι να ηχεί ακόμη σ' αυτιά μου μια φράση ενός φίλου μου δασκάλου "δεν θέλουμε δασκαλοπατέρες, να καταργηθούν οι επιθεωρητές, δεν χρειάζεται ο έλεγχος". Γιατί βρε παιδιά δεν χρειάζεται ο έλεγχος; Ξέρετε κανένα σπίτι να μην έχει αρχηγό; Να μην είναι ο πατέρας, να μην τον αναπληροί η μητέρα, ο μεγάλος γιος; Ξέρετε κανένα τάγμα να μην έχει διοικητή ταγματάρχη; Ξέρετε κανένα Αστυνομικό Τμήμα να μην έχει Αστυνόμο; Ξέρετε κανένα εργοστάσιο να μην έχει διευθύνοντα σύμβουλο; Ποιοι είναι αυτοί, εν πάση περιπτώσει, που δεν θέλουν έλεγχο των πράξεών τους; Είναι οι τεμπέληδες, είναι αυτοί που δεν παράγουν έργο, είναι όλοι αυτοί οι νωχελείς τύποι, οι οπαδοί της θεωρίας της ήσσονος προσπάθειας. Μόνο αυτοί δεν θέλουν έλεγχο.

Να λοιπόν από πού ξεκινάει η διάλυση, η σήψη, η διαφθορά της δημόσιας διοίκησης. Εκεί είναι η αιτία του κακού.

Και για να τελειώνω στο χώρο αυτό το παράδειγμά μου, σας θυμίζω εν συνεχεία ότι υπακούσαμε στα κελεύσματα αυτών των ανθρώπων, στις επιθυμίες, στις προτάσεις τους και τάχατες δημιουργήσαμε το θεσμό του σχολικού συμβούλου για να κάνει τι; Αφού ξέρουμε πολύ καλά ότι στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση έχουμε τον προϊστάμενο, ο οποίος κανονίζει για όλα για τη λειτουργία των σχολείων. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχουμε τον προϊστάμενο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ο οποίος κάνει το ίδιο, παρόμοιο έργο δηλαδή. Και ο σχολικός σύμβουλος που θα μπορούσε να κάνει αξιολόγηση του διδακτικού προσωπικού, δεν κάνει, γιατί το θέλησαν αυτοί οι συνδικαλιστές που δεν είχαν το κουράγιο ή δεν ήθελαν να υποστούν τον έλεγχο των προϊσταμένων. Να, λοιπόν, γιατί η Δημόσια Διοίκηση βρίσκεται σε αυτό το μεγάλο χάλι.

Για τον κώδικα εγώ να σας πω και έναν επαινετικό λόγο -δεν έχω δυσκολία, δεν ξέρω κατά πόσο εσείς προσωπικά, κύριε Υπουργέ, συμβάλατε νομοτεχνικά, γλωσσικά, διαρθρω-

τικά- ότι έχει μια πληρότητα, έχει την κατάταξη των κεφαλαίων, έχει καλοβαλμένα να αντικείμενα που θίγει. Όλα είναι σε μια καλή σειρά βαλμένα, μπορεί να πει κανείς.

Αλλά δεν είναι, όμως, ο κύριος στόχος αυτός. Ο κύριος στόχος ενός καλού νομοσχεδίου, ενός καλού νόμου αύριο, είναι να μπορεί να ανταποκριθεί στη λειτουργία μιας Δημόσιας Διοίκησης ικανής να συλλαμβάνει τα μηνύματα των εποχών, να είναι όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι Δημόσια Διοίκηση με πολύ μεγάλη ευελιξία, με ταχύτητα απόφασης και προπαντός με συνολική αποτελεσματικότητα. Επιτυγχάνεται όμως με αυτόν τον κώδικα; Από αυτό που είδα και από αυτό που ήξερα από τον ισχύοντα μέχρι σήμερα νόμο τον 1811, δεν βλέπω να επιτυγχάνεται. Δεν επιτυγχάνεται, γιατί απλούστατα έχουν επικρατήσει αυτές οι αρχές στο όλο σύστημα και όπως πολύ σωστά παρατήρησε ο κ. Σπυριούνης, ένα νόμο μπορούμε να τον αλλάξουμε, ένα άρθρο, μια τροπολογία στο μέλλον κλπ. κάτι μπορούμε να αλλάξουμε. Έχετε τη γνώμη, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ότι μπορούμε να αλλάξουμε εύκολα τη νοοτροπία; Πάει η νοοτροπία! Θέλει δεκάδες χρόνια να επαναφέρουμε πάλι τα πράγματα στην προτέρα κατάσταση. Πολλά πράγματα ήταν πολύ πιο τέλεια παλαιότερα. Και πολλοί νόμοι τελειότεροι. Η σημερινή χαλάρωση οδηγεί σε οπισθοδρόμηση, σε σήψη, σε διαφθορά και θα ήταν προτιμότερες οι ρυθμίσεις του 1951.

Λέμε ότι τελούμε σε συνεχή εξέλιξη. Μπορεί η πληροφορική να έχει βήματα αλματώδη, αλλά οι άλλες επιστήμες δεν χαρακτηρίζονται από τέτοια ταχύτητα και θα ήταν προτιμότερο πολλές φορές να μένουμε στα παλαιότερα γιατί τα παλαιότερα έχουν περισσότερες δικλίδες ασφαλείας.

Τι να σας πω, κύριε Υπουργέ, για τη Δημόσια Διοίκηση; Επιτρέψτε μου να διηγηθώ κάτι το οποίο είναι πολύ σημαντικό. Κομιστής ενός αιτήματος φίλου μου, προσήλθα σε δημόσια υπηρεσία με ένα μεταδιόριστο πτυχίου, για να εγγραφεί στο μητρώο το γενικό των μηχανικών όλης της χώρας για να λάβω μία βεβαίωση ότι ενεγράφη, για να την προσκομίσω ο ενδιαφερόμενος στο τεχνικό επιμελητήριο στην έδρα του νομού του και να εγγραφεί και σε εκείνο το μητρώο για να μπορεί εν συνεχεία να λαμβάνει μέρος σε δημοπρασίες. Ξέρετε ποια ήταν η απάντηση; Ήταν έξι υπάλληλοι στο Γραφείο, οι οποίοι ασφαλώς δεν με γνώριζαν. Μπήκα μέσα και είχα ένα ραδιοφωνάκι, άκουγαν και έκαναν σχολιασμό στα μεταδιόριστα. Αφήνω την αίτηση και μου λέει ένας εξ αυτών: "τι θέλετε, κύριε;". Λέω "πότε να έρθω να πάρω τη βεβαίωση;". "Ακόμα δεν ήρθατε, βεβαίωση ζητάτε;". "Να ξέρω εν πάση περιπτώσει πότε, για να μην σας ενοχλώ". "Τώρα φτιάχνουμε το Σεπτεμβρίου". Είναι Γενάρης και τώρα κάνουν τον Σεπτεμβρίου! Ερωτώ πάλι, "πότε να έρθω με το καλό;". "Τον Ιούνιο". Λέω "με συγχωρείτε πάρα πολύ, δεν ξέρω από αυτά τα πράγματα, αλλά απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι δεν είναι θέμα που χρειάζεται τόσο χρόνο. Ούτε υπάρχει περίπτωση απόρριψης του αιτήματος. Εφόσον προσκομίζει ένας ένα αντίγραφο πτυχίου είναι υποχρεωτική η καταχώριση στο μητρώο".

Ήρα, λοιπόν, για τη δική μου αντίληψη θα έπρεπε η διοίκηση να δράσει αμέσως, να έχει έτοιμα έντυπα επάνω στο τραπέζι και να πει: "Τι θέλετε, κύριε; Φέρατε το πτυχίο; Μάλιστα. Δεν χρειάζεται τίποτε άλλο. Ούτε συμβούλιο ούτε Επιτροπή". Καταχώρηση του ονόματος και άμεση χορήγηση της βεβαίωσης. Όχι να περάσω τον Ιούνιο να πάρω αυτήν. Και όταν απεκάλυψα ποιος είμαι, κακώς βέβαια, το απεκάλυψα, γιατί με ρώτησαν, τι δουλειά κάνω -έκαναν και τους έξυπνους, μου έκαναν παρατηρήσεις κιόλας- τους είπα: "Τυγχάνει να είμαι κλητήρας πολυτελείας, να κοιμίζω αιτήματα από την εκλογική μου περιφέρεια, συμβαίνει να είμαι Βουλευτής", καταλαβαίνετε ότι άρχισε να αλλάζει το σκηνικό, αλλά τι να το κάνω; Έφυγα αποκαρδιωμένος!

Βλέπετε ότι η Δημόσια Διοίκηση στην πατρίδα μας δεν είναι αποδοτική. Πολλοί υπάλληλοι δεν έχουν συνείδηση. Υπάρχουν και καλοί, δεν υπάρχει αμφιβολία, αλλά η πλειονότητα δεν ανταποκρίνεται σωστά στα αιτήματα των πολιτών. Κύρια αιτία είναι, όπως είπα, η έλλειψη του ελέγχου. Οι πάντες πρέπει να ελέγχονται. Αν υπάρχει αξιοκρατία, υπάρχουν κίνητρα, τότε είναι πιο αποτελεσματική η διοικητική μηχανή.

Αν δεν το κάνουμε αυτό, δυστυχώς, θα μαλώνουμε όλα τα χρόνια, θα διαπληκτιζόμαστε με τις δημόσιες υπηρεσίες, οι πολίτες θα έχουν χάσει και τα τελευταία ίχνη αξιοπιστίας που έχουν προς το κράτος και τελικά, τίποτα το σωστό δεν θα γίνεται και όλοι θα μένουμε με το παράπονο.

Τι πρέπει να γίνει; Συμμάζεμα, κύριε Υπουργέ. Συμμάζεμα! Ο κάθε κατεργάρης στον πάγκο του. Να μπαίνει ο πολίτης μέσα και να εξυπηρετείται. Δεν εννοώ τον πολίτη, ο οποίος είναι εξυπνάκις και θέλει να τα βάζει με το δημόσιο υπάλληλο, λέγοντας εξυπνάδες του τύπου "σε πληρώνω και αυτή η καρέκλα που έχεις είναι δική μου, εγώ την πληρώνω" κλπ. Δεν εννοώ αυτούς τους πολίτες. Υπάρχουν και πολίτες, οι οποίοι είναι παράλογοι. Αλλά, οι πιο πολλοί έχουν δίκιο και θα πρέπει η κρατική μηχανή να οργανωθεί. Αυτό θα το πετύχουμε μόνο με το συνεχή έλεγχο, με το βαθμολόγιο, με τα κίνητρα αποδοτικότητας, με τις αμοιβές κλπ.

Διότι, όπως σωστά παρατήρησε ο κ. Παυλόπουλος, με 5 - 6 βαθμούς μόνον εξαντλείται γρήγορα η ιεραρχία και τα υπόλοιπα χρόνια δεν υπάρχει ενδιαφέρον για παραγωγική εργασία. Χρειάζεται βαθμολογική κλίμακα με πάνω από δέκα βαθμούς.

Έχω έναν γνωστό που είναι καθηγητής. Σε δεκαέξι χρόνια εξήντησε την ιεραρχία. Εγώ θα ήθελα να την εξαντλήσει στα τριάντα τέσσερα χρόνια, εκεί που καταλήγει στο βαθμό του γενικού διευθυντού. Και του λέω: "Τι βαθμό έχεις;". Μου λέει ότι έχει βαθμό Α'. Συγχαρητήρια, του λέω, τότε απέκτησες τους άλλους βαθμούς και έφθασες στον Α'; Τι έκανες μέχρι τώρα στη Δημόσια Διοίκηση και έγινες υπάλληλος Α' βαθμού;

Ε, λοιπόν, μας κοροϊδεύουν όλοι οι υπάλληλοι, γιατί εύκολα κατακτούν τους βαθμούς, χωρίς κόπο, χωρίς έλεγχο, χωρίς αποτελεσματικότητα, χωρίς ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών.

Γι'αυτόν το λόγο, λοιπόν, φρονώ ότι πράγματι ο υπό ψήφιση κώδικας δεν λύνει ένα μεγάλο πρόβλημα, το πρόβλημα της αποτελεσματικής ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλώ με τη συναίνεσή σας να ακούσουμε αύριο πρώτον κατά σειρά τον κ. Κούβελα, μιας και έχει αφιερώσει αρκετό χρόνο στο Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης και μετά να ακούσουμε τους κυρίους Νεράντζη, Παπαφιλίππου, Βυζοβίτη και Γκελεσάθη.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το Σώμα συνεφωνήσε.

Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο και τον ευχαριστώ, γιατί διευκολύνει το Προεδρείο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω γραφτεί και εγώ αλλά δεν είμαι στον κατάλογο. Τι κάνουμε εδώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αν είχε κλείσει ο κατάλογος πώς να εγγραφείτε, κύριε συνάδελφε; Να σαςβάλω για προτασόμενη δευτερολογία.

Ορίστε, κύριε Καραμάριε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, απόψε ψηφίζουμε τον Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων. Συμβαίνει όμως, αύριο το πρωί, κύριε Υπουργέ, να συζητούμε στη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

Θέλω να επισημάνω αυτό το γεγονός, κύριε Υφυπουργέ, γιατί δυστυχώς έχω την εντύπωση ότι η συζήτηση αυτού του κώδικα είναι πάρα πολύ άκαιρη. Αν λάβουμε υπόψη μας τους νόμους που τελευταία έχουν ψηφισθεί από τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στην περιφέρεια, από τη μεταβίβαση οικονομικών πόρων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, από τη σωρεία διατάξεων νόμων που αφορούν αποσπάσεις, μεταθέσεις, προσλήψεις υπαλλήλων, με τις διατάξεις του Συνηγόρου του Πολίτη και με τις διατάξεις που αύριο θα ψηφίσουμε, κύριε

Υφυπουργέ, πρέπει να έχετε υπόψη σας ότι υπάρχει αυτήν τη στιγμή ένα μπέρδεμα.

Σας επισημαίνω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι πρόκειται για ένα Κώδικα, στον οποίο -όπως ξέρετε- δεν μπορούμε να επιφέρουμε καμία αλλαγή. Από πολλούς συναδέλφους έγιναν σωστές παρατηρήσεις. Πώς θα τον αλλάξουμε, κύριε Υφυπουργέ, μεθαύριο; Δεν μπορούμε, χρειάζεται πάλι Επιτροπή.

Πού θέλω να καταλήξω; Αν δείτε αύριο τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, θα παρατηρήσετε ότι υπάρχουν δυο-τρεις χτυπητές διατάξεις, οι οποίες είναι κόντρα σ' αυτό που ψηφίζουμε. Υποτίθεται ότι οι διατάξεις του αυριανού κώδικα είναι η πεμπτουσία των διατάξεων που θεσπίζονται χάριν του πολίτη, για τα δικαιώματα και τις αξιώσεις του πολίτη από τη Δημόσια Διοίκηση, τούτέστιν είναι ο κώδικας των υπαλλήλων που ψηφίζουμε. Και αντίθετα, υπάρχουν και οι υποχρεώσεις των υπαλλήλων προς τους πολίτες.

Υπάρχουν διατάξεις που θα δούμε αύριο. Μία θα σας πω μόνο, όπου υποχρεώνεται ο υπάλληλος σε αποκατάσταση ζημίας, αν οι πολίτες υποστούν ζημία ανεπανόρθωτη. Και οι διατάξεις του κώδικα που κυρώνουμε, λένε άλλα. Και τι θα εφαρμόσετε;

Πολύ σωστά ο Υπουργός Εσωτερικών, μετά τις πρώτες μας παρατηρήσεις, κύριε Υφυπουργέ, όσον αφορά τον κώδικα που αύριο θα συζητήσουμε ξανά, πράγματι δέχτηκε και κράτησε τον κώδικα με αποτέλεσμα να συνέλθει η συντακτική επιτροπή και να επιφέρει πάρα πολλές τροποποιήσεις, σημαντικές. Μπορεί να είναι μικρές στην έκταση, αλλά είναι σημαντικές στο περιεχόμενο. Θα το δείτε το Πρακτικό που διανεμήθη, δεν ξέρω πόσοι το παρατηρήσατε. Στις 14 του μηνός, προχθές ακόμη, συνήλθε η αυτή επιτροπή, του αυτού κώδικα που συζητάμε και προέβη, κύριε Υπουργέ, σε τέσσερις-πέντε βασικές επισημάνσεις, τις οποίες δεν τις πέρασαν, διότι διαφωνούσαν.

Μία είναι η βασικότερη επισημάνση ότι ο Κώδικας Υπαλλήλων του δημοσίου περιλαμβάνει τους δημοσίους υπαλλήλους γενικά, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και όχι τους υπαλλήλους των ΟΤΑ. Ο κώδικας που αύριο ψηφίζουμε, συμπεριλαμβάνει τους υπαλλήλους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, διότι θέλει να δώσει ένα γενικό πλαίσιο -και σωστά- σε ό,τι αφορά τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των πολιτών και των υπαλλήλων.

Τι ειπώθηκε προχθές, στις 14 Ιανουαρίου, που συνήλθε η επιτροπή της οποίας το πόρισμα σήμερα συμπεριελήφθη στον κώδικα; Σύμφωνα με την εισήγηση ενός μέλους, έπρεπε να συμπεριλάβουμε και τους υπαλλήλους των ΟΤΑ. Τι απαντούν οι υπόλοιποι της επιτροπής; Απαντούν ότι "ναι, έχετε δίκιο, αλλά δεν μπορούμε να το κάνουμε, διότι δεν υπάρχει εξουσιοδότηση του νόμου με την οποία συνεστήθη η Επιτροπή αυτή για τον Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων". Και θα έρθει με ένα συμπληρωματικό σχέδιο νόμου να τροποποιήσει τον κώδικα των δημοσίων υπαλλήλων. Να, λοιπόν, που βλέπτε αμέσως αυτήν τη στιγμή πως υπάρχει ένα τεράστιο κενό στο νόμο που ψηφίζουμε απόψε.

Κύριοι συνάδελφοι, και άλλοτε στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχα την τιμή να είμαι εισηγητής για τη Δημόσια Διοίκηση. Τότε μία μεγάλη επιτροπή με πολύ περισσότερα άτομα συνέταξε ένα πόρισμα, "Διοίκηση του 2000". Το φέραμε προς συζήτηση στη Βουλή και είπαμε ότι επιτέλους πρέπει όλοι μας να συμφωνήσουμε να δώσουμε μία κατεύθυνση σ' αυτήν τη διοίκηση, γιατί η διοίκηση είναι η υλοποίηση των συνταγματικών επιλογών της απονομής της διοίκησης από το κράτος, από την πολιτεία, είναι ο κορμός του ίδιου του κράτους.

Εάν δεν λειτουργεί η Δημόσια Διοίκηση, δεν αποδίδει τίποτα. Αφήστε τη νομοθετική και τη δικαστική εξουσία. Εκείνες είναι με άλλες εξχωρες, θεσμοθετημένες διατάξεις που περιλαμβάνουν άλλα και μεγάλα κεφάλαια. Αλλά το βασικότερο για να απονεμηθεί πολιτεία και διοίκηση σωστή είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι και γι' αυτό "υπάλληλος" θα πει υπηρέτης του λαού.

Αγαπητέ μου στρατηγέ, κύριε Σπυριδιώνη, είδατε πώς λειτουργεί ο Στρατός; Διότι υπάρχει το "διατάξει", υπάρχει η διαταγή. Υπάρχει όμως ένα οργανόγραμμα σωστό. Όμως, στον κώδικα περι-

δημοσίων υπαλλήλων το οργανόγραμμά επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων και εκεί είναι οι αδυναμίες.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να συντάξουμε έναν κώδικα απόψε. Εγώ, κύριε Υφυπουργέ, θα σας κάνω μία έκκληση με όλη την ευθύνη των λόγων μου. Κρατείστε τον κώδικα αυτό για λίγο καιρό να επανασυγκληθεί η επιτροπή αυτή που συνήλθε προχθές, χωρίς να προκληθεί από εμάς.

Να, γιατί εγώ στη Διαρκή Επιτροπή είπα ότι είμαι κάθετα αντίθετος προς αυτό το νομοθέτημα της κύρωσης του κώδικα, διότι δεν δέχομαι σαν Βουλευτής -που έχω το υπέρτατο αξίωμα και το δικαίωμα της θεσμοθέτησης διατάξεων- να υποχρεωθώ να υπογράψω και να συνυπογράψω διατάξεις Κώδικα, στον οποίο δεν έχω καμία συμμετοχή.

Η κατ' εξουσιοδότηση του νόμου σύσταση της επιτροπής, η οποία σήμερα απεφάνθη, δεν αναπληροί κατά τη δική μου άποψη, αγαπητέ κύριε Υφυπουργέ, το δικαίωμα του θεσμοθετημένου οργάνου, της Βουλής που είναι το υπέρτατο όργανο, στη σύνταξη ενός νόμου, που πολύ περισσότερο αφορά τους χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους, που αυτήν τη στιγμή περιμένουν ένα σωστό νομοθέτημα στην άσκηση της λειτουργίας τους και την καταξίωσή τους στη Δημόσια Διοίκηση ιεραρχικά, αξιολογικά.

Και είπα ότι δεν τον δέχομαι, διότι πράγματι ο Κανονισμός της Βουλής λέει ότι σε σπουδαία νομοθετήματα έχουμε το δικαίωμα να προσλαμβάνουμε ή να ακούμε ή να συμμετέχουμε σε άλλες επιτροπές με εξειδικευμένα πρόσωπα που να ξέρουν το αντικείμενο, αλλά στο τέλος την ευθύνη πρέπει να την έχει η Βουλή.

Κύριε Υφυπουργέ, μη βιαστείτε να κάνετε τον κώδικα. Προσέξτε αυτό που σας λέω. Θα με θυμηθείτε σύντομα. Σύντομα θα έρθετε να συμπληρώσουμε ξανά τον κώδικα με ένα νομοσχέδιο -που θα υπάρχει τότε αμφιβολία αν μπορούμε ή όχι να αλλάξουμε έναν κώδικα- με το οποίο θα θέλετε να ρυθμίσετε και να συγχρονίσετε τις διάφορες μεταρρυθμίσεις που κάνουμε σήμερα διοικητικά, γιατί ο κώδικας αυτός που λέτε σήμερα εδώ μέσα δεν μπορεί να αποδώσει ύστερα από τις διατάξεις οι οποίες έγιναν με το ν. 2503, με τους ετεροδημότες κλπ. Δεν μπορείτε να συγχρονίσετε αυτές τις διατάξεις με τις διατάξεις άλλων νόμων που έχουμε κάνει.

Κρατείστε τον, διότι αύριο ο κώδικας, ο οποίος θα ψηφισθεί πάλι στη Διαρκή Επιτροπή -με μια επεξεργασία που έγινε- είναι συμπληρωματικός αυτού του κώδικα και δεν δικαιούμεθα να έχει κόντρα διατάξεις.

Η διοίκηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το άπαν του κράτους μας, της πολιτείας μας. Κανένα πολιτειακό σύστημα υπό οποιαδήποτε μορφή κι αν έχει στον κόσμο, δεν αποδίδει εάν δεν υπάρχει σωστή διοίκηση σύμφωνα με το Σύνταγμα που έχει σαν κράτος. Κανένα σύστημα δεν αποδίδει είτε κοινοβουλευτικό είτε δικτατορικό ή με οποιονδήποτε άλλο μανδύα. Έχει ένα Σύνταγμα και μία διοίκηση, την οποία πρέπει να εφαρμόζει.

Δεν το έχετε μελετήσει, όπως δεν μπορούμε όλοι να μελετήσουμε αυτήν τη στιγμή -εκτός από τους κυρίους εισηγητές- τις τροποποιούμενες διατάξεις σε σχέση με τις ισχύουσες ούτε έχετε κάνει συνδυασμό των διατάξεων του κώδικα αυτού με τον κώδικα που θα ψηφίσουμε αύριο ή με όλους τους παρεμφερείς και συναφείς νόμους που αφορούν τη Δημόσια Διοίκηση.

Η Δημόσια Διοίκηση δεν είναι τίποτα περισσότερο παρά ο κορμός του Συντάγματος, της πολιτείας μας και έχουμε χρέος όλοι αυτήν τη στιγμή να δώσουμε μεγαλύτερη προσοχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστούμε τον κ.Καραμάριο.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.30' λύεται η

συνεδρίαση για αύριο Τετάρτη 20 Ιανουαρίου 1999 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, Ι) Ολοκλήρωση της συζήτησης του σχεδίου νόμου:

"Διαρρυθμίσεις στη φορολογία των αυτοκινήτων οχημάτων και

άλλες διατάξεις" και ΙΙ) συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και άλλες διατάξεις", σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ